

**DELICTES CONTRA LA
CONSTITUCIÓ ESPANYOLA,
L'ORDRE PÚBLIC, L'ESTAT I LA
COMUNITAT
INTERNACIONAL**

Índex

1.- DELICTES CONTRA LA CONSTITUCIÓ.....	3
a.- REBEL·LIÓ.....	3
b.- DELICTES CONTRA LA CORONA.....	6
c.- DELICTES CONTRA LES INSTITUCIONS DEL ESTAT.....	7
d.- USURPACIÓ D'ATRIBUCIONS.....	10
e.- DELICTES RELATIUS AL EXERCICI DELS DRETS FONAMENTALS I LES LLIBERTATS PÚBLIQUES GARANTIDES PER LA CONSTITUCIÓ.....	10
f.- DELICTES CONTRA LA LLIBERTAT DE CONSCIÈNCIA, ELS SENTIMENTS RELIGIOSOS I EL RESPECTE ALS DIFUNTS.....	15
g.- DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA LA GARANTIES CONSTITUCIONALS.....	16
h.- ELS DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA LA INVOLABILITAT DOMICILIÀRIA I DEMÉS GARANTIES DE LA INTIMITAT.....	17
i.- DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA ALTRES DRETS INDIVIDUALS.....	19
j.- ULTRATGES A ESPANYA.....	21
2.- DELICTES CONTRA L'ORDRE PÚBLIC.....	21
a.- ATEMPTATS CONTRA L'AUTORITAT, ELS SEUS AGENTS I ELS FUNCIONARIS PÚBLICS, RESISTÈNCIA I DESOBEDIÈNCIA.....	21
b.- DESORDRES PÚBLICS.....	25
c.- TINENÇA, TRÀFIC I DIPÒSIT D'ARMES, MUNICIONS I EXPLOSIUS.....	28
d.- DE LES ORGANITZACIONS I GRUPS CRIMINALS.....	31
e.- DELS DELICTES DE TERRORISME (canvis de la L.O. 2/15).....	33
3.- DELICTES DE TRAÏCIÓ CONTRA LA PAU O LA INDEPENDÈNCIA DE L'ESTAT I RELATIUS A LA DEFENSA NACIONAL.....	40
a.- DELICTES DE TRAÏCIÓ.....	40
b.- DELICTES QUE COMPROMETEN LA PAU O LA INDEPENDÈNCIA DEL ESTAT.....	41
c.- DESCOBRIMENT I REVELACIÓ DE SECRETS I INFORMACIONS RELATIUS A LA DEFENSA NACIONAL.....	43
4.- DELICTES CONTRA LA COMUNITAT INTERNACIONAL.....	45
a.- DELICTES CONTRA EL DRET DE GENT.....	45
b.- DELICTES DE GENOCIDI.....	45
c.- DELICTES DE LESA HUMANITAT.....	46
d.- DELS DELICTES CONTRA LES PERSONES I ELS BENS PROTEGITS EN CAS DE CONFLICTE ARMAT.....	47
e.- DELICTE DE PIRATERIA.....	53
5.- Comentari LLEI ORGÀNICA 10/1995 CODI PENAL - Llibre Segon.....	53

1.- DELICTES CONTRA LA CONSTITUCIÓ

a.- REBEL·LIÓ.-

REBEL·LIÓ

Tal com diu l'article 472 son reus del delicte de rebel·lió els que s'aixequin violenta i públicament pel qualsevol dels fins següents:

- 1.- Derogar, suspendre o modificar totalment o parcialment la Constitució.
2. -Destituir o despullar en tot o en part de les seves prerrogatives i facultats el rei o al Regent o membres de la Regència, o obligar-los a executar un acte contrari a la seva voluntat.
- 3.-Impedir la lliure celebració d'eleccions per a càrrecs públics.
4. - Dissoldre les Corts Generals, el Congrés dels Diputats, el Senat o qualsevol assemblea legislativa d'una comunitat autònoma, impedir que es reunixin, deliberin o resolguin, arrencar alguna resolució o sostreure'ls alguna de les seves atribucions o competències.
- 5.-Declarar la independència d'una part del territori nacional.
- 6.- Substituir per un altre el Govern de la nació o el Consell de Govern d'una comunitat autònoma, o usar o exercir per si o desposseir el Govern o Consell de Govern d'una comunitat autònoma, o qualsevol dels seus membres de les seves facultats, o impedir o coartar seu lliure exercici, o obligar a qualsevol d'ells a executar actes contraris a la seva voluntat.
7. - Sostreure qualsevol classe de força armada a l'obediència del Govern.

És un delicte de consumació anticipada que es perfecciona només amb el alçament sense esperar la producció del seu resultat. Són admissibles les formes imperfectes de participació i execució. La conspiració s'acaba com delicte amb el acord de voluntats i el ferm propòsit de portar a fi l'acció delictiva. Amb posterioritat a això, els actes de execució són independents dels conspiradors, com que pot haver un gran lapsus entre uns i els altres: conspirar avui i decidir porta a fi l'alçament mesos després.

INDUCTORS I CAPS DE REBEL·LIÓ: Tal com disposa l'article 473:

- 1.- Els que, induint als rebels, hagin promogut o sostinguin la revolta, i els caps principals d'aquesta, han de ser castigats amb la pena de presó de quinze a vint anys i inhabilitació absoluta pel mateix temps, els que exerceixin un comandament subaltern, amb la de presó de deu a quinze anys i inhabilitació absoluta de deu a quinze anys, i els mers participants, amb la de presó de cinc a deu anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de sis a deu anys.
- 2.- Si s'han esgrimit armes, o si hi ha hagut combat entre la força del seu comandament i els sectors lleials a l'autoritat legítima, o la revolta hagués causat estralls en propietats de titularitat pública o privada, tallat les comunicacions telegràfiques, telefòniques, per ones, ferroviàries o d'una altra classe, exercit violències greus contra les persones, exigit contribucions o distret els cabals públics de la seva legítima inversió, les penes de presó seran, respectivament, de vint a trenta anys per als primers, de quinze a vint anys per als segons i de deu a quinze anys per als últims

En aquesta disposició s'estableixen les penes segons hagi estat el grau de participació en la rebel·lió, equiparant els inductors als caps principals. S'estableix una pena menor pels comandaments subalterns i altra mes lleu pels mers participants.

FALTA DE CAPS CONEGUTS:

Quan la rebel·lió no a arribat a organitzar-se amb caps coneguts, es reputaran com tals els que de fet dirigeixin als demés, o portin la veu per aquests, o signin escrits expedits en el seu nom o exerceixen altres actes semblants de direcció o representació (article 474). Tot això representa un presumpció *iuris tantum* que pot ser destruïda per prova en contrari.

SEDUIR O "ALLEGAR" TROPES:

Seran castigats com rebels amb la pena de presó de cinc a deu anys i inhabilitació absoluta per temps de sis a dotze anys los que sedueixin o "allegaren" tropes o qualsevol altre classe de força armada per cometre el delicte de rebel·lió.

Si arriba a tenir efecte la rebel·lió, es reputarà promotors i patiran la pena senyalada al article 473. (article 475).

El tipus que descriu aquest article és el resultat de l'acció que preveu l'article 472.7.

MILITAR QUE NO FA SERVIR ELS MITJANS AL SEU ABAST PER CONTENIR LA REBEL·LIÓ O NO LA DENÚNCIA:

1.- El militar que no faci servir els mitjans al seu abast per contenir la rebel·lió amb les forces al seu comandament, serà castigat amb les penes de presó de dos a cinc anys i inhabilitació absoluta de sis a deu anys.

2.- Serà castigat amb les mateixes penes previstes a l'apartat anterior en la seva meitat inferior el militar que, tenint coneixement de que es tracta de cometre un delicte de rebel·lió, no el denunciï immediatament als seus superiors o a les autoritats o funcionaris que per raó del seu càrrec tinguin la obligació de perseguir el delicte. (article 476).

El delicte previst en el apartat 1 es d'omissió però no de pura ommissió perquè es comet no fent el necessari i quedar-se totalment inactiu.

La falta de denuncia està penat menys greument.

ACTES PREPARATORIS PUNIBLES:

La provocació, la conspiració i la proposició per cometre rebel·lió seran castigades, demés, amb la inhabilitació prevista en els articles anteriors, amb la pena de presó inferior en un o dos graus a la del delicte corresponent.

La conspiració no exclou la temptativa ja que la conspiració es consuma amb el acord per delinquir mentre que la que la temptativa es manifesta amb fets clars d'execució que poden fer-se immediatament després de consumada la conspiració o molt temps després.

AUTORITAT QUE COMETEN ALGUNS DELS DELICTES D'AQUEST CAPÍTOL:

En el cas de trobar-se constituït en autoritat el que cometi qualsevol dels delictes previstos en aquest capítol, la pena d'inhabilitació que estigués prevista en cada cas es substituirà per la inhabilitació absoluta per temps de quinze a vint anys, excepte que tal circumstància es trobi específicament contemplada en el tipus penal de que es tracti. (article 478)

INTIMIDACIONS:

En quan es manifesti la rebel·lió, la autoritat governativa intimarà als revoltats a que immediatament es dissolguin i retirin.

Si els revoltats no deposessin la seva actitud immediatament després de la intimidació, la autoritat farà us de la força de que disposi per dissoldre's.

No serà necessària la intimidació en el moment en que els revoltats trenquin el foc (article 479).

La intimidació de la autoritat als revoltats perquè es dissolguin i retirin no els eximeix de la pena ja que el delicte ja ha estat consumat.

EXCUSA I SEMIEXCUSA ABSOLUTÒRIA:

- 1.- Quedarà exempt de pena el que, implicat en un delicte de rebel·lió, el revelés a temps de poder evitar les seves conseqüències.
- 2.- Als mers executors que depoin les armes abans d'haver fet us d'elles, sotmetent-se a les autoritats legítimes, se'ls aplicarà la pena de presó inferior en grau. La mateixa pena s'imposarà si els revoltats es dissolguessin o es sotmetessin a la autoritat legítima abans de la intimidació o com conseqüència d'aquesta. (article 480).

En tots els casos no es té que fer us de les armes.

COMISSIÓ DE DELICTES PARTICULARS:

Els delictes particulars comesos en una rebel·lió o amb motiu d'aquestes seran castigats, respectivament, segons les disposicions d'aquest Codi. (article 481)

Segons aquest article els delictes contra les persones o contra el patrimoni es castigaran independentment i en concurs real amb el delicte de rebel·lió.

FALTA DE RESISTÈNCIA DAVANT LA REBEL·LIÓ:

Les autoritats que no haguessin resistit la rebel·lió, seran castigats amb la pena d'inhabilitació absoluta de dotze a vint anys. (article 482).

La resistència esta referida a qui tingui a la seva disposició de tropes i material militar per fer front a la rebel·lió sent civil ostenti el comandament sobre les tropes i atribució per impartir ordres.

CONTINUACIÓ I ABANDÓ DE FUNCIONS:

Els funcionaris que continuïn exercint els seus càrrecs amb el comandament del alçats o que, sense haver-se'ls admès la renuncia a la ocupació, l'abandonin quan hi hagi perill de rebel·lió, incorreran en la pena d'inhabilitació especial per ocupació o càrrec públic de sis a dotze anys. (article 483).

ACCEPTACIÓ D'OCUPACIÓ DEL REVOLTATS:

Els que acceptessin ocupació dels revoltats, seran castigats amb la pena d'inhabilitació absoluta de sis a dotze anys. (art. 484).

El Tribunal Suprem ha dit que el delicte de rebel·lió es una de les infraccions delictives més greus de les que es contempen en les lleis penals pels bens jurídics que amb ell s'ataquen ja que suposa un intent de trencament del sistema constitucional directa o indirectament.

El bé jurídic protegit en el delicte de rebel·lió és la vigència de la Constitució Espanyola i també dels sistema, la ordenació de l'Estat i els valors democràtics instaurats en aquesta.

La rebel·lió és el aixecament violent i públic dirigit a assolir alguns dels fins enunciats a l'article 472 i per la seva pròpia naturalesa es un delicte pluriobjectiu, de convergència, ja que es impensable un aixecament d'una sola persona, sinó que hi ha una coincidència de voluntats i un mateix objectiu. Per tot això es preveu que pels autors hi hagi responsabilitats diferenciades amb una modulació de la pena en funció de la implicació i activitat desenvolupada per cadascú.

És un delicte de consumació anticipada i dels anomenats de resultat tallat, donat que es castiga com consumació la execució d'actes orientats a produir la lesió del bé jurídic ja que no s'espera

b.- DELICTES CONTRA LA CORONA.-

En els articles 485 al 491 es castiguen diferents atacs al Rei i als membres de la família reial: homicidi, lesions, coaccions... que indicarem a continuació i que en quant a les conductes típiques, guarden un paral·lelisme absolut amb les seves equivalents infraccions comuns previstes.

HOMICIDI (article modificat per la LO 1/2015):

1. El qui mati el rei, a la Reina consort o el consort de la Reina, o al Príncep o la Princesa d'Astúries ha de ser castigat amb la pena de presó permanent revisable.
- 2.- El qui mati a qualsevol dels ascendents o descendents del Rei o de la Reina consort o al consort de la Reina, Al Regent o algú membre de la regència, serà castigat amb la pena de presó de 20 a 25 anys llevat que els fets estiguessin castigats amb una pena més greu en algú altre precepte d'aquest Codi. Si concorren en el delicte dues o més circumstàncies agreujants, s'imposarà la pena de presó de 25 a 30 anys.
2. La temptativa dels mateixos delicte es pot imposar la pena inferior en un grau.

LESIONS:

1. El que causi al Rei, o a qualsevol dels seus ascendents o descendents, a la Reina consort o el consort de la Reina, el regent o algun membre de la Regència, o al Príncep hereu de la Corona, lesions de les que preveu l'article 149 Ha de ser castigat amb la pena de presó de quinze a vint anys.
Si es tracta d'alguna de les lesions que preveu l'article 150, s'ha de castigar amb la pena de presó de vuit a quinze anys.
2. El que els causi qualsevol altra lesió ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre a vuit anys.

CONTRA LA LLIBERTAT:

S'ha de castigar amb la pena de presó de quinze a vint anys el que privarà al Rei, o a qualsevol dels seus ascendents o descendents, a la Reina consort o el consort de la Reina, el regent o algun membre de la Regència, o al Príncep hereu de la Corona, de la seva llibertat personal, llevat que els fets estiguin castigats amb més pena en altres preceptes d'aquest Codi

ACTES PREPARATORIS PUNIBLES:

La provocació, la conspiració i la proposició pels delictes previstos als articles anteriors es castigaran amb la pena inferior en un o dos graus a les respectivament previstes. (article 488).
Es va apreciar conspiració, perquè va haver unió de voluntats orientada a aconseguir la mort del Rei i el projecte era viable, dons s'havia escollit el dia de la inauguració del museu Guggenheim sent notori que assistiria el Rei. (SAN de 18 de maig de 1999).

COACCIONS:

El qui amb violència o intimidació greu obligui a les persones esmentades en els articles anteriors a executar un acte contra la seva voluntat ha de ser castigat amb la pena de presó de vuit a dotze anys.
En el cas previst en el paràgraf anterior si la violència o la intimidació no fossin greus, se imposarà la pena inferior en grau (article 489).

VIOLACIÓ DE DOMICILI:

Qui violi amb violència o intimidació el domicili de qualsevol de les persones esmentades en els

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional
articles anteriors serà castigat amb la pena de presó de tres a sis anys. Si no hi ha violència o intimidació la pena serà de dos a quatre anys. (article 490.1).

AMENACES:

Amb la pena de presó de tres a sis anys serà castigat el qui amenaci greument a qualsevol de les persones esmentades en l'apartat anterior, i amb la pena de presó d'un a tres anys si l'amenaça és lleu. (article 490.2).

CALUMNIES I INJURIES:

Qui calumniés o injuriés al Rei o a qualsevol dels seus ascendents o descendents, a la Reina consort o el consort de la Reina, el regent o algun membre de la Regència, o al Príncep hereu de la Corona, en l'exercici de les seves funcions o amb motiu o ocasió d'aquestes, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys si la calúmnia o injúria fossin greus, i amb la de multa de sis a dotze mesos si no ho són. (article 490.3).

Les calúmnies i injúries contra qualsevol de les persones esmentades en l'article anterior, i fora dels supòsits previstos en aquest, seran castigades amb la pena de multa de quatre a vint mesos. (article 491.1).

S'ha d'imposar la pena de multa de sis a quatre mesos a què utilitzi la imatge del Rei o de qualsevol dels seus ascendents o descendents, o de la Reina consort o del consort de la Reina, o del Regent o d'algun membre de la Regència, o del Príncep hereu, de qualsevol forma que pugui danyar el prestigi de la Corona. (article 491.2)

La existència d'aquest delictes requereix que la imputació, manifestació o l'acció realitzada pel subjecte sigui a més d'un atac al honor del Rei, o d'un membre de la família reial, un atac contra la institució y a la seva funció en el marc constitucional.

El Tribunal Suprem ha dictaminat que el fer servir formes que poguessin ser titllats de descorteses i inadequats des de la perspectiva dels usos socials no signifiquen menyspreu cap la persona o la figura del Rei i que el dret a la llibertat d'expressió no arriba a justificar intervencions en el dret al honor que afecten el nucli últim de la dignitat de les persones.

En altra sentència el Tribunal Suprem com la interrupció del discurs del Rei en la casa de Junes de Guernica per membres de Henri Batasuna cantant el himne del guerrer basc denotava menyspreu cap el rei però no va apreciar el delictes d'injúries encara que si el de delictes de desordres públics.

c.- DELICTES CONTRA LES INSTITUCIONS DEL ESTAT.-

DELICTES CONTRA EL PODER LEGISLATIU:

a.- Els que, en quedar vacant la Corona o quedar inhabilitat el seu titular per a l'exercici de la seva autoritat, impedeixin a les Corts Generals reunir-se per nomenar la Regència o el tutor del titular menor d'edat, seran sancionats amb la pena de presó de deu a quinze anys i inhabilitació absoluta per un termini de deu a quinze anys, sense perjudici de la pena que els pugui correspondre per la comissió d'altres infraccions més greus. (article 492).

b.- Els qui, sense alçar-se públicament, envaïssin amb força, violència o intimidació les seus del Congrés dels Diputats, del Senat o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma, si estan reunits, han de ser castigats amb la pena de presó de tres a cinc anys (article 493)

Es un delictes de resultat que garanteix la inviolabilitat del Parlament i que es consuma amb la invasió violenta o intimidadora sent indiferent la motivació perseguida.

c.- Incorreran en la pena de presó de sis mesos a un any o multa de dotze a vint mesos els que promoguin, dirigeixin o presideixin manifestacions o una altra classe de reunions davant les seus del Congrés dels Diputats, del Senat o d'una assemblea legislativa de comunitat Autònoma, quan estiguin reunits, alterant el seu normal funcionament. (article 494).

d.- Els qui, sense alçar-se públicament, portant armes o altres instruments perillosos, intentin penetrar en les seus del Congrés dels Diputats, del Senat o de l'Assemblea Legislativa d'una comunitat autònoma, per presentar en persona o col·lectivament peticions a aquests, incorreran en la pena de presó de tres a cinc anys. (article 495).

e.- Qui injuriés greument a les Corts Generals o a una assemblea legislativa de comunitat autònoma, trobant-se en sessió, o alguna de les seves comissions en els actes públics en què les representin ha de ser castigat amb la pena de multa de dotze a divuit mesos.

L'imputat de les injúries descrites en el paràgraf anterior queda exempt de pena si es donen les circumstàncies previstes en l'article 210. (article 496).

f.- 1. Incorreran en la pena de presó de sis mesos a un any que, sense ser membres del Congrés dels Diputats, del Senat o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma, pertorbin greument l'ordre de les seves sessions.

2. Quan la pertorbació de l'ordre de les sessions a què es refereix l'apartat anterior no sigui greu, s'ha d'imposar la pena de multa de sis a dotze mesos. (article 497).

g.- Els que utilitzi força, violència, intimidació o amenaça greu per impedir a un membre del Congrés dels Diputats, del Senat o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma assistir a les seves reunions, o, pels mateixos mitjans, coartaren la lliure manifestació de les seves opinions o l'emissió del seu vot, han de ser castigats amb la pena de presó de tres a cinc anys. (article 498).

h.- L'autoritat o funcionari públic que trenqui la inviolabilitat de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma ha de ser castigat amb les penes d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de deu a vint anys, sense perjudici de les que puguin correspondre si el fet constitueix un altre delictes més greu. (article 499).

i.- L'autoritat o funcionari públic que detingui a un membre de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma fora dels supòsits o sense els requisits establerts per la legislació vigent incorre, segons els casos, en les penes previstes en aquest Codi, imposades en la meitat superior, i a més en la d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic de sis a dotze anys. (article 500).

j.- L'autoritat judicial que inculpés o processés a un membre de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma sense els requisits establerts per la legislació vigent, serà castigada amb la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic de deu a vint anys. (article 501).

k.- 1. Els que, havent estat requerits en forma legal i sota advertència, deixin de comparèixer davant una comissió d'investigació de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma, han de ser castigats com reus del delictes de desobediència. Si el reu és autoritat o funcionari públic, se li imposarà més la pena de suspensió d'ocupació o càrrec públic per un termini

de sis mesos a dos anys.

2. En les mateixes penes incorre l'autoritat o funcionari que obstaculitzi la investigació del Defensor del Poble, Tribunal de Comptes o òrgans equivalents de les comunitats autònomes, negant-se o dilatant indegudament la tramesa dels informes que aquests inciten o dificultant el seu accés als expedients o documentació administrativa necessària per a tal investigació.

3. Qui convocat davant una Comissió parlamentària d'investigació falti a la veritat en el seu testimoni ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de sis a dotze mesos. (article 502).

Per atorgar-li el prestigi que no tenen fins avui, s'ha reforçat la autoritat de les activitats de las Comissions parlamentàries amenaçant a qui desobeeixen els seus requeriments.

DELICTES CONTRA EL PODER EXECUTIU I ALTRES INSTITUCIONS DEL ESTAT: Incorreran en la pena de presó de dos a quatre anys:

1. -Els que envaeixin violentament o amb intimidació el local on estigui constituït el Consell de Ministres o un Consell de Govern de Comunitat Autònoma.
- 2.- Els que coarten o per qualsevol mitjà posin obstacles a la llibertat del Govern reunit en Consell o dels membres d'un Govern de Comunitat Autònoma, reunit en Consell, llevat que els fets siguin constitutius d'un altre delictes més greu. (article 503)

En cas de concurs es penarà el delictes més greu.

1. Incorreran en la pena de multa de dotze a divuit mesos els que calumniï, insulti o amenaci greument al Govern de la Nació, al Consell General del Poder Judicial, al Tribunal Constitucional, al Tribunal Suprem o al Consell de Govern o al Tribunal Superior de Justícia de una comunitat autònoma.

El culpable de calúmnies o injúries d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior queda exempt de pena si es donen les circumstàncies previstes, respectivament, en els articles 207 i 210 d'aquest Codi. S'ha d'imposar la pena de presó de tres a cinc anys als que utilitzin força, violència o intimidació per impedir als membres d'aquests organismes assistir a les seves respectives reunions.

2. Els qui injuriïn o amenacin greument els exèrcits, forces i cossos de seguretat han de ser castigats amb la pena de multa de dotze a divuit mesos.

El culpable de les injúries previstes en el paràgraf anterior queda exempt de pena si es donen les circumstàncies descrites en l'article 210 d'aquest Codi. (article 504).

Aquests delictes han estat definits com un delictes contra els òrgans al·ludits en el precepte i no contra les persones individuals tal com a sentenciat el Tribunal Suprem.

PERTORBACIÓ DEL FUNCIONAMENT DE LES CORPORACIONS:

1. Incorreran en la pena de presó de sis mesos a un any que, sense ser membres de la corporació local, pertorbin de forma greu l'ordre dels seus plens impeding l'accés a aquests, el desenvolupament de l'ordre del dia previst, l'adopció d'acords o causin desordres que tinguin per objecte manifestar el suport a organitzacions o grups terroristes.

2. Els qui, emparant-se en l'existència d'organitzacions o grups terroristes, calumniïs, insultés, coaccionés o amenacés els membres de corporacions locals, han de ser castigats amb la pena superior en grau a la que correspongui pel delictes comès. (article 505).

La acció delictiva consisteix:

1er.- En pertorbar en el sentit de crear una situació que impedeix el desenvolupament normal de les deliberacions de una corporació Municipal. La pertorbació ha de fer-la persones que no pertanyen

com a membres a la Corporació.

2on.- Impedir l'accés al Ajuntament als Regidors o que prenguin acords o impedeixin l'ordre del dia.

3er.- Causar desordres amb dol específic de manifestar el suport a organitzacions o grups terroristes.

d.- USURPACIÓ D'ATRIBUCIONS:

a).- Per autoritat o funcionari públic.

a.- L'autoritat o funcionari públic que, no tenint atribucions per a això, dicti una disposició general o suspenguéssim la seva execució ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a tres anys, multa de sis a dotze mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per temps de sis a dotze anys. (article 506).

b.- 1. L'autoritat o funcionari públic que s'arrogui atribucions judicials o impedeixi executar una resolució dictada per l'autoritat judicial competent ha de ser castigat amb les penes de presó de sis mesos a un any, multa de tres a vuit mesos i suspensió d'ocupació o càrrec públic per temps d'un a tres anys.

2. L'autoritat o funcionari administratiu o militar que atempti contra la independència dels jutges o magistrats, garantida per la Constitució, dirigint-instrucció, ordre o intimació relatives a causes o actuacions que estiguin coneixent de ser castigat amb la pena de presó d'un a dos anys, multa de quatre a deu mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de dos a sis anys. (article 508).

El Tribunal Suprem ha dit que només poden ser castigats per aquest delictes qui actuï amb el propòsit de menyscabar la independència judicial i que la seva consumació no requereix que resulti afectada la capacitat de decisió del subjecte passiu, doncs basta l'acció d'intentar-la i que arribi al coneixement del mateix.

c.- El jutge o el magistrat, l'autoritat o el funcionari públic que, legalment requerit d'inhibició, continuarem procedint sense esperar que es decideixi el corresponent conflicte jurisdiccional, llevat dels casos permesos per la llei, ha de ser castigat amb la pena de multa de tres a deu mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de sis mesos a un any. (article 509).

b).- Per jutge o magistrat.

a.- El jutge o el magistrat que s'arrogui atribucions administratives de les que no tinguessin, o impedeix el seu legítim exercici per qui les ostenti ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any, multa de tres a sis mesos i suspensió d'ocupació o càrrec públic per un termini d'un a tres anys. (article 507).

e.- DELICTES RELATIUS AL EXERCICI DELS DRETS FONAMENTALS I LES LLIBERTATS PÚBLIQUES GARANTIDES PER LA CONSTITUCIÓ.-

DELICTES COMESOS AMB OCASIÓ DEL EXERCICI DELS DRETS I LLIBERTATS PÚBLIQUES GARANTIDES A LA CONSTITUCIÓ:

a.- Discriminació i xenofòbia.

Art. 510: En aquest article modificat per la L.O. 1/2015 introdueix les següents conductes:

A l'apartat 1 de l'article 510 la penalitat és d'un a quatre anys de presó i multa de 6 a 12 mesos indica:

- A l'apartat a es sanciona a qui públicament fomenti, promogui o inciti directament o indirectament a l'odi o a la violència cap un grup o persona per motius racista, antisemita o altres referents.
- A l'apartat b es sanciona el fet de produir, elaborar o posseir per distribuir continguts que fomenti, promogui o inciti directament o indirectament a l'odi o a la violència cap un grup o persona per motius racista, antisemita o altres referents.
- A l'apartat c es sanciona el fet que públicament neguin, trivialitzin greument o enalteixin els delictes de genocidi o de lesa humanitat produint que es fomenti, promogui o inciti directament o indirectament a l'odi o a la violència cap un grup o persona per motius racista, antisemita o altres referents.

A l'apartat 2 de l'article 510 la penalitat és de sis mesos a dos anys de presó i multa de 6 a 12 mesos i si es promogui o afavoreixi un clima de violència, hostilitat, odi o discriminació la pena pot ser d'un a quatre anys de presó, indica:

- A l'apartat a es sanciona a qui lesioni la dignitat de les persones amb accions d'humiliació menys greu o descrèdit cap alguns del grup que es refereix l'apartat anterior.
- A l'apartat b es sanciona a qui enalteixin o justifiquin per qualsevol mitjà d'expressió pública o de difusió els delictes cap un grup o persona per motius racista, antisemita o altres referents.

A l'apartat 3 de l'article 510 indica que la penalitat serà en la seva meitat superior en els casos anteriors quan s'haguessin fet mitjançant un mitjà de comunicació social, Internet o mitjançant l'ús de tecnologies de la informació sent accessible a un nombre elevat de persones.

A l'apartat 4 de l'article 510 indica que la penalitat serà en la seva meitat superior poden arribar a la superior en grau en els casos anteriors quan resultin idonis per alterar la pau pública o crear un sentiment d'inseguretat o temor entre els integrants d'un grup.

A l'apartat 5 de l'article 510 indica que s'imposarà en tots els casos la pena d'inhabilitació especial para professió o ofici educatiu, àmbit docent, esportiu per temps de 3 a 10 anys superior a la de la pena de privació de llibertat imposada.

A l'apartat 6 de l'article 510 indica que el Jutge o tribunal pot acordar la destrucció, esborrat o inutilització de llibres, arxius, documents, articles i qualsevol suport. També pot bloquejar l'accés a Internet o servei de la societat de la informació.

b.- Responsabilitat de les persones jurídiques

Article 510 bis.

Aquest nou article introduït per la L.O 1/2015 indica la pena de multa a imposar a una persona jurídica, les penes de l'article 33.7 així com el que disposa l'article 3 de l'article 510 quan sigui responsable d'aquest delictes de l'article 510.

Art 511 indica:

- el particular encarregat d'un servei públic que
  - denegui a una persona
  - una prestació a la que tingui dret

- per raó de la seva ideologia, religió o creences, la pertinença dels seus membres o d'algun d'ells a una ètnia, raça o nació, el seu origen nacional, el seu sexe, edat, orientació o identitat sexual o de gènere, raons de gènere, de aporofobia o d'exclusió social, la malaltia que pateixi o la seva discapacitat. (article 511.1).

d.- Les mateixes penes seran aplicades quan els fets es cometin contra una associació, fundació, societat o corporació o contra els seus membres per raó de la seva ideologia, religió o creences, la pertinença dels seus membres o d'algun d'ells a una ètnia, raça o nació, el seu origen nacional, el seu sexe, edat, orientació o identitat sexual o de gènere, raons de gènere, de aporofobia o d'exclusió social, la malaltia que pateixi o la seva discapacitat. (article 511.2).

e.- Els funcionaris públics que cometin algun dels fets previstos en aquest article, incorreran en les mateixes penes en la seva meitat superior i en la inhabilitació especial per ocupació o càrrec públic per temps de dos a quatre anys (article 511.3).

f.- A l'apartat 4 de l'article 511 indica que s'imposarà en tots els casos la pena d'inhabilitació especial para professió o ofici educatiu, àmbit docent, esportiu per temps de 1 a 3 anys superior a la de la pena de privació de llibertat imposada.

Art. 512.-

- I també el cometem segons estipula l'article 512:

- f.- els que en l'exercici de les seves activitats professionals o empresarials
  - deneguin a una persona
  - una prestació a la que tingui dret
  - per raó de la seva ideologia, religió o creences, la pertinença dels seus membres o d'algun d'ells a una ètnia, raça o nació, el seu origen nacional, el seu sexe, edat, orientació o identitat sexual o de gènere, raons de gènere, de aporofobia o d'exclusió social, la malaltia que pateixi o la seva discapacitat (article 511.1).

El bé jurídic és el dret d'igualtat i la dignitat de les persones (article 10 CE).

Modalitats de conducta.- des de la provocació i la apologia, les injúries, fins la producció de la discriminació.

Pressupostos d'aquest delictes és la existència d'una expectativa concreta i fonamentada en dret d'obtenir una prestació i la seva denegació discriminatòria; exemples existeixen en diferents sentències com la de la persona de una determinada ètnia al que el propietari d'una botiga li va negar la compra d'un vehicle per aquesta condició o la sentència d'un grup de persones de color que per aquest motiu se li va prohibir l'accés a un Pub.

b.- Reunions i manifestacions il·lícites.

a- Segons l'article 513.

- Són punibles les reunions i manifestacions il·lícites i tenen tal consideració:

- 1.- Les que es celebrin amb la fi de cometre algun delictes.

- 2.- Aquelles a les concorrin persones amb armes, artefactes explosius o objectes contundents o de qualsevol altra forma perillosa.

b.- L'article 514 disposa:

1. Els promotors o directors de qualsevol reunió o manifestació compresa al número 1 de l'article anterior i els que, en relació amb el número 2 del mateix, no hagin tractat d'impedir per tots els mitjans al seu abast les circumstàncies que s'hi esmenten, incorren en les penes de presó d'un a tres anys i multa de dotze a vint mesos. A aquests efectes, es consideren directors o promotors de la reunió o manifestació els que les convoquin o presideixin.
2. Els assistents a una reunió o manifestació que portin armes o altres mitjans igualment perillosos han de ser castigats amb la pena de presó d'un a dos anys i multa de sis a dotze mesos. Els jutges o tribunals, atenent els antecedents del subjecte, circumstàncies del cas i característiques de l'arma o instrument portat, podran rebaixar en un grau la pena assenyalada.
3. Les persones que, amb ocasió de la celebració d'una reunió o manifestació, realitzin actes de violència contra l'autoritat, els seus agents, persones o propietats públiques o privades, seran castigades amb la pena que el seu delicte correspongui, en la meitat superior.
4. Redacció segons Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre. Els que impedeixin el legítim exercici de les llibertats de reunió o manifestació, o pertorbin de manera greu el desenvolupament d'una reunió o manifestació lícita han de ser castigats amb la pena de presó de dos a tres anys si els fets es realitzaran amb violència, i amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos si es cometen mitjançant vies de fet o qualsevol altre procediment ètic.
5. Els promotors o directors de qualsevol reunió o manifestació que convoquin, celebri o intentin fer de nou una reunió o manifestació que hagués estat prèviament suspesa o prohibida, i sempre que amb això pretenguessin subvertir l'ordre constitucional o alterar greument la pau pública han de ser castigats amb les penes de presó de sis mesos a un any i multa de sis a dotze mesos, sense perjudici de la pena que pugui correspondre, si s'escau, conforme als apartats precedents.

La constitució Espanyola empara els drets de reunió i manifestació en el seu article 21, drets que no són absoluts i estan subjectes a uns límits, com el que marquen la pròpia CE (la alteració de l'ordre públic, amb perill per les persones i bens) i el Codi penal d'acord amb ella al considerar delictives les que tinguin per finalitat la comissió d'un delicte, aquelles que concorrin persones amb armes.

La concurrència de persones amb armes a una manifestació tan sol té rellevància penal quan és significatiu el nombre de les mateixes.

Tractant-se d'un delicte de perill que no requereix resultat ara bé els actes de violència contra la autoritat els seus agents, qualsevol persona o propietats públiques o privades seran penades amb la pena que li correspongui a cada delicte normalment serà la pena en la seva meitat superior sempre que es tracti d'una pena mes greu ja que s'aplicaria la regla del concurs ideal (article 77.2 CP).

c.- Associacions il·lícites.

a- Són les compreses a l'article 515:

Són punibles les associacions il·lícites, les quals són:

1. Les que tinguin per objecte cometre algun delicte o, després de constituïdes, promoguin la seva comissió.
2. Les que, tot i tenir per objecte un fi lícit, emprin mitjans violents o d'alteració o control de la personalitat per a la seva consecució.
3. Les organitzacions de caràcter paramilitar.
4. Les que fomentin, promoguin o incitin directament o indirectament a l'odi, hostilitat,

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional
discriminació o violència contra persones, grups o associacions per raó de la seva ideologia, religió o creences, la pertinença dels seus membres o d'algun d'ells a una ètnia, raça o nació, el seu origen nacional, el seu sexe, edat, orientació o identitat sexual o de gènere, raons de gènere, de aporofobia o d'exclusió social, la malaltia que pateixi o la seva discapacitat.

El concepte d'associació requereix la concurrència per lo menys de dos condicions: pluralitat de membres i organització en relació a un propòsit o una finalitat.

b- A l'article 517 s'estableix:

En els casos previstos en els números 1 i 3 al 6 de l'article 515 s'han d'imposar les següents penes:

1. Als fundadors, directors i presidents de les associacions, les de presó de dos a quatre anys, multa de dotze a vint mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de sis a dotze anys.
- 2.- Als membres actius, les de presó d'un a tres anys i multa de dotze a vint mesos.

c- A l'article 518 s'estableix:

Els que amb la seva cooperació econòmica o de qualsevol altra classe, en tot cas rellevant, afavoreixin la fundació, organització o activitat de les associacions compreses en els números 1 i 3 al 6 de l'article 515, incorreran en la pena de presó d'un a tres anys, multa de dotze a vint mesos, i inhabilitació per a ocupació o càrrec públic per un termini d'un a quatre anys.

d- A l'article 519 s'estableix:

La provocació, la conspiració i la proposició per cometre el delictes d'associació il·lícita s'han de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la que correspongui, respectivament, als fets que preveuen els articles anteriors.

e- A l'article 520 s'estableix:

Els jutges o tribunals, en els casos que preveu l'article 515, han d'acordar la dissolució de l'associació il·lícita i, si escau, qualsevol altra de les conseqüències accessòries de l'article 129 d'aquest Codi.

Les associacions il·lícites, una vegada descobertes, no tenen altre destí que el de la dissolució.

d- A l'article 521 s'estableix:

En el delictes d'associació il·lícita, si el reu fos autoritat, agent d'aquesta o funcionari públic, se li imposarà, a més de les penes assenyalades, la d'inhabilitació absoluta de deu a quinze anys.

Pels conceptes d'autoritat i funcionari públic, veure l'article 24 del CP i si hi ha tal condició agreuja la pena sumant la pena d'inhabilitació absoluta de deu a quinze anys. A l'article 22 de la Constitució Espanyola es reconeix el dret d'associació i es declaren il·legals les que persegueixen fins o utilitzin mitjans tipificats com delictes i es prohibeixen les associacions secretes i les de caràcter paramilitar.

El Tribunal Suprem ha resumit que el bé jurídic és el dret d'associació com garantia constitucional, segons un sector doctrinal o el ordre públic i en particular la pròpia institució estatal, la seva hegemonia i poder davant de qualsevol organització que persegueixi fins antiètics i contraris.

Per associació s'ha d'entendre una agrupació de persones amb una certa organització i una certa permanència.

Les penes estan escalonades en funció del paper exercit per cadascú en la associació.

La consumació no es produeix quan es cometen diferents accions, sinó des de que es busca per l'associació una finalitat inicialment delictiva, però no si es busca a títol individual per alguns dels seus membres tal com a senyalat el Tribunal Suprem.

f.- DELICTES CONTRA LA LLIBERTAT DE CONSCIÈNCIA, ELS SENTIMENTS RELIGIOSOS I EL RESPECTE ALS DIFUNTS:

Es troben recollits als articles 522 al 526 en els següents termes:

a.- Incorreran en la pena de multa de quatre a deu mesos:

1. Els que per mitjà de violència, intimidació, força o qualsevol altre constrenyiment il·legítim impedeixin a un membre o membres d'una confessió religiosa practicar els actes propis de les creences que professin, o assistir-hi.
2. Els que per iguals mitjans obliga a que un altre o altres a practicar o concórrer a actes de culte o ritus, o realitzar actes reveladors de professar o no professar una religió, o mudar la que professin.

El article 522 compren com mitjà de la comissió del delicte la violència o intimidació a les persones i les forces a les coses per impedir o forçar la pràctica d'actes de culte.

b.- El qui amb violència, amenaça, tumult o vies de fet, impedeixi, interrompi o pertorbi els actes, funcions, cerimònies o manifestacions de les confessions religioses inscrites en el corresponent registre públic del Ministeri de Justícia i Interior ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a sis anys, si el fet s'ha comès en lloc destinat al culte, i amb la de multa de quatre a deu mesos si es realitza en qualsevol altre lloc.

Els delicte que compren l'article 523 són tots de resultat perquè l'impediment, la interrupció i la pertorbació s'ha de produir de forma efectiva encara que pot existit la temptativa si no s'aconsegueix el propòsit.

c.- Qui en temple, lloc destinat al culte o en cerimònies religioses executi actes de profanació en ofensa dels sentiments religiosos legalment tutelats serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos

L'acte de profanació ha de consistir en qualsevol manifestació de resultat físic pel qual s'ofèn severament la indemnitat de la fe, del ritus, instruments o de la persona oficiant.

- d.- 1. Incorreran en la pena de multa de vuit a dotze mesos els que, per ofendre els sentiments dels membres d'una confessió religiosa, facin públicament, de paraula, per escrit o mitjançant qualsevol tipus de document, escarni dels seus dogmes, creences, ritus o cerimònies, o vexin, també públicament, a qui els professen o practiquen.
2. En les mateixes penes incorreran els que facin públicament escarni, de paraula o per escrit, dels qui no professen religió o creença alguna.

Aquest article 525 preveu el delicte que s'ha de realitzar amb dolo específic d' ofendre els sentiments dels membres d'una confessió religiosa. Tal resultat ha de poder ser captat objectivament per qualsevol persona i no ser una especulació pròpia d'un creient. També als que no professen religió o creença si els vexen públicament.

e.- El qui, faltant al respecte degut a la memòria dels morts, violi els sepulcres o sepultures, profanés un cadàver o les seves cendres o, amb ànim d'ultratge, destrueixi, alteri o danyi les urnes funeràries, panteons, làpides o nínxols ha de ser castigat amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.

Aquest article 526 descriu diverses conductes totes elles de resultat que admeten la temptativa encara que s'exigeix un dol específic no basta l'acció per si sola ja que sanciona atacs als sentiments de respecte pel record dels morts.

Els tipus formulats als articles 522 i 523 en el fons són unes coaccions específiques però pel contrari estan penades menys greument que la figura genèrica encara que és d'aplicació preferent aquesta específica.

g.- DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA LA GARANTIES CONSTITUCIONALS.-

A) LLIURAMENT DE CAUSA O DETINGUT

- Prevista per:

- El jutge o Magistrat que
- lliuri una causa criminal
- a altre autoritat o funcionari, militar o administratiu que,
- il·legalment el reclami
- si a més lliura la persona d'un detingut, se l'imposarà la pena superior en grau. (article

529).

Els drets fonamentals a la tutela efectiva i al jutge ordinari predeterminat per la Llei, proclamats a l'article 24 de la Constitució espanyola, resulten clarament conculcats en aquest delicte. Un delicte especial propi concebut per reprimir la preterició del mandat constitucional contingut a l'article 117 CE que reserva als Jutges i tribunals l'exercici del "*ius puniendi*".

El lliurament de la persona del detingut pot suposar un concurs en el delicte de detencions il·legals segons sentència del Tribunal Suprem.

B) DETENCIÓ IL·LEGAL

- Compren l'acció de:

- L'autoritat o funcionari públic que,
- mitjançant causa per delicte
- acordi, practiqui o prolongui
- qualsevol privació de llibertat de
- un detingut, pres o sentenciat
- amb violació dels terminis o demés garanties constitucionals o legals (art 530)

- En estreta vinculació amb l'anterior l'article 531 castiga a:

- L'autoritat o funcionari públic que,
- mitjançant causa per delicte
- decreti, practiqui o prolongui
- la incomunicació d'un detingut, pres o sentenciat
- amb violació dels terminis o demés garanties constitucionals o legals

Exemple el funcionari que va ordenar l'aïllament d'un penat en lloc diferent del que li corresponia (STS 26 d'octubre de 1989).

Decretar o prolongar la incomunicació de qui està privat de llibertat nos remet a lo establert en els art. 407 i 506 i ss de LECRIM.

A l'article 532 està previst el càstig:

- Els fets descrits en els dos articles anteriors.
- Si son comesos per imprudència greu.

Els tipus dels articles 530 i 531 pressuposen una detenció fonamentada en el art. 492 Lecrim ja que una detenció des del començament il·legal es a dir sense base legal hauríem d'anar al article 167 del CP.

La comissió per imprudència greu a que està referida l'article 532 només es pot imaginar si la detenció practicada en absència de tals requisits, quan no es donen les condicions establertes per la llei per procedir a la detenció d'una persona.

El bé jurídic no es pròpiament la llibertat ambulatoria com els delictes tipificats als articles 163 y ss sinó el conjunt de les garanties que han d'observar-se al fer una detenció com quan es passen els terminis en una detenció.

C) RIGOR INNECESSARI

- És aquell que incorre en:
  - El funcionari penitenciari o de centres de protecció o correcció de menors que - imposa als reclusos o interns- sancions o privacions indegudes o usés amb ells un rigor innecessari.

(article 533).

El compliment d'una pena de presó comporta a més de la privació de la llibertat, una limitació d'altres drets fonamentals i coses de la vida que la llibertat fa possible, com la intimitat, però una limitació no pot anar més enllà de lo que la ordenada vida en presó requereix.

La concreció del bé jurídic d'aquest delicte especial propi on el subjecte actiu és el funcionari de presons o de centre de protecció o correcció de menors pot fixar-se en els drets a que la pena s'executi de conformitat amb la llei i la llibertat.

Sancions indegudes són les que s'imposen al marge de les normes penitenciàries sense raó amb excés; privacions indegudes les que afecten els drets o facultats dels interns i estan les faltes d'autorització legal o les mancades de justificació; i rigors innecessaris són els derivats d'una aplicació desorbitada de les disposicions penitenciàries.

Fer servir rigor innecessari es refereix a l'aplicació de mesures amb severitat no necessària pel Dret, en relació amb la proporcionalitat dels bens jurídics a defensar o al respecte de les normes penitenciàries.

h.- ELS DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA LA INVIOLABILITAT DOMICILIÀRIA I DEMÉS GARANTIES DE LA INTIMITAT.-

Els fets típics descrits en aquesta secció del Codi Penal es sancionen en tant que el funcionari i la autoritat actuen en la seva condició com a tals, en el marc d'una causa per delicte, per la seva

investigació, esbrinament, enjudiciament i càstig.

A) ENTRADA I REGISTRES IL·LEGALS

- Segons l'article 534, serà castigat:
  - la autoritat o funcionari públic que,
  - mitjançant causa per delictes i
  - sense respectar les garanties constitucionals o legals,
  - entri en un domicili sense el consentiment de l'habitant (art. 534.1.1º)
  - registri els papers o documents d'una persona o els efectes que es trobin en el seu domicili.
  - A no ser que el propietari hagi donat el seu consentiment (si no es retornen al propietari, immediatament després del registre, els papers, documents i efectes registrats les penes seran superiors).

- Igualment es castiga a
  - la autoritat o funcionari públic que,
  - amb ocasió d'un lícit registre de papers, documents o efectes d'una persona
  - cometi qualsevol vexació injusta o dany innecessari en els seus bens

El bé jurídic protegit a l'article 534.1 es la inviolabilitat de domicili proclamat per l'article 18.2 CE on diu " cap entrada o registre podrà fer-se en el domicili sense consentiment del titular o resolució judicial, llevat en cas de delictes flagrants ".

Domicili és l'espai tancat en que resideix una persona (subjecte passiu del delictes) i el delictes es comet quan es penetra en el sense respectar les garanties constitucionals o legals, o quan el seu titular ignora pot oposar-se a l'entrada.

El delictes de registre il·legal plana sobre documents, papers o efectes que es trobin en el domicili, al qual s'ha accedit de forma lícita. Si l'accés ha estat il·lícit, el posterior registre en principi queda absorbit en aquell.

Vexació injusta es la innecessària per la execució d'una funció a la que, podem dir, és inherent i pot consistir en maltractes físics o verbals. Igualment innecessaris són els danys en els bens relacionats amb l'entrada i registre (perquisició).

B) INTERCEPCIÓ DE CORRESPONDÈNCIA I TELECOMUNICACIONS I ESCOLTES IL·LEGALS

- Aquests fets estan previstos a l'article 535 i 536, :
  - la autoritat o funcionari públic que
  - mitjançant causa per delictes
  - intercepti qualsevol correspondència privada, postal o telegràfica
  - amb violació de les garanties constitucionals o legals
  - (i si divulga o revela la informació obtinguda la pena es superior. art. 535)

- I per:
  - la autoritat o funcionari públic que
  - mitjançant causa per delictes
  - intercepti les telecomunicacions o utilitzi artificis tècnics d'escoltes, transmissió, enregistrament o reproducció del so, de la imatge o de qualsevol altre senyal de comunicació (i si divulga o revela la informació obtinguda la pena es superior. art. 536)

A l'article 535 es protegeix el secret de les comunicacions reconegut a l'article 18.3 de la Constitució Espanyola davant a determinats atacs protagonitzats per funcionaris i autoritats, pels que estan reservats aquests delictes, quan actuen com a tals, mitjançant causa per delicte.

La conducta típica és la d'interceptar, pel qualsevol mitjà, la correspondència privada (no oficial per tant) postal o telegràfica de una persona con la violació de les garanties constitucionals o legals. De produir-se la intercepció sense que medi causa per delicte es comet el delicte previst a l'article 198 del Codi penal.

A l'article 536 compren la intercepció, per autoritats i funcionaris en les mateixes circumstàncies del art. 535 de les telecomunicacions. Amb aquest tipus es tutelen penalment les comunicacions tan importants com les realitzades per mitjà del anomenat correu electrònic o les converses telefòniques.

Són indiferent les formes de captació de les conversacions o que les comunicacions es realitzin o no per fil o a l'espai radio elèctric. Hauria delicte continuat en el cas de captació intermitent de comunicacions, però no en la punxada ininterrompuda a una mateixa persona.

i.- DELICTES COMESOS PELS FUNCIONARIS PÚBLICS CONTRA ALTRES DRETS INDIVIDUALS.-

A) IMPEDIMENT U OBSTACULITZACIÓ DE LA ASSISTÈNCIA LLETRADA

- El comet segons l'article 537,;
  - La autoritat o funcionari públic que
  - Impedeix o obstaculitzi
  - El dret a l'assistència d'advocat al detingut o pres, procuri o afavoreixi la renúncia del mateix a dita assistència o no l'informi de forma immediata i de mode que li sigui comprensible dels seus drets i de les raons de la seva detenció (art. 537).

Te relació amb dos preceptes constitucionals aquest delicte els articles 24.2 i 17.3 de la Constitució Espanyola.

A l'article 24.2 de la CE es reconeixen els drets a la defensa i a l'assistència de lletrat.

A l'article 17.3 de la CE s'estableix que tota persona deu ser informada de forma immediata i de mode que li sigui comprensible, dels seus drets i de les raons de la seva detenció, no podent ser obligat a declarar i s'afegeix que es garanteix l'assistència d'advocat al detingut en les diligències policials i judicials, en els termes que la llei estableixi.

B) ESTABLIMENT DE CENSURA PRÈVIA

- L'article 20.2 declara,;
  - L'exercici d'aquests drets (a comunicar o rebre lliurement informació veraç) no pot restringir-se mitjançant cap tipus de censura prèvia.
- L'article 20.5 declara,;
  - Només podrà acordar-se el secret de publicacions, enregistraments i altres mitjans d'informació en virtut de resolució judicial.
- El Codi Penal reforça els drets al·ludits per mitjà del càstig de les conductes descrites a l'article 538 on sanciona:
  - la autoritat o funcionari públic que
  - estableixi la censura prèvia o
  - fora dels casos permesos per la Constitució i les Lleis

- Reculli edicions de llibres o diaris o suspengui la seva publicació o la difusió de qualsevol emissió de ràdio televisió incorrerà en la pena d'inhabilitació absoluta de 6 a 10 anys.

Per censura se ha entès la intervenció preventiva dels poders públics per prohibir o modular publicació o emissió de missatges escrits o audiovisuals, però no el dret de veto del director de la publicació o la autocensura.

Existeix la llei 4/1981 reguladora dels estats d'alarma, setge i excepció on a l'article 21.1 es facultava a la autoritat governativa a suspendre tot tipus de publicacions, emissions de ràdio i televisió.....

C) DISSOLUCIÓ O SUSPENSÍO D'ASSOCIACIONS

- L'article 539 diu,:
  - L'autoritat o funcionari públic que
  - Dissolgui o suspengui en les seves activitats a
  - Una associació legalment constituïda
  - Sense prèvia resolució judicial, o sense causa legítima l'impedeixi la celebració de les seves sessions, serà castigat amb la pena.....

En aquest article iguala les accions de dissolució a la suspensió quan la primera acció té uns efectes més dràstics que la segona acció.

D) DISSOLUCIÓ O SUSPENSÍO DE REUNIONS

- L'article 540 diu,:
  - L'autoritat o funcionari públic que
  - Prohibeixi
  - Una reunió pacífica o la dissolgui
  - Fora dels casos expressament permesos per les lleis, serà castigat amb.....

E) EXPROPIACIÓ DE BENS

- L'article 541 diu,:
  - L'autoritat o funcionari públic que
  - Expropiï a una persona els seus bens
  - Fora dels casos permesos i sense complir els requisits legals, serà castigat amb.....

La Constitució Espanyola en el seu article 33.3 diu que " ningú podrà ser privat dels seus bens i drets sinó per causa justificada d'utilitat pública o interès social, mitjançant la corresponent indemnització i de conformitat amb el disposat per les lleis." Tenim que anar a la llei d'expropiació forçosa de 1954 modificada per la llei 11/1996 per conèixer el que disposen les lleis.

En aquest delictes el subjecte actiu és l'autoritat o el funcionari, l'expropiació es refereix a tota classe de bens, que l'expropiï a aquesta persona els seus bens fora dels casos permesos per la llei i per tan sense causa d'utilitat pública o interès social, que es prescindeixi de tot procediment expropiatori sense complir els requisits legals, que el subjecte actiu ho faci amb dol, una de les conseqüències del delictes es la reversió del bé al legítim titular.

F) TIPUS RESIDUAL

- L'article 542 diu,:
  - L'autoritat o funcionari públic que
  - Sabent
  - Impedeixi a una persona
  - L'exercici d'altres drets cívics reconeguts a la Constitució i les lleis

Aquest és un tipus subsidiari que entra en joc quan no es pot aplicar cap dels anteriors pertanyent a la mateixa secció.

Drets cívics en el context de l'article 542 són els drets constitucionals. Les sentències del Tribunal Suprem ha reconegut com drets cívics des de drets polítics a drets fonamentals de la CE.

j.- ULTRATGES A ESPANYA.-

- Són segons l'article 543,:
- Les ofenses o ultratges de paraula, per escrit o de fet a
- Espanya, a les seves Comunitats Autònomes o els seus símbols o emblemes
- Efectuats amb publicitat

S'ha dit que ultratge ha de ser entès com equivalent a injúria i s'ha apreciat a l'acció de cremar una bandera espanyola.

Les ofenses a Espanya poden estar sustentats per la paraula, un escrit o vies de fet i tenen com condició objectiva que s'efectuïn amb publicitat sense que això signifiqui l'ús dels mitjans de comunicació massiva.

2.- DELICTES CONTRA L'ORDRE PÚBLIC

La Llei Orgànica 14/2022, que va entrar en vigor el 12 de gener de 2023, excepte les disposicions finals primera, segona i tercera (reformes sobre inhabilitat del període nadalenc que van entrar en vigor el 23 de desembre), modifica, entre altres, els delictes contra l'ordre públic, **eliminant la sedició i afegint un tipus agreujat de desordres públics**. A més, amb aquesta LO, Espanya trasllada algunes Directives que ja era urgent que formessin part del nostre Ordenament Jurídic.

a.- ATEMPTATS CONTRA L'AUTORITAT, ELS SEUS AGENTS I ELS FUNCIONARIS PÚBLICS, RESISTÈNCIA I DESOBEDIÈNCIA.-

A) ATEMPTAT

- El comet segons l'article 550 apartat 1,:
  - Són reus d'atemptat els que
  - Agredeixin o amb intimidació greu o violència realitzin resistència greu a l'autoritat, als seus agents o funcionaris públics, o
  - Els que els escometen quan es trobin en el seu exercici de les funcions dels seus càrrecs o amb ocasió d'elles.
- El darrer canvi introduït per la L.O. 1/2015 introdueix com subjectes passius d'aquest delicte d'atemptat els funcionaris docents o sanitaris que es trobin en l'exercici de les funcions pròpies del seu càrrec, o amb ocasió d'elles.
- Per aquest fets es preveuen les penes següents:

1. Els atemptats que comprèn l'article anterior seran castigats amb les penes de presó d'un a quatre anys i multa de tres a sis mesos si l'atemptat és contra autoritat i de presó de sis mesos a tres anys en els altres casos.
2. No obstant el que preveu l'apartat anterior si l'autoritat contra la qual

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre public, l'Estat i la Comunitat Internacional
s'atempta és membre del Govern, dels Consells de Govern de les comunitats autònomes, del Congrés dels Diputats, del Senat o de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, de les corporacions locals, del Consell General del Poder Judicial o magistrat del Tribunal Constitucional s'ha d'imposar la pena de presó d'un a sis anys i multa de sis a dotze mesos

- L'article 551 agreuja les penes quan:

- S'han d'imposar les penes superiors en grau a les respectivament previstes en l'article anterior sempre que en l'atemptat es cometi:
  - 1.- Fent us d'armes o un altres mitjans perillosos.
  - 2.- Quan l'acte de violència executat resulti potencialment perillós per la vida de les persones o pugui causar lesions greus. En particular, estan inclosos els supòsits de llançament d'objectes contundents o líquids inflamables, l'incendi i la utilització d'explosius.
  - 3.- Escometen a l'autoritat, al seu agent o al funcionari públic fent us d'un vehicle a motor.
  - 4.- Quan els fets es portin a terme amb ocasió d'un motí, plantada o incident col·lectiu en l'interior d'un centre penitenciari.

L'agreujament d'aquest article pressuposen 4 causes on tres són pels mitjans perillosos emprats i la darrera pel lloc on es porta a terme l'atemptat.

Art. 553.- Els actes preparatoris es penen la provocació, la conspiració i la proposició per qualsevol delictes previstos en els articles anteriors i seran castigats amb la pena inferior en un o dos graus al delicte corresponent.

B) ALTRES DELICTES D'ATEMPTATS

- El comet segons l'article 554,:
  - Mateixos fets descrits als articles 550 i 551
  - Mateixes penes.
  - Membres de les Forces Armades
  - Vestint l'uniforme prestant un servei legalment encomanat.
  - Mateixes penes a qui escometin, emprin violència o intimidin greument a les persones que acudeixin a l'auxili de l'autoritat, els agents o funcionaris.
  - També qui escometin, emprin violència o intimidin greument a
    - Bombers, personal sanitari intervenint en un sinistre, calamitat, emergència
    - Amb la finalitat d'impedir-lis l'exercici de les seves funcions.
  - També al personal de seguretat privada degudament identificat que desenvolupi activitat de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de FCS.

S'entén per membres de les forces armades els militars que vestint l'uniforme prestin servei que legalment tinguin encomanat a les Forces Armades i hagi estat reglamentàriament ordenat. En el concepte de força armada s'ha d'incloure a la Guàrdia Civil quan compleix missions de caràcter militar segon l'article 7.3 de la Llei Orgànica 2/86 de les FCS.

Altres figures que poden ser subjectes passius del delicte introduïdes per la L.O. 1/2015 són els particulars, bombers, sanitaris i personal de seguretat quan es compleixi els requisits que indica l'article 554.

El Bé jurídic és la dignitat de les autoritats i funcionaris per la dignitat funcional es requisit

imprescindible en el bon funcionament dels poders públics.

- El bé jurídic es el principi d'autoritat es castiga la lesió de la dignitat funcional en quant constitueix la garantia del bon funcionament i l'exercici de les facultats inherents al càrrec que exerceix.
- El subjecte passiu en el atemptat no és el funcionari o els funcionaris concrets agredits ja que el Tribunal Suprem sol apreciar un sol atemptat encara siguin varis policies els atacats ja que s'entén que el subjecte passiu és l'Estat.
- S'ha considerat autoritat a un alcalde, a un regidor, o un degà de col·legi professional, director d'un centre penitenciari, a un jutge. Entre els funcionaris es compren al funcionari de fet però no a vigilants jurats. No hi ha atemptat en el atac a un funcionari que no es troba en el exercici de les seves funcions o quan efectua aquestes sense atendre a la condició de funcionari o quant s'estima una extralimitació en les seves funcions.

Com a conducta típica estava fins ara l'escometre que no ho defineix el codi penal però serà tot acte de violència física que produeixi o no se seqüeles ha estat la jurisprudència la que establert molts exemples com: agressió, disparar un arma de foc, donar una empenta, donar un cop de puny, una bufetada, lluitar a braç trencat, llançar un vehicle, mossegar, llançar objectes perillosos Però ara amb la inclusió per part de L.O. 1/2015 a l'article 550 de "els que agredeixin" queda molt més clar quina poden ser les accions incloses en aquest delictes.

La intimidació greu no ofereix dificultats dons poden veure les previstes pel delictes de robatori en els articles 237 i 242 del Codi Penal i la jurisprudència ha establert la intimidació greu: llançar ampolles buides, aixecar una cadira per llançar-la o donar un cop, fer servir armes de foc per amenaçar i les amenaces també poden ser de paraula.

En quant a la resistència greu es porta a terme quan l'ordre no es compleix exercint suficient força contra l'autoritat o funcionari públic es demana que la resistència sigui activa i greu no sent suficient conductes com un forcejament amb una certa força ja que sinó hauria de qualificar-se com delictes de resistència i no d'atemptat.

Hem de tenir en compte que segons el Tribunal Suprem hi han casos en que un funcionari perd la seva condició pública i no mereix la protecció penal quan el funcionari abans de rebre l'acció s'ha extralimitat en les seves funcions.

Si com conseqüència de escometre s'originen lesions o la mort del funcionari o autoritat hi ha concurs de delictes amb concurs ideal.

C) RESISTÈNCIA

- L'article 556 diu:
  - Seran castigats amb la pena de presó de 3 mesos a un any o multa de sis a 18 mesos, els que, sense estar compresos en l'article 550, resisteixin o desobeeixin greument a l'autoritat o als seus agents en l'exercici de les seves funcions o al personal de seguretat privada, degudament identificat, que desenvolupi activitats de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de les FCS.
  - Els que faltaren al respecte i consideració deguda a l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions seran castigats amb la pena de multa de 1 a 3 mesos (delictes lleus).

La resistència no conté el condicionant de gravetat ja que la conducta és merament omissiva i pot ser pacífica consistent en no fer lo que l'autoritat o els seus agents ordenen. És difícil a vegades diferenciar

la resistència del atemptat ja que la jurisprudència és variada havent casos en que un cop de peu a un agent policial sense que consti la seva intensitat ni conseqüències es vist com resistència igual que el forcejament arribant a tirar al terra a un policia i algunes agressions lleus a policies.

Podrien indicar en relació a la Resistència:

Resistència greu a agents de l'autoritat, autoritat i funcionari públic = Delicte d'Atemptat. Art. 550 CP

Resistència a agents de l'autoritat i autoritat = Delicte de Resistència Art. 556 CP

Resistència "lleu" a agents de l'autoritat = Falta Administrativa Greu Art. 36 L.O. 4/2015 PSC.

La desobediència si que ha de ser greu ja que la desobediència lleu ha passat a ser un il·lícit administratiu sancionat a la L.O. 4/2015 PSC com a falta administrativa greu Art. 36.

S'ha de tenir en compte que simple fugida subsegüent a un delicte comès queda absorbida pel delicte.

En aquests delictes contra l'autoritat o agent de l'autoritat són necessaris els següent requisits:

- 1.- Que el caràcter d'autoritat o d'agent de l'autoritat de la mateixa sigui ostensible per signes externs (uniforme, placa .....).
- 2.- Que aquests subjectes autoritat o agent de l'autoritat es trobin en el exercici del seu càrrec o funcions.
- 3.- Que no s'extralimitin en aquest càrrec o en les funcions
- 4.- Que el subjecte actiu actuï amb ferma i contumaç oposició a l'exercici del càrrec o les funcions de la autoritat o dels seus agents.
- 5.- Ha d'haver un dol clar per part del subjecte actiu en l'acció il·legal que porta a terme.

c.- DESORDRES PÚBLICS.-

A) DESORDRES PÚBLICS (art. 557 i bis).

- L'article 557 sanciona els desordres públics:

1. Seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a tres anys els que, actuant en grup i per tal d'atemptar contra la pau pública, executin actes de violència o intimidació:

a) Sobre les persones o les coses; u

b) obstaculitzant les vies públiques i ocasionar un perill per a la vida o salut de les persones; o

c) envaint instal·lacions o edificis alterant greument el funcionament efectiu de serveis essencials en aquests llocs.

2. Els fets descrits a l'apartat anterior seran castigats amb la pena de presó de tres a cinc anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic pel mateix temps quan es cometin per una multitud el nombre, organització i propòsit dels quals siguin idonis per afectar greument l'ordre públic. En cas que els autors constituïts en autoritat es trobin, la pena d'inhabilitació serà absoluta per temps de sis a vuit anys.

3. Les penes dels apartats anteriors s'imposaran en la meitat superior als intervinents que porten instruments perillosos o als que duguin a terme actes de pillatge.

Aquestes penes s'apliquen en un grau superior quan es portessin armes de foc.

4. La provocació, la conspiració i la proposició per a les conductes previstes als apartats 2 i 3 del present article seran castigades amb les penes inferiors en un o dos graus a les previstes respectivament.

5. Serà castigat amb pena de presó de sis mesos a dos anys qui en lloc concorregut provoqués allau, estampida o una altra reacció anàloga al públic que posin en situació de perill la vida o la salut de les persones.

6. Les penes assenyalades en aquest article s'imposaran sense perjudici de les que els puguin correspondre als actes concrets de lesions, amenaces, coaccions o danys que s'hagin dut a terme.

Com podem veure, l'apartat 3 sintetitza i selecciona els agreujaments actualment recollits a l'article 557 bis, que ara queda derogat. Per part seva, l'apartat 4 manté la punició dels actes preparatoris. A continuació, l'apartat 5 formula una conducta de perill per a la vida o la integritat en ocasió de trobades de cert nombre de persones. El precepte es tanca amb l'apartat 6 que manté la clàusula concursal vigent.

Finalment, el nou article 557 bis ve a succeir el derogat article 557 ter.

- Article 557 bis.

Els que, actuant en grup, envaeixin o ocupin, contra la voluntat del titular, el domicili d'una persona jurídica pública o privada, un despatx, oficina, establiment o local, encara que estigui obert al públic, i causin amb això una pertorbació rellevant de la pau pública i de la seva activitat normal, seran castigats amb una pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a dotze mesos, llevat que els fets ja estiguessin castigats amb una pena més greu en un altre precepte d'aquest Codi.

L'antic 557 bis tractava sobre el tipus qualificat, i el ja derogat 557 ter versava sobre el tipus atenuat del delicte de desordres públics.

B) PERTORBACIÓ DE L'ORDRE Art. 558,-

L'article 558 sanciona:

- Els que pertorbin greument l'ordre
- A l'audiència d'un tribunal o jutjat, en els actes públics propis de qualsevol autoritat o corporació, en el col·legi electoral, oficina o d'espectacles esportius o culturals.

En aquests casos es podrà imposar també la pena de privació d'acudir als llocs, esdeveniments o espectacles de la mateixa naturalesa per un temps superior a tres anys a la pena de presó imposada (art. 558).

La pertorbació de l'ordre a que es refereixen els articles 558 està referida a determinats llocs i a la finalitat d'impedir a una persona els seus drets cívics.

El desordre ha estat definit com la transgressió de les regles o normes de disciplina i respecte a que es subjecten les audiències, els actes de les corporacions, el funcionament del llocs citats en el precepte i la activitat alteradora de l'ordre consisteix en la que pugui determinar pertorbació o inquietud als espectadors assistents, originar friccions.....

C) INCITACIÓ PÚBLICA DELICTES CONTRA L'ORDRE PÚBLIC Art. 559-

L'article 559 sanciona amb pena de multa de 3 a 12 mesos o presó de 3 mesos a 1 any:

- Els que distribueixi o difongui públicament mitjançant qualsevol mitjà.
- Missatges o consignes
- Que incitin a la comissió d'alguns dels delictes d'alteració de l'ordre públic de l'article 557 bis.
- O que serveixin per reforçar la decisió de portar-los a terme

En aquests casos es podrà imposar també la pena de privació d'acudir als llocs, esdeveniments o espectacles de la mateixa naturalesa per un temps superior a tres anys a la pena de presó imposada (art. 558).

D) CAUSACIÓ DE DANYS Art. 560.

L'article 560 sanciona amb pena d'un any a cinc anys:

- Els que causin danys
- Interrompin, obstaculitzin o destrueixen
- Línies o instal·lacions de telecomunicacions o la correspondència postal
- El que causin danys
- En vies fèrries u originin un greu dany per la circulació ferroviària d'alguna de les formes previstes a l'article 382.
- Els qui danyin
- Les conduccions o transmissions d'aigua, gas o electricitat per les poblacions, interrompent o alterant greument el subministrament o servei (art. 560).

A l'article 560 es tipifica en que els danys queden limitats als causats en determinats bens.

E) AVÍS FALS Art. 561

L'article 561 sanciona amb pena de presó de 3 mesos i un dia a 1 any o multa de 3 a 18 mesos:

- Qui:
- Afirmi falsament o simuli una situació de perill per la comunitat o la producció d'un sinistre a conseqüència del qual sigui necessari prestar auxili a altre i amb això provoqui la mobilització dels serveis de policia, assistència o salvament. (art. 561).

A l'article 561 es castiga el fals avís o simulació de perill o un sinistre.

L'ordre públic i la gestió dels recursos públics apareix en el centre de la ofensivitat del delicte.

D) DISPOSICIÓ COMÚ ALS CAPÍTOLS ANTERIORS.

- Es troba a l'article 562 on diu:

- En el cas de trobar-se constituït en autoritat el que cometi qualsevol dels delictes expressats en els capítols anteriors d'aquest títol, la pena d'inhabilitació que estigués prevista en cada cas s'ha de substituir per la inhabilitació absoluta per un termini de deu a quinze anys, llevat que aquesta circumstància estigui específicament prevista en el tipus penal de què es tracti.

d.- TINENÇA, TRÀFIC I DIPÒSIT D'ARMES, MUNICIONS I EXPLOSIUS.-

Aquest conjunt de delictes es caracteritza pel perill de les accions que comporten les armes per la seguretat dels ciutadans ja que el bé jurídic és la seguretat col·lectiva i també en la seguretat de l'Estat i la comunitària.

A.- Delicte de tinença d'armes prohibides i de les que siguin resultat d'una modificació substancial de les característiques de fabricació d'armes reglamentades:

- Es castiga:

- La tinença d'armes prohibides i de les que siguin resultat d'una modificació substancial de les característiques de fabricació d'armes reglamentades (art. 563)

Es tracta d'un delicte de perill abstracte en gran mesura permanent de mera activitat però que hem de tenir en compte que l'arma s'ha de trobar en funcionament i ha de comportar un perill potencial.

Tot aquest precepte s'ha de completar amb el Reglament d'armes (Reial Decret 137/1993) que conté una enumeració de les armes prohibides encara que no és una enumeració tancada ja en el seu article 4 on indica les armes prohibides al seu apartat h afegeix la prohibició " a qualsevol instrument especialment perillós per la integritat física de les persones ", tindriem que tenir en compte també els dictàmens del CIPAE així com la jurisprudència per poder acotar a cada cas especial si entra en el tipus d'arma prohibida ja que aquest article inclou tant les armes de foc com les que no ho són.

En relació a les armes prohibides que no són de foc hauríem de tenir en compte la consulta 14/1997 on la Fiscalia General de l'Estat diu " La tinença d'armes que no siguin de foc, únicament integra el delicte del art. 563 del CP quan es comercia amb elles, es portin en establiments públics i llocs de reunió, s'utilitzin sense adoptar les mesures necessàries per evitar el perill o dany a persones o coses "

La doctrina Constitucional diu en la STC 24/2004 que " Les armes quina tinença es prohibeix penalment són exclusivament aquelles que compleixen aquest requisits: que siguin materialment armes, que la seva tinença es prohibeixi per una norma extrapenal amb rang de llei o pel Reglament a que la llei es remet; i que la tinença es produeixi en condicions o circumstàncies que la converteixi en especialment perillosa per la seguretat ciutadana".

La consumació del delicte requereix la possessió que permeti la disponibilitat potencial de l'arma sense que sigui necessari la tinença física ni un dol específic.

En quant a modificació substancial haurem de revisar la jurisprudència sobre quina modificació es considera modificació substancial com exemples el Tribunal Suprem reconeix que una pistola de fogueig modificada per poder llançar projectils i una escopeta de canons retallats ho són per contra un rifle de caça al que se li adapta un silenciador no ho és.

- La tinença d'armes de foc reglamentades, no tenint les llicències o permisos necessaris, sancionant de diferent forma si es tracta d'armes curtes o llargues (art. 564).

Les armes que es refereix aquest article es tracta d'armes de foc reglamentades es a dir les que per

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre public, l'Estat i la Comunitat Internacional
les seves característiques precisen de llicència de tinença i transport.

Es preveu una pena agreujada per les armes curtes així com per les curtes i les llargues quan:

- Que les armes li manquin les marques de fàbrica o el número o els tinguin alterats o esborrats.
- Que hagin estat introduïdes il·legalment en territori espanyol.
- Que hagin estat transformades, modificant les seves característiques originals.

Com elements del anterior delictes són:

- La possessió d'un arma amb disponibilitat i potencialment poder-la fer servir sense que es necessiti cap ànim ni dol especial.
- El element material és l'arma de foc.
- La falta d'habilitació administrativa per la possessió de l'arma
- El element subjectiu consistent en el coneixement de que l'arma posseïda és de foc.

S'ha de tenir en compte que l'arma s'ha de trobar en condicions de funcionament de mode que seria inútil l'arma que no pot fer foc ni ser posada en condicions per fer-lo. Pot haver la coparticipació si l'arma esta a disposició de varis.

B.- Supòsit atenuat l'article 565 on diu:

- Els jutges o tribunals poden rebaixar en un grau les penes assenyalades en els articles anteriors, sempre que per les circumstàncies del fet i del culpable s'evidenciï la manca d'intenció d'usar les armes amb fins il·lícits.

L'atenuació segons el Tribunal Suprem es facultativa i afecta només a la tinença d'armes no al dipòsit.

C.- L'article 566 disposa sobre la fabricació, comercialització i dipòsit d'armes o municions:

- Els que fabriquin, comercialitzin o estableixin
- Dipòsits d'armes o municions
- No autoritzats per les lleis o la autoritat competent seran castigats
- Si es tracta d'armes o municions de guerra o d'armes químiques, biològiques, nuclears o radiològiques, mines antipersona o municions de raïm amb la pena de presó de cinc a deu anys els promotors i organitzadors, i con la de presó de tres a cinc anys el que hagin cooperat en la seva formació,
- Si es tracta d'armes de foc reglamentades o municions per les mateixes, amb la pena de presó de dos a quatre anys als promotors i organitzadors i con la de presó de sis mesos a dos anys al que hagin cooperat en la seva formació.
- Amb les mateixes penes serà castigat en els seus respectius casos el que trafiqui amb armes o municions de guerra o de defensa, d'armes químiques, biològiques, nuclears o radiològiques o de mines antipersona o municions de raïm

Es modulen les penes en funció de la classe d'arma o munició i del grau de participació en el fets.

El dipòsit ha estat definit com la reunió o acumulació de coses pel Tribunal Suprem.

Se ha acceptat el concurs real entre la tinença d'explosius i el dipòsit d'armes però la realització de més d'una de les tres accions que es penen en aquest article 566 es a dir fabricar, comercialitzar o establir dipòsit d'armes o municions no multiplica la pena.

E.- Definicions de l'article 567 on diu:

- Es considera dipòsit d'armes de guerra la fabricació, comercialització o la tinença de qualsevol d'aquestes armes, amb independència del seu model o classe, encara que es trobin amb les peces desmuntades.
- Es considera dipòsit d'armes químiques, biològiques, nuclears o radiològiques o de mines antipersona o municions de raïm la fabricació, la comercialització o la tinença de les mateixes.
- El dipòsit d'armes en quan a la comercialització compren tan l'adquisició com la venda.
- Es consideren armes de guerra les determinades com a tal en les disposicions reguladores de la defensa nacional.
- Es consideren armes químiques, biològiques, nuclears o radiològiques o de mines antipersona o municions de raïm les determinades com a tal en els tractats o convenis internacionals en els que Espanya sigui part.
- Se entén per desenvolupament de d'armes químiques, biològiques o de mines antipersona o municions de raïm qualsevol activitat consistent en la investigació o estudi de caràcter científic o tècnic encaminat a la creació d'una nova arma química, biològica o de mina antipersona o munició de raïm o la modificació d'una ja preexistent.
- Es considera dipòsit d'armes de foc reglamentades la fabricació, comercialització o reunió de cinc o més de dites armes, encara que es trobin en peces desmuntades.
- Respecte a les municions, els Jutges o Tribunals tenint en compte la quantitat i la classe de les mateixes, declararan si constitueixen dipòsit als efectes d'aquest capítol.

Per l'aplicació de l'article 567 la jurisprudència ha entès que basta una arma de guerra per que n'hi hagi dipòsit independent del model o classe.

El concepte d'arma de guerra es troba indicada en el article 4 amb l'excepció del apartat h del Reglament d'armes i segons la jurisprudència reconeix com arma de guerra les armes automàtiques tipus subfusell, metralladora, llança granades.

Per tot això s'ha de considerar arma de guerra totes les armes de foc susceptibles de fer servir per les tropes, amb excepció de les pistoles i revòlvers i castigant-se com dipòsit, encara que sigui una sola arma, la tinença de metralladores, fusells metralladors i bombes demà...

En quant a la remissió a la normativa internacional per la determinació del que són armes biològiques em d'examinar el protocol de 17 de juliol de 1925 i la Convenció sobre la Prohibició del Desenvolupament, Producció i Emmagatzemant d'armes Bacteriològiques i Tòxiques. En aquesta norma conté armes biològiques aquelles constituïdes per agents microbians o agents biològics i toxines sigui quin sigui el seu origen o mode de fabricació.

F.- l'article 568 diu:

- La tinença o el dipòsit de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants, o els seus components, així com la seva fabricació, tràfic o transport, o subministrament de qualsevol forma, no autoritzat per les lleis o l'autoritat competent, seran castigats amb la pena de presó de quatre a vuit anys, si es tracta dels seus promotors i organitzadors, i amb la pena de presó de tres a cinc anys per als que hagin cooperat a la seva formació.

Aquesta tinença o dipòsit afecta atenta contra la seguretat pública segons sentències del Tribunal Suprem.

Són delictes en perill abstracte i de mera activitat que es consumeixen amb la simple possessió.

En quant al concurs hi ha concurs real amb el delictes de tinença il·lícita d'armes, de dipòsit i en els delictes comesos amb la seva utilització i en el cas de dipòsit d'armes que afavoreix a grup criminal hi ha concurs ideal.

G.- l'article 569 diu:

- Els dipòsits d'armes, municions o explosius establerts en nom o per compte d'una associació amb propòsit delictiu, determinaran la declaració judicial d'il·licitud i la consegüent dissolució

És una conseqüència lògica de la realització d'aquestes conductes delictives.

H.- l'article 570 diu:

- 1. En els casos previstos en aquest capítol es pot imposar la pena de privació del dret a tenir i portar armes per temps superior en tres anys a la pena de presó imposada.

Càstig facultatiu que hauria de ser preceptiu al ser greus els delictes i aquesta pena facultativa increïblement lleu.

- 2. Igualment, si el delinqüent estigués autoritzat per fabricar o traficar amb alguna o algunes de les substàncies, armes i municions esmentades en aquest, patirà, a més de les penes assenyalades, la d'inhabilitació especial per a l'exercici de la seva indústria o comerç per un termini de 12 a 20 anys.

Es tracta d'un abús o excés en el exercici del dret a la fabricació i lliure comerç, es pena amb la inhabilitació especial de forma preceptiva.

e.- DE LES ORGANITZACIONS I GRUPS CRIMINALS.-

A.- l'article 570 bis castiga a les organitzacions criminals i diu:

- 1.- Els qui promoguin, constitueixin, organitzin, coordinin o dirigissin una organització criminal han de ser castigats amb la pena de presó de quatre a vuit anys si aquella tingui per finalitat o objecte la comissió de delictes greus, i amb la pena de presó de tres a sis anys en els altres casos, i els que participaren activament en l'organització, formessin part d'ella o cooperi econòmicament o de qualsevol altra manera amb la mateixa han de ser castigats amb les penes de presó de dos a cinc anys si té com a finalitat la comissió de delictes greus, i amb la pena de presó d'un a tres anys en els altres casos.
- Als efectes d'aquest Codi, s'entén per organització criminal l'agrupació formada per més de dues persones amb caràcter estable o per temps indefinit, que de manera concertada i coordinada es reparteixin diverses tasques o funcions amb la finalitat de cometre delictes.

2. Les penes previstes en el número anterior s'han d'imposar en la meitat superior quan l'organització:

- a).- estigui formada per un elevat nombre de persones.
- b).- disposi d'armes o instruments perillosos.
- c).- disposi de mitjans tecnològics avançats de comunicació o transport que per les seves característiques resultin especialment aptes per facilitar l'execució dels delictes o la impunitat dels culpables.

Si concorren dues o més d'aquestes circumstàncies s'han d'imposar les penes superiors en grau.

3. S'han d'imposar en la meitat superior les penes respectivament previstes en aquest article si els delictes fossin contra la vida o la integritat de les persones, la llibertat, la llibertat i indemnitat sexuals o el tràfic d'éssers humans

Les accions són promoure, constituir, organitzar, coordinar o dirigir.

El participants són el que realitzin qualsevol classe de feines en la organització de mode actiu no esporàdicament sinó forma part d'ella actuant en la execució o cooperant.

Totes les accions tenen l'objectiu comú de cometre delictes que coincideix amb el dol específic de tenir per finalitat o objecte la comissió de delictes.

Existeix la definició legal del que s'ha d'entendre per organització criminal.

L'agreujament consistent en la pena superior en grau depèn de tres circumstàncies de les que s'han de complir dues ara bé per tal que la pena sigui en la seva meitat superior de les penes serà quan es compleixen una d'aquestes tres o si els delictes són contra la vida, integritat de les persones, la llibertat, la llibertat i indemnitat sexual o la tracta de éssers humans.

B.- l'article 570 ter castiga al grups criminals i diu:

- 1. Els que constitueixen, financen o s'integressin un grup criminal han de ser castigats:
    - a.- Si la finalitat del grup és cometre delictes dels esmentats en l'apartat 3 de l'article anterior, amb la pena de dos a quatre anys de presó si es tracta d'un o més delictes greus i amb la d'un a tres anys de presó si es tracta de delictes menys greus.
    - b.- Amb la pena de sis mesos a dos anys de presó si la finalitat del grup és cometre qualsevol altre delictes greu.
    - c.- Amb la pena de tres mesos a un any de presó quan es tracti de cometre un o diversos delictes menys greus no inclosos en l'apartat a) o de la perpetració reiterada de delictes lleus. Als efectes d'aquest Codi, s'entén per grup criminal la unió de més de dues persones que, sense reunir alguna o algunes de les característiques de l'organització criminal definida en l'article anterior, tingui per finalitat o com a objecte la perpetració concertada de delictes.
  - 2. Les penes previstes en el número anterior s'han d'imposar en la meitat superior quan el grup:
    - a.- estigui format per un elevat nombre de persones.
    - b.- disposi d'armes o instruments perillosos.
    - c.- disposi de mitjans tecnològics avançats de comunicació o transport que per les seves característiques resultin especialment aptes per facilitar l'execució dels delictes o la impunitat dels culpables.
- Si concorren dues o més d'aquestes circumstàncies s'han d'imposar les penes superiors en grau

Aquest articles està dedicat a establir les regles de punibilitat pels grups criminals mantenint els mateixos agreujaments i les mateixes penes en les figures bàsiques.

Hi ha una reducció d'accions delictives en relació a les organitzacions criminals ja que per el grup criminal es pena constituir, finançar i integrar.

La diferència es troba en la definició de que s'entén per grup criminal en relació a les organitzacions criminals definides en el article anterior.

C.- l'article 570 quater castiga amb la dissolució de l'organització o grup criminal

- :
- 1. Els jutges o tribunals, en els supòsits previstos en aquest capítol i el següent, han d'acordar la dissolució de l'organització o grup i, si escau, qualsevol altra de les conseqüències dels articles 33.7 i 129 d'aquest Codi.
  - 2. Així mateix s'ha d'imposar als responsables de les conductes descrites en els dos articles anteriors, a més de les penes en ells previstes, la d'inhabilitació especial per a totes aquelles activitats econòmiques o negocis jurídics relacionats amb l'activitat de l'organització o grup criminal o amb la seva actuació en el si dels mateixos, per un temps superior entre sis i vint anys de la durada de la pena de privació de llibertat imposada en el seu cas, atenent proporcionalment la gravetat del delicte, el nombre dels comesos i les circumstàncies que concorrin al delinqüent.
    - En tot cas, quan les conductes previstes en els esmentats articles estiguin compreses en un altre precepte d'aquest Codi, és aplicable el que disposa la regla 4^a de l'article 8.
  - 3. Les disposicions d'aquest capítol són aplicables a tota organització o grup criminal que dugui a terme qualsevol acte penalment rellevant a Espanya, encara que s'hagin constituït, estiguin assentats o desenvolupin la seva activitat a l'estranger.
  - 4. Els jutges o tribunals, raonant-ho en la sentència, poden imposar al responsable de qualsevol dels delictes previstos en aquest capítol la pena inferior en un o dos graus, sempre que el subjecte hagi abandonat de forma voluntària les seves activitats delictives i hagi col·laborat activament amb les autoritats o els seus agents, bé per obtenir proves decisives per a la identificació o captura d'altres responsables o per impedir l'actuació o el desenvolupament de les organitzacions o grups que hi hagi pertangut, bé per evitar la perpetració d'un delicte que es tractés de cometre en el si o a través d'aquestes organitzacions o grups.

La dissolució de l'organització o grup criminal es preceptiva per part del Jutge sense que tingui facultat si l'aplica o no imposant també les penes que s'estableixen a l'article 31 bis respecte a les persones jurídiques.

La inhabilitació com a pena dels dos articles anteriors es pena conjunta i la inhabilitació arriba a aquelles activitats econòmiques o negocis jurídics relacionats amb l'activitat de l'organització o grup criminal o amb la seva actuació dintre d'aquests grups.

L'extensió jurisdiccional arriba a tots els actes que constitueixin infracció penal a l'ordenament espanyol, qualsevol que sigui el lloc on l'organització o grup criminal s'ha constituït, estén radicats o desenvolupin la seva activitat a l'estranger.

Les atenuacions estan basades en circumstàncies variades.

f.- DELS DELICTES DE TERRORISME (canvis de la L.O. 2/15).-

La reforma dels delictes de terrorisme Mitjançant la Llei Orgànica 2/2015

El 30 de març del 2015 s'ha publicat al BOE la Llei Orgànica 2/2015, reforma que en la seva totalitat els Articles 571 a 580 del Codi Penal, relatius als delictes de terrorisme. De forma paral·lela, Mitjançant Llei Orgànica 1/2015 s'ha Aprovat, així mateix, la reforma del Codi Penal, que afecta a més de 300 Articles.

Des de l'Any 1996 s'han Realitzat 25: modificacions (Amb Aquestes dues Úlimes Serien 27) del Codi Penal. Tant les REFORMES de l'Any 2003 (LO 15/2003) i de l'Any 2010 (LO 5/2010) Com les Actuals (2015) impliquen: modificacions molt significatives de la Regulació penal, incideixen negativament en

En l'exposició de motius de la Llei 2/2015 s'esmenta com a antecedent necessari de la nova regulació dels delictes de terrorisme la Resolució 2178, del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, aprovada sota el Capítol VII de la Carta de les Nacions Unides. La Mateixa té per objectiu reforçar la lluita contra el Terrorisme per part de la Comunitat Internacional. Àmplia les previsions de Resolucions precedents com la 1373, per la qual es va crear el Comitè Contra el Terrorisme (CTC) de Nacions Unides, i la 1267, per la qual es van establir Mesures Contra l'Organització terrorista Al-Qaida.

La Resolució 2178 exhorta als Estats Membres a adoptar totes les mesures legals necessàries per impedir la circulació de Terroristes o de Grups Terroristes, Mitjançant Controls fronterers eficaços de l'emissió de Documents d'Identitat i de Viatge; Controls per evitar la falsificació, alteració il·legal o fraudulenta utilització dels mateixos, i la utilització de Procediments d'Avaluació del risc de control i de passatgers amb empírica base; agilitzar l'Intercanvi d'informació operativa; Prevenir la radicalització i reclutament de combatents Terroristes Estrangers; Finançament del Terrorisme i el Ensinistrament en Tècniques de Terrorisme.

Especial: consideració mereix l'apartat 6 de la referida Resolució, a la que exigeix un dels estats membres que creen els instruments legislatius necessaris per:

- Enjudiciar i sancionar els nacionals que es desplacin amb el propòsit de cometre, planificar o preparar Actes Terroristes o participar en ells, o proporcionar o rebre ensinistrament terrorista.

- Enjudiciar i sancionar els que proveeixin o recaptin fons, o coadjuvin d'alguna forma, per finançar viatges i desplaçaments a altres països per cometre actes terroristes o proporcionar o rebre ensinistrament.

Espanya ha estat un dels 104 Estats que han copatrocinat la seva presentació. La Llei 2/2015 obeeix un compromís internacional subscrit.

Modificacions Principals

La Regulació penal dels delictes de terrorisme que es conté en els articles 571 a 580 del Codi Penal, afectant la nova redacció a la totalitat dels articles.

Les principals novetats són les següents:

1.- S'amplia el catàleg de les "finalitats" terroristes, comprenent com a tals no només subvertir l'ordre constitucional, sinó a demés de suprimir o desestabilitzar el funcionament d'institucions polítiques o estructures econòmiques o socials de l'Estat; obligar els poders públics a realitzar un sol acte o a abstenir-se de fer-ho; desestabilitzar el funcionament d'una organització Internacional o provocar un estat de terror a la població.

2.- S'introdueix expressament la configuració dels delictes informàtics com delictes de terrorisme quan es cometen amb les finalitats descrites anteriorment com Terroristes.

3.- Es tipifica el delicte de desordres públics, el delicte de sedició i el de rebel·lió com delictes de terrorisme si es cometen per organització o grup terrorista o per persona o personatges que els cometin individualment però emparats per organització o grup terrorista.

4.- Es preveu com delicte de Terrorisme l'adoctrinament o ensinistrament en tècniques militars, de

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional combat, de preparació o de desenvolupament d'armes, explosius, armes químiques o biològiques, o substàncies inflamables, incendiàries, explosives, etc. Aquesta conducta es castiga tant el que rebí ensinistrament de tercers o bé "capacitant-se" un mateix, és a dir, l'autodidacta.

5.- Es tipifica com delicte el que, amb la finalitat d'ensinistrar-se a si mateix, tingui en el seu poder documents, arxius, o accedeixi de forma habitual a servei de comunicació mitjançant d'Internet o electrònica que els seus continguts siguin idonis per incitar a la incorporació d'organitzacions o grups terroristes o col·laborar amb qualsevol d'ells.

6.- Es tipifica com delicte de Terrorisme el desplaçament o establir-se en un territori estranger controlat per grup o organització terrorista per rebre ensinistrament o per col·laborar amb ells.

7.- En quant al delicte de col·laboració, s'amplia el catàleg de conductes sancionades.: A més serà col·laboració l'ajuda tant un a una organització o grup terrorista com a grups o persones individuals que les seves accions tinguin finalitat terrorista.

8.- En Relació als delictes d'enaltiment o actes d'humiliació, descrèdit o menyspreu de les víctimes del terrorisme, es pot adoptar judicialment mesures cautelars en el cas a que aquests delictes es cometin mitjançant serveis o continguts accessibles mitjançant d'Internet o de Serveis de Comunicacions Electròniques. Es podrà ordenar la retirada dels continguts, la supressió dels enllaços i la prohibició d'accés als aquests continguts il·lícits.

La reforma, és un gran avanç, per tant, en relació a la prevenció de l'impuls del terrorisme gihadista mitjançant les xarxes socials, comunicacions electròniques o creació de pàgines web o fòrums, penant tant la difusió de les idees incitadores com l'ensinistrament en tècniques per la comissió del delicte de terrorisme. També és important el suport legislatiu per la penalització dels desplaçaments als territoris controlats per organitzacions o grups terroristes, per rebre ensinistrament o adoctrinament, tipificant-lo com delicte.

A continuació es va comentar tot l'esquema de l'articulat de delictes de terrorisme com document de treball.

De les Organitzacions i grups Terroristes i dels delictes de terrorisme Reforma Realitzada per Llei Orgànica 2/2015, publicada al BOE el 31 març 2015 i en vigor des de l'1 juliol 2015.

Modifica l'ordre dels articles anteriors i introdueix figures noves, així com canvia el concepte de terrorisme. Inspirada per la Resolució 2178 del Consell de Seguretat de Nacions Unides (24.09.2014).

Article 571.-

Es consideren organitzacions o grups terroristes aquelles organitzacions o grups criminals que tinguin per objecte la comissió d'algun dels delictes tipificats seguidament.

Article 572.- INTEGRACIÓ

Nivells Dos: Promoure, Constituir, una organitzadora o Dirigir (organització o grup terrorista) Participació activa o Formar part d'organització. o grup terrorista.

Penes: de 8 a 14 anys als dirigents; de 6 a 12 anys els integrants.

Art. 573.- Definició de delicte de Terrorisme.

És delicte de terrorisme la comissió de qualsevol delicte amb la següent finalitat:

Subvertir l'ordre Constitucional, o suprimir o desestabilitzar greument el funcionament de les

Obligar els poders públics a realitzar un acte o abstenir-se de fer-ho

Alterar greument la pau pública

Desestabilitzar greument el funcionament d'una Organització Internacional

Provocar un estat de terror en la població o de l'una part d'ella.

Es destaca expressament la comissió de delictes informàtics (art. 197 bis i 197 ter i 264 quater un 264) amb la mateixa finalitat.

Art. 573 bis.- delictes de terrorisme i les seves penes

Mort.- Temps Màxim de Presó del Codi Penal

Segrest o Detenció il·legal (sense trobar a la víctima).- 20 a 25 anys de presó

Avortament.- de 15 a 20 anys de presó

Lesions Greus (dels article 149, 150, 157 o 158.): de 15 a 20 anys de presó

Segrest: de 15 a 20 anys de presó

Estralls o incendis (art. 346 i 351).- de 15 a 20 anys de presó

Lesions menys greus, detenció il·legal, amenaces o coaccions: de 10 a 15 anys de presó

Agreujament

Meitat superior a superior en grau pel delicte "comú": quan s'atempti contra llibertat i indemnitat sexuals, delictes contra el patrimoni, contra els recursos naturals o el medi ambient, la salut pública, de risc catastròfic, incendi, contra la Corona, atemptat, tinença, Tràfic i dipòsit d'armes, municions i explosius, l'apoderament de vaixells, o aeronaus o altres mitjans de transport col·lectiu o de mercaderies.

Superior en grau: Delictes informàtics (Art. 197 bis i ter, 264 quater un 264)

Meitat superior: quan es cometin contra persones art. 550.3 o Forces i Cossos de Seguretat o Forces Armades o pertanyents a Institucions Penitenciàries.

Superior en grau: Desordres públics, rebel·lió i sedició, del tant si es cometen per Integrant en organització com individualment però emparats en ells.

ART. 574.- Dipòsit d'Armes, Municions, Explosius, NRB Q: Conducta tipificada:

El dipòsit d'armes o municions

La tinença o dipòsit de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants, o dels seus components, així com la seva fabricació, tràfic, transport, o subministrament de qualsevol forma

La seva fabricació, tràfic, transport o subministrament de qualsevol forma

Mera col·locació o ús d'aquestes substàncies o dels mitjans o artificis necessaris

Sanció: de 8 a 15 anys. Agreujament:

S'incrementa a la pena de 10 a 20 anys de presó quan:

Es tracti d'armes, substàncies o aparells NRBQ (nuclear, radiològic, químic o bacteriològic) o similars

El desenvolupament d'armes químiques o biològiques

El seu apoderament, possessió, transport o manipulació de materials nuclears, elements radioactius o materials o equips de radiacions ionitzants

Es presti ajuda per obtenir els anteriors

ART. 575.- ENSINISTRAMENT

Finalitat: capacitar-se per la comissió de delictes de terrorisme

Conducta tipificada:

1.- Rebre adoctrinament o ensinistrament

Militar o de combat

Tècniques de desenvolupament d'armes químiques o biològiques

Tècniques d'elaboració o preparació de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants

Facilitar la comissió de tals infraccions

2.- Aprendre per si mateix qualsevol de les anteriors activitats (autodidacta)

3.- Accedir de manera habitual a un o diversos serveis de comunicació accessibles al públic en línia o continguts a través d'internet o d'un servei de comunicacions electròniques els continguts estiguin dirigits o resultin idonis per incitar a la incorporació a una organització o grup terrorista, o a col·laborar amb qualsevol d'ells o en els seus fins.

Els fets s'entendran comesos en el territori espanyol quan s'accedeixi als continguts des del territori espanyol.

4.- Adquirir o tenir en el seu poder documents que estiguin dirigits o resultin idonis pel seu contingut per incitar a la incorporació a una organització o grup terrorista o a col·laborar amb ells.

5.- Trasllet o establiment en un territori estranger controlat per grup o organització terrorista per col·laborar amb ells o per cometre qualsevol delictes de terrorisme.

Sanció: 2 a 5 anys

ART. 576.- FINANÇAMENT DEL TERRORISME

Conducta tipificada: Demanar, adquirir, utilitzar, convertir, transmetre o qualsevol altra activitat

Objecte: béns o valors (diners, accions, béns mobles i immobles, etc.) Intenció: Utilització per a la comissió de delictes de terrorisme Agreujament:

Si aquests béns arriben al seu destinatari (organització o grup)

Si s'arriben a emprar per a la comissió d'un delictes de terrorisme

Si s'han obtingut mitjançant la comissió de delictes contra el patrimoni (robatoris, atracaments), extorsió, falsedat documental o qualsevol altre delictes.

IMPRUDÈNCIA

Les persones obligades per Llei a controlar els moviments sospitosos de capitals (Llei Prevenció Blanqueig Capitals i Finançament Terrorista) que hagin incomplert les seves obligacions de prevenció podran ser condemnades per delictes de finançament de terrorisme.

Persones jurídiques (societats)

Multes d'un a cinc anys en funció de la pena de presó prevista per al delictes concret. Art. 33 (clausura establiment, etc.).

ART. 577.- COL·LABORACIÓ

Conducta tipificada: dur a terme, demanar o facilitar qualsevol acte de col·laboració amb les activitats d'una organització, grup o element terrorista.

La finalitat d'una organització, grup o element terrorista. per cometre qualsevol delictes de terrorisme.

Actes concrets:

la informació o vigilància de persones, béns o instal·lacions;

la construcció, el condicionament, la cessió o la utilització d'allotjaments o dipòsits;

l'ocultació, acolliment o trasllat de persones;

l'organització de pràctiques d'entrenament o l'assistència a elles, la prestació de serveis tecnològics qualsevol activitat d'adoctrinament, captació o ensinistrament que inciti a integrar o a cometre els delictes de terrorisme facilitar ensinistrament o instrucció sobre la fabricació o ús d'explosius, armes

de foc o altres armes o substàncies nocives o mètodes o tècniques de comissió de delictes de terrorisme qualsevol altra forma equivalent de cooperació o ajuda a les activitats de les organitzacions o grups terroristes, grups o persones que al seu torn col·laborin

Agreujament

Meitat superior: Quan la informació o vigilància de persones posi en perill la vida, la integritat física, la llibertat o el patrimoni de les mateixes.

Com a autor o còmplice: Quan es produís la lesió de qualsevol d'aquests béns jurídics. Quan es dirigeixin aquestes accions sobre menors d'edat, discapacitats o víctimes de tràfic

IMPRUDÈNCIA

Hi ha la comissió de la col·laboració per imprudència greu.

ART. 578.- ENALTIMENT I humiliació de les víctimes

Conducta tipificada: Enaltiment o justificació de

Els delictes de terrorisme o de les persones que els hagin comès

Actes que comportin descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes dels delictes de terrorisme o dels seus familiars

Sanció: Presó 1-3 anys i multa 12-18 mesos i prohibicions art. 57

Agreujament:

Meitat superior: Difusió a través de mitjans comunicació, internet o altres tecnologies. Meitat superior fins superior en grau: missatges o actes idonis per alterar pau pública o crear sentiment d'inseguretat o por a la societat.

MESURES CAUTELARS (durant la instrucció) o DEFINITIVES (en sentència):

Destrucció, esborrat o inutilització de llibres, arxius, documents o qualsevol suport; Retirada de continguts (si és mitjançant internet o similars); supressió d'enllaços; bloqueig d'accés a aquests continguts.

Art. 579.- DIFUSIÓ MISSATGE TERRORISTA

Conducta tipificada: Difusió de missatge o consignes que tinguin com a finalitat o, pel seu contingut, siguin idonis per incitar a d'altres a la comissió de delictes de terrorisme

Mitjà: Mitjans públics (comunicació, conferència, sermó, etc) Pena: Inferior a un o dos graus al delictes proposat.

Altres actes de proposició, provocació i conspiració (difusió en privat): pena inferior en un o dos graus al delictes proposat.

Art. 579 bis i 580.

Penes accessòries i aplicació agreujant de reincidència per condemnes a l'estranger.

3.- DELICTES DE TRAÏCIÓ CONTRA LA PAU O LA INDEPENDÈNCIA DE L'ESTAT I RELATIUS A LA DEFENSA NACIONAL

a.- DELICTES DE TRAÏCIÓ.-

Segons l'article 581:

- L'espanyol que induís a una potència estrangera a declarar la guerra a Espanya o es concerten amb ella per la mateixa finalitat, ha de ser castigat amb la pena de presó de quinze a vint anys.

En aquest delictes de traïció es preveu dos conductes la inducció i la concertació dirigides a conculcar el bé jurídic protegit de la integritat de la nació o la independència del Estat donat que el objecte d'ambdues conductes té la finalitat de declarar la guerra a Espanya.

Segons l'article 582:

- S'ha de castigar amb la pena de presó de dotze a vint anys:
  1. El espanyol que faciliti a l'enemic l'entrada a Espanya, la presa d'una plaça, lloc militar, vaixell o aeronau de l'Estat o magatzems d'intendència o armament.
  2. El espanyol que sedueixi o "allegue" tropa espanyola o que es trobi al servei d'Espanya, perquè es passi a les files enemigues o deserti de les seves banderes estant en campanya.
  3. El espanyol que recluti gent o subministri armes o altres mitjans eficaços per fer la guerra a Espanya, sota banderes enemigues.

Les conductes són tres facilitar, seduir i reclutar i totes fan referència al concepte d'enemic que apareix a l'article anterior i que és d'una potència estrangera mitjançant un estat de guerra.

Segons l'article 583:

- S'ha de castigar amb la pena de presó de dotze a vint anys:
  1. El espanyol que prengui les armes contra la pàtria sota banderes enemigues.
S'ha d'imposar la pena superior en grau al que estigui com a cap o promotor, o tingui algun comandament, o estigui constituït en autoritat.
  2. El espanyol que subministri a les tropes enemigues cabals, armes, embarcacions, aeronaus, efectes o municions d'intendència o armament o altres mitjans directes i eficaços per hostilitzar a Espanya, o afavoreixi el progrés de les armes enemigues d'una manera no comprès a l'article anterior.
  3. El espanyol que subministri a l'enemic plans de fortaliseses, edificis o de terrenys, documents o notícies que condueixin directament al mateix fi d'hostilitzar Espanya o d'afavorir el progrés de les armes enemigues.
  4. El espanyol que, en temps de guerra, impedeixi que les tropes nacionals rebin els auxilis expressats en el número 2 o les dades i notícies indicats en el número 3 d'aquest article.

En aquest article les conductes delictives són prendre les armes, reclutar, subministrar, afavorir i impedir sempre en contra de la Pàtria o les tropes nacionals.

Segons l'article 584:

- L'espanyol que, amb el propòsit d'afavorir una potència estrangera, associació o

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre public, l'Estat i la Comunitat Internacional organització internacional, es procuri, falsegi, inutilitzi o reveli informació classificada com a reservada o secreta, susceptible de perjudicar la seguretat nacional o la defensa nacional, serà castigat, com a traïdor, amb la pena de presó de sis a dotze anys

El propòsit de les accions de procurar, falsejar, inutilitzar o revelar informació es afavorir una potència estrangera, associació o organització internacional susceptible de perjudicar la seguretat o la defensa nacional.

Segons l'article 585:

- La provocació, la conspiració i la proposició per a qualsevol dels delictes previstos en els articles anteriors d'aquest capítol, seran castigades amb la pena de presó inferior en un o dos graus a la del delictes corresponent.

La rebaixa de pena prevista en aquest article no és aplicable als supòsits previstos als articles 586, 587 i 588 CP ja que són articles posteriors.

Segons l'article 586:

- L'estranger resident a Espanya que cometi algun dels delictes compresos en aquest capítol ha de ser castigat amb la pena inferior en grau a l'assenyalada per a ells, llevat del que estableix tractats o pel Dret de gents sobre els funcionaris diplomàtics, consulars i Organitzacions internacionals.

Per tal que l'estranger sigui castigat per la comissió d'alguns dels delictes previstos dels articles 571 a 585 del CP però és necessari que sigui resident excoent la mera permanència.

Segons l'article 587:

- Les penes assenyalades en els articles anteriors d'aquest capítol són aplicables als quals cometin els delictes compresos contra una potència aliada d'Espanya, en cas de trobar-se en campanya contra l'enemic comú.

Aquesta conducta en temps de pau és atípica ja que s'ha de trobar la potència aliada en campanya contra l'enemic comú.

Segons l'article 588:

- Incorreran en la pena de presó de quinze a vint anys els membres del Govern que, sense complir amb el que disposa la Constitució, declaressin la guerra o signessin la pau.

La incriminació correspondrà als alts càrrecs que segons la Llei formen part del Govern, a més dels seu President i els Ministres.

b.- DELICTES QUE COMPROMETEN LA PAU O LA INDEPENDÈNCIA DEL ESTAT.-

Segons l'article 589:

- Qui publicaré o executi a Espanya qualsevol ordre, disposició o document d'un Govern estranger que atempti contra la independència o seguretat de l'Estat, s'oposi a l'observança de les seves lleis o provoqui l'incompliment, ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a tres anys.

El terme publicar s'ha d'entendre en la seva concepció més àmplia ja que significa donar publicitat.

Segons l'article 590:

- 1. El qui, amb actes il·legals o que no estiguin degudament autoritzats, provoqui o doni motiu a una declaració de guerra contra Espanya per part d'una altra potència, o s'exposi als espanyols a experimentar vexacions o represàlies en les seves persones o en els seus béns ha de ser castigat amb la pena de presó de vuit a quinze anys si és autoritat o funcionari, i de quatre a vuit si no ho és.
- 2. Si la guerra no arribés a declarar ni a tenir efecte les vexacions o represàlies, s'ha d'imposar, respectivament, la pena immediata inferior.

Qualsevol de les conductes previstes a aquest article es comet amb dol genèric bastant la intenció dirigida a obtenir el resultat de la declaració de guerra, de la vexació o de la represàlia.

Segons l'article 591:

- Amb les mateixes penes assenyalades a l'article anterior serà castigat, en els seus casos, el que, durant una guerra en què no intervingui Espanya, executi qualsevol acte que comprometi la neutralitat de l'Estat o infringeixi les disposicions publicades pel Govern per mantenir-la.

Aquest delicte no conté una descripció típica, ja que la conducta delictiva consisteix en qualsevol acte que comprometi a Espanya en una contesa bèl·lica que li és aliena. Li correspon un pena igual que l'article anterior.

Segons l'article 592:

- 1. Han de ser castigats amb la pena de presó de quatre a vuit anys els que, per tal de perjudicar l'autoritat de l'Estat o comprometre la dignitat o els interessos vitals d'Espanya, mantinguessin intel·ligència o relació de qualsevol gènere amb governs estrangers, amb els seus agents o amb grups, organismes o associacions internacionals o estrangeres.
- 2. Qui realitzarà els actes referits a l'apartat anterior amb la intenció de provocar una guerra o revolta serà castigat d'acord amb els articles 581, 473 o 475 d'aquest Codi segons els casos.

La conducta delictiva d'aquest tipus d'injust és la de mantenir intel·ligència o una relació de qualsevol gènere. Amb el subjectes indicats a la descripció típica.

Segons l'article 593:

- S'ha d'imposar la pena de presó de vuit a quinze anys a qui violi treva o armistici acordat entre la nació espanyola i una altra enemiga, o entre les seves forces bel·ligerants.

El sentit de violar s'ha d'entendre com infringir o contravenir la treva o l'armistici.

Segons l'article 594:

- 1. L'espanyol que, en temps de guerra, comuniqui o faci circular notícies o rumors falsos encaminats a perjudicar el crèdit de l'Estat o els interessos de la Nació ha de ser castigat amb les penes de presó de sis mesos a dos anys.

- 2. En les mateixes penes incorre l'estranger que al territori espanyol realitzi qualsevol dels fets compresos en l'apartat anterior.

La conducta consisteix en comunicar o fer circular, i l'objecte de les accions són rumors que tenen que ser falsos i que pel seu contingut estan encaminats a perjudicar el crèdit de l'Estat o els interessos de la nació.

Segons l'article 595:

- El qui, sense autorització legalment concedida, aixequés tropes a Espanya per al servei d'una potència estrangera, sigui quin sigui l'objecte que es proposi o la nació a la qual intenti hostilitzar ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre a vuit anys.

La conducta delictiva consisteix en aixecar tropes necessitant que el dol sigui genèric i com és una infracció de resultat pot haver la temptativa, també és admissible la complicitat.

Segons l'article 596:

- 1. El qui, en temps de guerra i per tal de comprometre la pau, seguretat o independència de l'Estat, tingui correspondència amb un país enemic o ocupat per les seves tropes quan el Govern ho hagi prohibit, ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a cinc anys. Si en la correspondència es donen avisos o notícies de les que pogués aprofitar l'enemic s'ha d'imposar la pena de presó de vuit a quinze anys.
- 2. En les mateixes penes incorrerà el qui executi els delictes compresos en aquest article, encara que dirigeixi la correspondència per país amic o neutral per eludir la llei.
- 3. Si el reu es proposa servir l'enemic amb els seus avisos o notícies, s'estima comprès al número 3 o el nombre 4 de l'article 583.

La conducta consisteix en tenir correspondència, que significa rebre, emetre o mantenir comunicació per escrit amb un país enemic o un país ocupat per tropes enemigues. La pena s'agreuja si es donen avisos o notícies de les que l'enemic pugui aprofitar-se.

Segons l'article 597:

- L'espanyol o estranger que, estant en el territori nacional, passés o intentés passar a un país enemic quan ho hagi prohibit el Govern ha de ser castigat amb la pena de multa de sis a dotze mesos.

La acció d'aquest article perquè una vegada consumat el delicte es impossible reprimir la conducta. Per tal que la conducta sigui punible en necessita que existeixi una prohibició expressa del govern.

c.- DESCOBRIMENT I REVELACIÓ DE SECRETS I INFORMACIONS RELATIUS A LA DEFENSA NACIONAL.-

Segons l'article 598:

- El qui, sense propòsit d'afavorir una potència estrangera, procuri, reveli, falsegi o inutilitzi informació legalment qualificada com a reservada o secreta, relacionada amb la seguretat nacional o la defensa nacional o relativa als mitjans tècnics o sistemes emprats per les Forces Armades o les indústries d'interès militar ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys.

Article similar al 576 del CP on la diferència radica en que en el 576 CP la conducta esta animada pel propòsit de afavorir a una potència estrangera i aquest article 598 l'acció es realitza sense aquest propòsit es adir només amb un dolo genèric.

Segons l'article 599:

- La pena que estableix l'article anterior s'aplicarà en la meitat superior quan concorri alguna de les circumstàncies següents:
  1. Que el subjecte actiu sigui dipositari o coneixedor del secret o informació per raó del seu càrrec o destinació.
  2. Que la revelació consisteix en donar publicitat al secret o informació en algun mitjà de comunicació social o de manera que n'asseguri la difusió.

La agravació es dona en dos circumstàncies que el subjecte actiu sigui depositari o coneixedor del secret o informació així com si la revelació consisteix en donar publicitat al secret o informació en algú mitjà de comunicació social o de forma que s'asseguri la seva difusió.

Segons l'article 600:

- 1. El que sense autorització expressa reproduís plànols o documentació referents a zones, instal·lacions o materials militars que siguin d'accés restringit i el coneixement estigui protegit i reservat per una informació legalment qualificada com a reservada o secreta, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys.
- 2. Amb la mateixa pena es castiga el que tingui en poder seu objectes o informació legalment qualificada com a reservada o secreta, relatius a la seguretat o la defensa nacional, sense complir les disposicions que estableix la legislació vigent.

L'objecte del delictes pot ser informació o objectes d'accés restringit protegit i reservat.

Segons l'article 601:

- El qui, per raó del seu càrrec, comissió o servei, tingui en poder o conegui oficialment objectes o informació legalment qualificada com a reservada o secreta o d'interès militar, relatius a la seguretat nacional o la defensa nacional, i per imprudència greu doni lloc a que siguin coneguts per persona no autoritzada o divulgats, publicats o inutilitzats, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any.

Aquesta modalitat culpable inclou els secrets d'interès militar relatius a la seguretat i defensa nacional i consisteix en possibilitar per imprudència greu que dits secrets siguin coneguts per persona no autoritzada.

Segons l'article 602:

- El qui descobreixi, violi, reveli, sostregui o utilitzi informació legalment qualificada com a reservada o secreta relacionada amb l'energia nuclear ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys, llevat que el fet tingui assenyalada pena superior en una altra Llei.

Aquest delictes té un grau d'especialització en raó de l'objecte sobre el que recau aquestes conductes que és els secrets relatius a l'energia nuclear.

Segons l'article 603:

- Qui destrueixi, inutilitzi, falsegi o obri sense autorització la correspondència o documentació legalment qualificada com a reservada o secreta, relacionades amb la

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional
defensa nacional i que tinguin en poder per raons del seu càrrec o destinació, ha de ser castigat amb la pena de presó de dos a cinc anys i inhabilitació especial d'ocupació o càrrec públic per un termini de tres a sis anys.

El subjecte actiu d'aquest delictes són funcionari públic o autoritat sent atípica la conducta realitzada per un particular. Altre qualitat necessària per ser típic el delictes és que es tracti de documents secrets o reservats relacionats amb la defensa nacional.

4.- DELICTES CONTRA LA COMUNITAT INTERNACIONAL

a.- DELICTES CONTRA EL DRET DE GENT.-

Segons l'article 605:

- El qui mati al Cap d'un Estat estranger, o una altra persona internacionalment protegida per un Tractat, que es trobi a Espanya ha de ser castigat amb la pena de presó permanent revisable.
- 2. El que causi lesions de les que preveu l'article 149 a les persones esmentades en l'apartat anterior, serà castigat amb la pena de presó de quinze a vint anys.
- Si es tracta d'alguna de les lesions que preveu l'article 150 es castiga amb la pena de presó de vuit a quinze anys, i de quatre a vuit anys si és qualsevol altra lesió.
- 3. Qualsevol altre delictes comès contra les persones esmentades en els números precedents, o contra els locals oficials, la residència particular o els mitjans de transport d'aquestes persones ha de ser castigat amb les penes establertes en aquest Codi per als respectius delictes, en la meitat superior.

El magnitudi abasta als Caps d'Estat, President del Govern, Primer ministre o persona protegida internacionalment per un Tractat (Secretari General de la ONU, mediador oficial en un conflicte...) tots estrangers sempre que es trobin a Espanya.

Segons l'article 606:

- 1. Qui violi la immunitat personal del cap d'un altre Estat o d'una altra persona internacionalment protegida per un Tractat ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys.
- 2. Quan els delictes compresos en aquest article i en l'anterior no tinguin assenyalada una penalitat recíproca en les lleis del país a què corresponguin les persones ofeses, s'ha d'imposar al delinqüent la pena que seria pròpia del delictes, d'acord amb les disposicions d'aquest Codi, si la persona ofesa no tingués el caràcter oficial esmentat en l'apartat anterior.

La violació d'immunitat consisteix en detenir a la persona o sotmetre-la a les lleis espanyoles.

b.- DELICTES DE GENOCIDI.-

Segons l'article 607:

- 1.- Els que, amb propòsit de destruir total o parcialment un grup nacional, ètnic, racial, religiós o determinat per la discapacitat dels seus integrants, perpetraren algun dels actes següents han de ser castigats:

- Amb la pena de presó permanent revisable, si matessin a algun dels seus membres.
- Si en el fet existeixen dues o més circumstàncies agreujants, s'ha d'imposar la pena superior en grau.
- Amb la presó permanent revisable, si agredeixen sexualment algun dels seus membres o produeixen alguna de les lesions que preveu l'article 149.
- Amb la presó de vuit a quinze anys, si sotmeten el grup o qualsevol dels seus individus a condicions d'existència que posin en perill la seva vida o pertorbin greument la seva salut, o quan els produeixin algunes de les lesions que preveu l'article 150.
- Amb la mateixa pena, si portessin a terme desplaçaments forçosos del grup o els seus membres, adopten qualsevol mesura que tendeixi a impedir el seu gènere de vida o reproducció, o bé traslladen per la força individus d'un grup a un altre.
- Amb la de presó de quatre a vuit anys, si produeixen qualsevol altra lesió diferent de les assenyalades en els números 2 i 3 d'aquest apartat.
- 2. En tots els casos s'imposarà a més a la pena d'inhabilitació especial per professió o ofici educatiu, en l'àmbit docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre 3 i 5 anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada en el seu cas en la sentència, atenent proporcionalment a la gravetat del delictes i a les circumstàncies que concorrin en el delinqüent.

Aquest delictes es comet amb dol específic que consisteix amb el propòsit de destruir total o parcialment, recaient la conducta en un grup nacional, ètnic i racial o religiós o determinat per la discapacitat dels seu integrants.

El concepte de genocidi que es desprèn d'aquest article no és el que tradicionalment se ha tingut com extermini, supressió o aniquilament ja que inclou algunes accions no exactament idònies per realitzar-les com són les accions consistents en agredir sexualment i fer desplaçaments forçosos.

La apologia del genocidi ha de ser interpretada segons els termes i les limitacions de l'art. 18 del CP.

c.- DELICTES DE LESA HUMANITAT.-

Segons l'article 607bis:

- 1. Són reus de delictes de lesa humanitat que cometin els fets previstos en l'apartat següent com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic contra la població civil o contra una part d'ella.
  - En tot cas, es considerarà delictes de lesa humanitat la comissió d'aquests fets:
  - Per raó de pertinença de la víctima a un grup o col·lectiu perseguit per motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos, de gènere, discapacitat o altres motius universalment reconeguts com a inacceptables d'acord amb el dret internacional.
  - En el context d'un règim institucionalitzat d'opressió i dominació sistemàtiques d'un grup racial sobre un o més grups racials i amb la intenció de mantenir aquest règim.
- 2. Els reus de delictes de lesa humanitat seran castigats: Amb la pena de presó permanent revisable si causen la mort d'alguna persona.
  - Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si cometen una violació, i de quatre a sis anys de presó si el fet consisteix en qualsevol altra agressió sexual.
- Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si produeixen alguna de les lesions de l'article 149, i amb la de vuit a 12 anys de presó si sotmeten les persones a condicions d'existència que posin en perill la seva vida o pertorbin greument la seva salut o quan els produeixin alguna de les lesions que preveu l'article 150. S'aplicarà la pena de presó de quatre a vuit anys si cometen alguna de les lesions de l'article 147.
- Amb la pena de presó de vuit a 12 anys si deporten o traslladen per la força, sense motius autoritzats pel dret internacional, a una o més persones a un altre Estat o lloc,

mitjançant l'expulsió o altres actes de coacció.

- Amb la pena de presó de sis a vuit anys si forcen l'embaràs d'alguna dona amb intenció de modificar la composició ètnica de la població, sense perjudici de la pena que correspongui, si escau, per altres delictes.
- Amb la pena de presó de 12 a 15 anys la desaparició forçada de persones.
- Amb la pena de presó de vuit a 12 anys si detinguessin a un altre, privant-lo de la seva llibertat, amb infracció de les normes internacionals sobre la detenció.

- S'ha d'imposar la pena inferior en grau quan la detenció duri menys de quinze dies.
- Amb la pena de quatre a vuit anys de presó si cometen tortura greu sobre persones que tinguin sota la seva custòdia o control, i amb la de presó de dos a sis anys si és menys greu.
- Als efectes d'aquest article, s'entén per tortura el sotmetiment de la persona a sofriments físics o psíquics.
- La pena prevista en aquest número s'ha d'imposar sense perjudici de les penes que corresponguin, si s'escau, pels atemptats contra altres drets de la víctima.
- Amb la pena de presó de quatre a vuit anys si cometen alguna de les conductes relatives a la prostitució recollides a l'article 187.1, i amb la de sis a vuit anys en els casos que preveu l'article 188.1.
- S'ha d'imposar la pena de sis a vuit anys als qui traslladin a persones d'un lloc a un altre, amb el propòsit de la seva explotació sexual, emprant violència, intimidació o engany, o abusant d'una situació de superioritat o de necessitat o de vulnerabilitat de la víctima.
- Quan les conductes previstes en el paràgraf anterior i en l'article 188.1 es cometin sobre menors d'edat o incapaces, s'han d'imposar les penes superiors en grau.
- Amb la pena de presó de quatre a vuit anys si sotmeten alguna persona a esclavitud o la mantinguessin en ella. Aquesta pena s'aplica sense perjudici de les que, si escau, corresponguin pels concrets atemptats comesos contra els drets de les persones.
- Per esclavitud s'entendrà la situació de la persona sobre la qual un altre exerceix, fins i tot de fet, tots o alguns dels atributs del dret de propietat, com comprar-la, vendre-la, prestar o donar-la en bescanvi.
- 3. En tots els casos s'imposarà a més a la pena d'inhabilitació especial per professió o ofici educatiu, en l'àmbit docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre 3 i 5 anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada en el seu cas en la sentència, atenent proporcionalment a la gravetat del delictes i a les circumstàncies que concorrin en el delinqüent.

Amb aquest extens precepte i amb la llei orgànica 18/2003 de cooperació amb la Cort Penal Internacional s'ha procurat harmonitzar la legislació espanyola amb l'Estatut de la Cort Penal Internacional per fer possible la cooperació amb aquesta.

Aquests delictes anomenats de lesa humanitat tendeixen a castigar als antics dirigents una vegada derrotats però que moltes vegades durant el temps que van realitzar aquestes accions no es va articular cap mecanisme.

d.- DELS DELICTES CONTRA LES PERSONES I ELS BENS PROTEGITS EN CAS DE CONFLICTE ARMAT.-

Segons l'article 608:

- Als efectes d'aquest capítol, s'entén per persones protegides: Els ferits, malalts o naufragats i el personal sanitari o religiós, protegits pel I i II Convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I adicional de 8 de juny de 1977.
- Els presoners de guerra protegits pel III Conveni de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I adicional de 8 de juny de 1977.
- La població civil i les persones civils protegides pel IV Conveni de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I adicional de 8 de juny de 1977.
Les persones fora de combat i el personal de la potència Protectora i del seu substitut protegits pels convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I adicional de 8 de juny de 1977.
- Els parlamentaris i les persones que els acompanyin, protegits pel Conveni II de l'Haia de 29 de juliol de 1899.
- El personal de les Nacions Unides i personal associat, protegits per la Convenció sobre la Seguretat del personal de les Nacions Unides i del Personal Associat, de 9 de desembre de 1994.
- Qualsevol altra que tingui aquella condició en virtut del Protocol II adicional de 8 de juny de 1977 o de qualsevol altres tractats internacionals en què Espanya sigui part.

Se incorpora a l'ordenament espanyol els crims de guerra, començant el tractament del tema amb aquest article en que es determinen quins assumeixen la condició de persones protegides conforme als convenis I, II, III, IV de Ginebra de 1949 i els protocols I i II additionals de 1977, així com per el Conveni II de La Haya de 1899, sense perjudici a altres tractats als que en el futur s'adhereixi Espanya.

Segons l'article 609:

- El qui, en ocasió d'un conflicte armat, maltracti d'obra o posi en greu perill la vida, la salut o la integritat de qualsevol persona protegida, la faci objecte de tortura o tractes inhumans, inclosos els experiments biològics, li causi grans patiments o la sotmeti a qualsevol acte mèdic que no estigui indicat pel seu estat de salut ni d'acord amb les normes mèdiques generalment reconegudes que la part responsable de l'actuació aplicaria, en anàlogues circumstàncies mèdiques, als seus propis nacionals no privats de llibertat ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre a vuit anys, sense perjudici de la pena que pugui correspondre pels resultats lesius produïts.

S'enumerés aquí les conductes delictives que recauen sobre les persones protegides i es fa una descripció típica, en alguns casos tan amplia que transgredeix el principi de seguretat jurídica com és el maltractament d'obra que es podria incloure una simple empenta que en el mig d'una confrontació bèl·lica li manca de tota importància.

Segons l'article 610:

- El qui, en ocasió d'un conflicte armat, empri o ordeni emprar mètodes o mitjans de combat prohibits o destinats a causar sofriments innecessaris o mals superflus, així com aquells concebuts per causar o dels quals fonamentalment es pugui preveure que causin danys extensos, duradors i greus al medi ambient natural, compromentent la salut o la supervivència de la població, o ordeni no donar quarter ha de ser castigat amb la pena de presó de 10 a 15 anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts.

El fer servir mitjans o mètodes prohibits de combat són castigats amb una pena molt severa. Hi han autors que discrepen que aquest precepte estigui inclòs en el Codi Penal ja que atenent que és un

delicte comès per uns caps o oficials de les forces armades hauria d'estar regulat al Codi de justícia militar.

Segons l'article 611:

- S'ha de castigar amb la pena de presó de deu a quinze anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts, el qual, en ocasió d'un conflicte armat:
- 1.- Realitzi o ordeni realitzar atacs indiscriminats o excessius o faci objecte la població civil d'atacs, represàlies o actes o amenaces de violència la finalitat principal sigui aterrir.
- 2.- Destruïxi o danyi, violant les normes del Dret Internacional aplicables en els conflictes armats, vaixell o aeronau no militars d'una part adversa o neutral, innecessàriament i sense donar temps o sense adoptar les mesures necessàries per proveir a la seguretat de les persones i a la conservació de la documentació de bord.
- 3.- Obligui a un presoner de guerra o persona civil a servir, en qualsevol forma, en les Forces Armades de la part adversa, o els privi del seu dret a ser jutjats regular i imparcialment.
- 4.- Deporti, traslladi de manera forçosa, prengui com a ostatge o detingui o confini il·legalment a qualsevol persona protegida o la utilitzi per posar certs punts, zones o forces militars a cobert dels atacs de la part adversa.
- 5.- Traslladi i assenteix, directament o indirectament, en territori ocupat a població de la part ocupant, perquè resideixi en ell de manera permanent.
- 6.- Realitzi, ordeni realitzar o mantingui, respecte de qualsevol persona protegida, pràctiques de segregació racial i altres pràctiques inhumanes i degradants basades en altres distincions de caràcter desfavorable, que comportin un ultratge contra la dignitat personal.
- 7.- Impedeixi o demori, injustificadament, l'alliberament o la repatriació de presoners de guerra o de persones civils.
- 8.- Declari abolits, suspesos o inadmissibles davant un jutge o tribunal els drets i accions dels nacionals de la part adversa.
- 9.- Atempti contra la llibertat sexual d'una persona protegida cometent actes de violació, esclavitud sexual, prostitució induïda o forçada, embaràs forçat, esterilització forçada o qualsevol altra forma d'agressió sexual.

Les conductes que recull aquest article entren en concurs real amb el resultats danyosos o lesius que provoquin, conforme amb el estipulat en aquest mateix article.

Segons l'article 612:

- S'ha de castigar amb la pena de presó de tres a set anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts, el qual, en ocasió d'un conflicte armat:
- 1.- Violi sabent la protecció deguda a hospitals, instal·lacions, material, unitats i mitjans de transport sanitari, camps de presoners, zones i localitats sanitàries i de seguretat, zones neutralitzades, llocs d'internament de la població civil, localitats no defensades i zones desmilitaritzades, donades a conèixer pels signes o senyals distintius apropiats.
- 2.- Exerceixi violència sobre el personal sanitari o religiós o integrant de la missió mèdica, o de les societats de socors o contra el personal habilitat per usar els signes o senyals distintius dels convenis de Ginebra, de conformitat amb el dret internacional.
- 3.- Injuriï greument, privi o no procuri l'aliment indispensable o l'assistència mèdica necessària a qualsevol persona protegida o la faci objecte de tractes humiliants o

- degradants, ometi informar, sense demora justificada i de manera comprensible, de la seva situació, imposi càstigs col·lectius per actes individuals o violi les prescripcions sobre l'allotjament de dones i famílies o sobre protecció especial de dones i nens que estableixen els tractats internacionals en què Espanya fos part i, en particular, Reclutar o allistar a menors de divuit anys o en feu un participar directament en les hostilitats.
- 4.- Utilitzi indegudament els signes protectors o distintius, emblemes o senyals establerts reconeguts en els tractats internacionals en què Espanya sigui part, especialment els signes distintius de la Creu Roja, de la Mitja Lluna Roja i del Cristall Roig.
  - 5.- Utilitzi indegudament o de manera pèrfid bandera, uniforme, insígnia o emblema distintiu d'Estats neutrals, de les Nacions Unides o d'altres estats que no siguin parts en el conflicte o de parts adverses, durant els atacs o per cobrir, afavorir, protegir o obstaculitzar operacions militars, llevat dels casos exceptuats expressament previstos en els tractats internacionals en què Espanya sigui part.
  - 6.- Utilitzi indegudament o de manera pèrfid bandera de parlament o de rendició, atempti contra la inviolabilitat o retingui indegudament a parlamentari o a qualsevol de les persones que l'acompanyin, a personal de la potència Protectora o el seu substitut, o membre de la Comissió Internacional d'Enquesta.
  - 7.- Despulli dels seus efectes a un cadàver, ferit, malalt, naufrag, presoner de guerra o persona civil internada.
  - 8.- Faci patir intencionadament fam a la població civil com a mètode de guerra, privant dels béns indispensables per a la seva supervivència, inclòs el fet d'obstaculitzar arbitràriament els subministraments de socors, realitzats de conformitat amb els Convenis de Ginebra i els seus Protocols Addicionals.
  - 9.- Violi suspensió d'armes, armistici, capitulació o un altre conveni celebrat amb la part adversa.
  - 10.- Dirigeixi intencionadament atacs contra qualsevol membre del personal de les Nacions Unides, personal associat o participant en una missió de pau o d'assistència humanitària, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, sempre que tinguin dret a la protecció atorgada a persones o béns civils, d'acord amb el dret internacional dels conflictes armats, o els amenaci per tal atac per obligar a una persona natural o jurídica a realitzar o abstenir-se de realitzar algun acte.

Les diferents conductes delictives que es descriuen en aquest article tenen autonomia típica per la qual cosa es penen independentment del resultat produït, amb el que entren en concurs real i deuen ser reprimits conjuntament.

Segons l'article 613:

- 1. S'ha de castigar amb la pena de presó de quatre a sis anys el qui, en ocasió d'un conflicte armat, realitzi o ordeni realitzar alguna de les següents accions: a.- Ataqüi o faci objecte de represàlies o actes d'hostilitat contra béns culturals o llocs de culte que constitueixen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles, sempre que aquests béns o llocs no estiguin situats en la immediata proximitat d'un objectiu militar o no siguin utilitzats en suport de l'esforç militar de l'adversari i estiguin degudament senyalitzats;
- b.- Utilitzi indegudament els béns culturals o llocs de culte referits a la lletra a) en suport d'una acció militar;
- c.- S'apropii a gran escala, robi, saqueig o realitzi actes de vandalisme contra els béns culturals o llocs de culte referits en la lletra a);

- d.- Ataqüi o faci objecte de represàlies o d'actes d'hostilitat béns de caràcter civil de la part adversa, causant la seva destrucció, sempre que això no ofereixi, en les circumstàncies del cas, un avantatge militar definida o que aquests béns no contribueixin eficaçment a la acció militar de l'adversari;
  - e.- Ataqüi, destrueixi, sostregui o inutilitzi els béns indispensables per a la supervivència de la població civil, llevat que la part adversa utilitzi aquests béns en suport directe d'una acció militar o exclusivament com a mitjà de subsistència per als membres de les seves forces armades;
  - f.- Ataqüi o faci objecte de represàlies a les obres o instal·lacions que continguin forces perilloses, quan aquests atacs puguin produir l'alliberament de les forces i causar, en conseqüència, pèrdues importants en la població civil, llevat que aquestes obres o instal·lacions s'utilitzin en suport regular, important i directe d'operacions militars i que aquests atacs siguin l'únic mitjà factible de posar fi a aquest suport;
  - g.- Destruïxi, danyi o s'apoderi, sense necessitat militar, de coses que no li pertanyin, obligui a un altre a lliurar o realitzi qualsevol altre acte de pillatge;
  - h.- Requisi, indeguda o innecessàriament, béns mobles o immobles en territori ocupat o destrueixi vaixell o aeronau no militars, i la seva càrrega, d'una part adversa o neutral o els capturi, amb infracció de les normes internacionals aplicables als conflictes armats a la mar;
  - i.- Ataqüi o realitzi actes d'hostilitat contra les instal·lacions, material, unitats, residència privada o vehicles de qualsevol membre del personal referit en l'ordinal 10 de l'article 612 o amenaci amb aquests atacs o actes d'hostilitat per obligar a una persona natural o jurídica a realitzar o abstenir de realitzar algun acte.
2. Quan l'atac, la represàlia, l'acte d'hostilitat o la utilització indeguda tinguin per objecte béns culturals o llocs de culte sota protecció especial o als que s'hagi conferit protecció en virtut d'acords especials, o béns culturals immobles o llocs de culte sota protecció reforçada o els seus voltants immediats, es pot imposar la pena superior en grau.
- En els altres supòsits que preveu l'apartat anterior d'aquest article, es pot imposar la pena superior en grau quan es causen destruccions extenses i importants en els béns, obres o instal·lacions sobre els que recaiguin o en els supòsits d'extrema gravetat.

La situació bàsica és que la víctima i l'autor es troben implicats en un conflicte armat. El subjecte actiu pot ser un civil que s'aprofiti de la situació favorable en la que es trobi per cometre infraccions penals.

Segons l'article 614:

- El qui, en ocasió d'un conflicte armat, realitzi o ordeni realitzar qualsevol altra infracció o actes contraris a les prescripcions dels tractats internacionals en què Espanya sigui part i relatius a la conducció de les hostilitats, regulació dels mitjans i mètodes de combat, protecció dels ferits, malalts i naufragats, tracte degut als presoners de guerra, protecció de les persones civils i protecció dels béns culturals en cas de conflicte armat ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys.

Mitjançant aquest article es vol prevenir la realització d'accions que infringeixen els Tractats Internacionals relatiu al desenvolupament i l'actuació dels caps o simplement dels soldats que actuïn pel seu propi compte.

Segons l'article 614 bis:

- Quan qualsevol de les conductes contingudes en aquest capítol formen part d'un pla o política o es cometin a gran escala, s'aplicaran les respectives penes en la meitat

superior.

L'existència d'un pla per cometre els delictes previstos en aquest capítol o bé una política degudament definida o quan es cometin a gran escala fan que la escala punitiva sigui en la meitat superior.

4.5.- DISPOSICIONS COMUNS.-

Segons els articles 615 al 616 bis: Article 615

- La provocació, la conspiració i la proposició per a l'execució dels delictes previstos en els capítols anteriors d'aquest títol s'han de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la que correspondria a aquests.

S'estableix un subtipus atenuat que es fonamenta en la modalitat delictiva consistent en la provocació, conspiració i la proposició.

Article 615 bis.

- 1. L'autoritat o cap militar o qui actui efectivament com a tal que no adoptés les mesures al seu abast per evitar la comissió, per les forces sotmeses al seu comandament o control efectiu, d'algun dels delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'aquest títol ha de ser castigat amb la mateixa pena que els autors.
- 2. Si la conducta anterior es realitzarà per imprudència greu, la pena serà la inferior en un o dos graus.
- 3. L'autoritat o cap militar o qui actui efectivament com a tal que no adoptés les mesures al seu abast perquè siguin perseguits els delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'aquest títol comesos per les persones sotmeses al seu comandament o control efectiu serà castigada amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.
- 4. El superior no comprès en els apartats anteriors que, en l'àmbit de la seva competència, no adoptés les mesures al seu abast per evitar la comissió pels seus subordinats d'algun dels delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'aquest títol és castigat amb la mateixa pena que els autors.
- 5. El superior que no adoptés les mesures al seu abast perquè siguin perseguits els delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'aquest títol comesos pels seus subordinats ha de ser castigat amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.
- 6. El funcionari o autoritat que, sense incórrer en les conductes previstes en els apartats anteriors, i faltant a l'obligació del seu càrrec, deixés de promoure la persecució d'algun dels delictes dels compresos en els capítols II, II bis i III d'aquest títol que tingui notícia ha de ser castigat amb la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini de dos a sis anys.

Aquesta disposició només es aplicable als militars i funcionaris espanyols a quins es pot imputar aquests delictes.

Article 616.

- En el cas de cometre qualsevol dels delictes compresos en els capítols anteriors d'aquest títol, excepte els que preveu l'article 614 i en els apartats 2 i 6 del 615 bis, i en el títol anterior per una autoritat o funcionari públic, se li imposar, a més de les penes assenyalades en ells, la d'inhabilitació absoluta per un termini de deu a vint anys, si fos un particular, els jutges i tribunals podran imposar-li la d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un termini d'un a deu anys.

La pena pels militars en relació a la inhabilitació pels militars és preceptiva (absoluta) i pels civils és

Article 616 bis.

El que disposa l'article 20.7 d'aquest Codi en cap cas és aplicable als qui compleixin mandats de cometre o participar en els fets inclosos en els capítols II i II bis d'aquest títol.

La exacció de la obediència deguda per causa del acompliment d'un deure i l'exercici d'un dret no arriba a la comissió dels delictes continguts en els capítols II i II bis d'aquest Títol.

e.- DELICTE DE PIRATERIA.-

Segons els articles 616 ter al 616 quater:

Article 616 ter.

El qui amb violència, intimidació o engany, s'apoderi, danyi o destrueixi una aeronau, vaixell o un altre tipus d'embarcació o plataforma al mar, o bé atempti contra les persones, carregament o béns que es trobin a bord de les mateixes, serà castigat com a reu del delicte de pirateria amb la pena de presó de deu a quinze anys.

En tot cas, la pena que preveu aquest article s'ha d'imposar sense perjudici de les que corresponguin pels delictes comesos.

El delicte de pirateria es autònom respecte de les seves conseqüències materials que es produeixi sobre bens i persones, perquè en realitat queda consumat amb l'apoderament de la aeronau, vaixell o plataforma en el mar. També s'inclou una segona acció que és atemptar contra persones o bens que es trobin dintre d'aquests mitjans de transport.

Article 616 quater.

1. Qui amb ocasió de la prevenció o persecució dels fets que preveu l'article anterior, resisteixi o desobeeixi a un vaixell de guerra o aeronau militar o un altre vaixell o aeronau que porti signes clars i es pugui identificar com a vaixell o aeronau al servei de l'Estat espanyol i estigui autoritzat amb aquesta finalitat ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a tres anys.

2. Si en la conducta anterior s'utilitza força o violència s'ha d'imposar la pena de deu a quinze anys de presó.

El que es descriu en aquest article és un delicte de perill perquè consisteix en complir amb una conducta omissiva que consisteix en resistir-se o desobeir. Fer servir força o violència en la resistència o en la desobediència agreuja la pena. El subjecte actiu ha de ser un pirata que actuarà amb dol genèric i són admissibles les formes imperfectes de participació criminal i tots els graus d'activitat.

TÍTULO XXI

Delitos contra la Constitución

CAPÍTULO I

Rebelión

Artículo 472.

Son reos del delito de rebelión los que se alzaren violenta y públicamente para cualquiera de los fines siguientes:

- 1.º Derogar, suspender o modificar total o parcialmente la Constitución.*
- 2.º Destituir o despojar en todo o en parte de sus prerrogativas y facultades al Rey o al Regente o miembros de la Regencia, u obligarles a ejecutar un acto contrario a su voluntad.*
- 3.º Impedir la libre celebración de elecciones para cargos públicos.*
- 4.º Disolver las Cortes Generales, el Congreso de los Diputados, el Senado o cualquier Asamblea Legislativa de una Comunidad Autónoma, impedir que se reúnan, deliberen o resuelvan, arrancarles alguna resolución o sustraerles alguna de sus atribuciones o competencias.*
- 5.º Declarar la independencia de una parte del territorio nacional.*
- 6.º Sustituir por otro el Gobierno de la Nación o el Consejo de Gobierno de una Comunidad Autónoma, o usar o ejercer por sí o despojar al Gobierno o Consejo de Gobierno de una Comunidad Autónoma, o a cualquiera de sus miembros de sus facultades, o impedirles o coartarles su libre ejercicio, u obligar a cualquiera de ellos a ejecutar actos contrarios a su voluntad.*
- 7.º Sustraer cualquier clase de fuerza armada a la obediencia del Gobierno.*

Artículo 473.

- 1. Los que, induciendo a los rebeldes, hayan promovido o sostengan la rebelión, y los jefes principales de ésta, serán castigados con la pena de prisión de quince a veinticinco años e inhabilitación absoluta por el mismo tiempo; los que ejerzan un mando subalterno, con la de prisión de diez a quince años e inhabilitación absoluta de diez a quince años, y los meros participantes, con la de prisión de cinco a diez años e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de seis a diez años.*
- 2. Si se han esgrimido armas, o si ha habido combate entre la fuerza de su mando y los sectores leales a la autoridad legítima, o la rebelión hubiese causado estragos en propiedades de titularidad pública o privada, cortado las comunicaciones telegráficas, telefónicas, por ondas, ferroviarias o de otra clase, ejercido violencias graves contra las personas, exigido contribuciones o distraído los caudales públicos de su legítima inversión, las penas de prisión serán, respectivamente, de veinticinco a treinta años para los primeros, de quince a veinticinco años para los segundos y de diez a quince años para los últimos.*

Artículo 474.

Cuando la rebelión no haya llegado a organizarse con jefes conocidos, se reputarán como tales los que de hecho dirijan a los demás, o lleven la voz por ellos, o firmen escritos expedidos a su nombre, o ejerzan otros actos semejantes de dirección o representación.

Artículo 475.

Serán castigados como rebeldes con la pena de prisión de cinco a diez años e inhabilitación absoluta por tiempo de seis a doce años los que sedujeren o allegaren tropas o cualquier otra clase de fuerza armada para cometer el delito de rebelión.

Si llegara a tener efecto la rebelión, se reputarán promotores y sufrirán la pena señalada en el artículo 473.

Artículo 476.

- 1. El militar que no empleare los medios a su alcance para contener la rebelión en las fuerzas de su mando, será castigado con las penas de prisión de dos a cinco años e inhabilitación absoluta de seis a diez años.*
- 2. Será castigado con las mismas penas previstas en el apartado anterior en su mitad inferior el militar que, teniendo conocimiento de que se trata de cometer un delito de rebelión, no lo denuncie inmediatamente a sus superiores o a las autoridades o funcionarios que, por razón de su cargo, tengan la obligación de perseguir el*

delito.

Artículo 477.

La provocación, la conspiración y la proposición para cometer rebelión serán castigadas, además de con la inhabilitación prevista en los artículos anteriores, con la pena de prisión inferior en uno o dos grados a la del delito correspondiente.

Artículo 478.

En el caso de hallarse constituido en autoridad el que cometa cualquiera de los delitos previstos en este capítulo, la pena de inhabilitación que estuviese prevista en cada caso se sustituirá por la inhabilitación absoluta por tiempo de quince a veinte años, salvo que tal circunstancia se halle específicamente contemplada en el tipo penal de que se trate.

Artículo 479.

Luego que se manifieste la rebelión, la autoridad gubernativa intimará a los sublevados a que inmediatamente se disuelvan y retiren.

Si los sublevados no depusieran su actitud inmediatamente después de la intimación, la autoridad hará uso de la fuerza de que disponga para disolverlos.

No será necesaria la intimación desde el momento en que los rebeldes rompan el fuego.

Artículo 480.

1. Quedará exento de pena el que, implicado en un delito de rebelión, lo revelare a tiempo de poder evitar sus consecuencias.

2. A los meros ejecutores que depongan las armas antes de haber hecho uso de ellas, sometiéndose a las autoridades legítimas, se les aplicará la pena de prisión inferior en grado. La misma pena se impondrá si los rebeldes se disolvieran o sometieran a la autoridad legítima antes de la intimación o a consecuencia de ella.

Artículo 481.

Los delitos particulares cometidos en una rebelión o con motivo de ella serán castigados, respectivamente, según las disposiciones de este Código.

Artículo 482.

Las autoridades que no hayan resistido la rebelión, serán castigadas con la pena de inhabilitación absoluta de doce a veinte años.

Artículo 483.

Los funcionarios que continúen desempeñando sus cargos bajo el mando de los alzados o que, sin haberseles admitido la renuncia de su empleo, lo abandonen cuando haya peligro de rebelión, incurrirán en la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de seis a doce años.

Artículo 484.

Los que aceptaren empleo de los rebeldes, serán castigados con la pena de inhabilitación absoluta de seis a doce años.

CAPÍTULO II

Delitos contra la Corona

Artículo 485.

1. El que matare al Rey o a la Reina o al Príncipe o a la Princesa de Asturias será castigado con la pena de prisión permanente revisable.

2. El que matare a cualquiera de los ascendientes o descendientes del Rey o de la Reina, a la Reina consorte o al consorte de la Reina, al Regente o a algún miembro de la Regencia, será castigado con la pena de prisión de veinte a veinticinco años, salvo que los hechos estuvieran castigados con una pena más grave en algún otro precepto de este Código.

Si concurrieran en el delito dos o más circunstancias agravantes, se impondrá la pena de prisión de veinticinco a treinta años.

3. En el caso de tentativa de estos delitos podrá imponerse la pena inferior en un grado.

Artículo 486.

1. El que causare al Rey, o a cualquiera de sus ascendientes o descendientes, a la Reina consorte o al consorte de la Reina, al Regente o a algún miembro de la Regencia, o al Príncipe heredero de la Corona, lesiones de las previstas en el artículo 149, será castigado con la pena de prisión de quince a veinte años.

Si se tratara de alguna de las lesiones previstas en el artículo 150, se castigará con la pena de prisión de ocho a quince años.

2. El que les causare cualquier otra lesión, será castigado con la pena de prisión de cuatro a ocho años.

Artículo 487.

Será castigado con la pena de prisión de quince a veinte años el que privare al Rey, o a cualquiera de sus ascendientes o descendientes, a la Reina consorte o al consorte de la Reina, al Regente o a algún miembro de la Regencia, o al Príncipe heredero de la Corona, de su libertad personal, salvo que los hechos estén castigados con mayor pena en otros preceptos de este Código.

Artículo 488.

La provocación, la conspiración y la proposición para los delitos previstos en los artículos anteriores se castigará con la pena inferior en uno o dos grados a las respectivamente previstas.

Artículo 489.

El que con violencia o intimidación grave obligare a las personas referidas en los artículos anteriores a ejecutar un acto contra su voluntad, será castigado con la pena de prisión de ocho a doce años.

En el caso previsto en el párrafo anterior, si la violencia o la intimidación no fueran graves, se impondrá la pena inferior en grado.

Artículo 490.

1. El que allanare con violencia o intimidación la morada de cualquiera de las personas mencionadas en los artículos anteriores será castigado con la pena de prisión de tres a seis años. Si no hubiere violencia o intimidación la pena será de dos a cuatro años.

2. Con la pena de prisión de tres a seis años será castigado el que amenazare gravemente a cualquiera de las personas mencionadas en el apartado anterior, y con la pena de prisión de uno a tres años si la amenaza fuera leve.

3. El que calumniare o injuriare al Rey o a cualquiera de sus ascendientes o descendientes, a la Reina consorte o al consorte de la Reina, al Regente o a algún miembro de la Regencia, o al Príncipe heredero de la Corona, en el ejercicio de sus funciones o con motivo u ocasión de éstas, será castigado con la pena de prisión de seis meses a dos años si la calumnia o injuria fueran graves, y con la de multa de seis a doce meses si no lo son.

Artículo 491.

1. Las calumnias e injurias contra cualquiera de las personas mencionadas en el artículo anterior, y fuera de los supuestos previstos en el mismo, serán castigadas con la pena de multa de cuatro a veinte meses.

2. Se impondrá la pena de multa de seis a veinticuatro meses al que utilizare la imagen del Rey o de cualquiera de sus ascendientes o descendientes, o de la Reina consorte o del consorte de la Reina, o del Regente o de algún miembro de la Regencia, o del Príncipe heredero, de cualquier forma que pueda dañar el prestigio de la Corona.

CAPÍTULO III

De los delitos contra las Instituciones del Estado y la división de poderes

Sección 1.ª Delitos contra las instituciones del Estado

Artículo 492.

Los que, al vacar la Corona o quedar inhabilitado su Titular para el ejercicio de su autoridad, impidieren a las

Cortes Generales reunirse para nombrar la Regencia o el tutor del Titular menor de edad, serán sancionados con la pena de prisión de diez a quince años e inhabilitación absoluta por tiempo de diez a quince años, sin perjuicio de la pena que pudiera corresponderles por la comisión de otras infracciones más graves.

Artículo 493.

Los que, sin alzarse públicamente, invadieren con fuerza, violencia o intimidación las sedes del Congreso de los Diputados, del Senado o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, si están reunidos, serán castigados con la pena de prisión de tres a cinco años.

Artículo 494.

Incurrirán en la pena de prisión de seis meses a un año o multa de doce a veinticuatro meses los que promuevan, dirijan o presidan manifestaciones u otra clase de reuniones ante las sedes del Congreso de los Diputados, del Senado o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, cuando estén reunidos, alterando su normal funcionamiento.

Artículo 495.

- 1. Los que, sin alzarse públicamente, portando armas u otros instrumentos peligrosos, intentaren penetrar en las sedes del Congreso de los Diputados, del Senado o de la Asamblea Legislativa de una Comunidad Autónoma, para presentar en persona o colectivamente peticiones a los mismos, incurrirán en la pena de prisión de tres a cinco años.*
- 2. La pena prevista en el apartado anterior se aplicará en su mitad superior a quienes promuevan, dirijan o presidan el grupo.*

Artículo 496.

El que injuriare gravemente a las Cortes Generales o a una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, hallándose en sesión, o a alguna de sus Comisiones en los actos públicos en que las representen, será castigado con la pena de multa de doce a dieciocho meses.
El imputado de las injurias descritas en el párrafo anterior quedará exento de pena si se dan las circunstancias previstas en el artículo 210.

Artículo 497.

- 1. Incurrirán en la pena de prisión de seis meses a un año quienes, sin ser miembros del Congreso de los Diputados, del Senado o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, perturben gravemente el orden de sus sesiones.*
- 2. Cuando la perturbación del orden de las sesiones a que se refiere el apartado anterior no sea grave, se impondrá la pena de multa de seis a doce meses.*

Artículo 498.

Los que emplearen fuerza, violencia, intimidación o amenaza grave para impedir a un miembro del Congreso de los Diputados, del Senado o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma asistir a sus reuniones, o, por los mismos medios, coartaren la libre manifestación de sus opiniones o la emisión de su voto, serán castigados con la pena de prisión de tres a cinco años.

Artículo 499.

La autoridad o funcionario público que quebrantare la inviolabilidad de las Cortes Generales o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, será castigado con las penas de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de diez a veinte años, sin perjuicio de las que pudieran corresponderle si el hecho constituyera otro delito más grave.

Artículo 500.

La autoridad o funcionario público que detuviere a un miembro de las Cortes Generales o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma fuera de los supuestos o sin los requisitos establecidos por la legislación vigente incurrirá, según los casos, en las penas previstas en este Código, impuestas en su mitad superior, y además en la de inhabilitación especial para empleo o cargo público de seis a doce años.

Artículo 501.

La autoridad judicial que inculpare o procesare a un miembro de las Cortes Generales o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma sin los requisitos establecidos por la legislación vigente, será castigada con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de diez a veinte años.

Artículo 502.

1. Los que, habiendo sido requeridos en forma legal y bajo apercibimiento, dejaren de comparecer ante una Comisión de investigación de las Cortes Generales o de una Asamblea Legislativa de Comunidad Autónoma, serán castigados como reos del delito de desobediencia. Si el reo fuera autoridad o funcionario público, se le impondrá además la pena de suspensión de empleo o cargo público por tiempo de seis meses a dos años.

2. En las mismas penas incurrirá la autoridad o funcionario que obstaculizare la investigación del Defensor del Pueblo, Tribunal de Cuentas u órganos equivalentes de las Comunidades Autónomas, negándose o dilatando indebidamente el envío de los informes que éstos solicitaren o dificultando su acceso a los expedientes o documentación administrativa necesaria para tal investigación.

3. El que convocado ante una comisión parlamentaria de investigación faltare a la verdad en su testimonio será castigado con la pena de prisión de seis meses a un año o multa de 12 a 24 meses.

Artículo 503.

Incurrirán en la pena de prisión de dos a cuatro años:

1.º Los que invadan violentamente o con intimidación el local donde esté constituido el Consejo de Ministros o un Consejo de Gobierno de Comunidad Autónoma.

2.º Los que coarten o por cualquier medio pongan obstáculos a la libertad del Gobierno reunido en Consejo o de los miembros de un Gobierno de Comunidad Autónoma, reunido en Consejo, salvo que los hechos sean constitutivos de otro delito más grave.

Artículo 504.

1. Incurrirán en la pena de multa de doce a dieciocho meses los que calumnien, injurien o amenacen gravemente al Gobierno de la Nación, al Consejo General del Poder Judicial, al Tribunal Constitucional, al Tribunal Supremo, o al Consejo de Gobierno o al Tribunal Superior de Justicia de una Comunidad Autónoma.

El culpable de calumnias o injurias conforme a lo dispuesto en el párrafo anterior quedará exento de pena si se dan las circunstancias previstas, respectivamente, en los artículos 207 y 210 de este Código.

Se impondrá la pena de prisión de tres a cinco años a los que empleen fuerza, violencia o intimidación para impedir a los miembros de dichos Organismos asistir a sus respectivas reuniones.

2. Los que injuriaren o amenazaren gravemente a los Ejércitos, Clases o Cuerpos y Fuerzas de Seguridad, serán castigados con la pena de multa de doce a dieciocho meses.

El culpable de las injurias previstas en el párrafo anterior quedará exento de pena si se dan las circunstancias descritas en el artículo 210 de este Código.

Artículo 505.

1. Incurrirán en la pena de prisión de seis meses a un año quienes, sin ser miembros de la corporación local, perturben de forma grave el orden de sus plenos impidiendo el acceso a los mismos, el desarrollo del orden del día previsto, la adopción de acuerdos o causen desórdenes que tengan por objeto manifestar el apoyo a organizaciones o grupos terroristas.

2. Quienes, amparándose en la existencia de organizaciones o grupos terroristas, calumnien, injurien, coaccionen o amenacen a los miembros de corporaciones locales, serán castigados con la pena superior en grado a la que corresponda por el delito cometido.

Sección 2.ª De la usurpación de atribuciones

Artículo 506.

La autoridad o funcionario público que, careciendo de atribuciones para ello, dictare una disposición general o suspendiere su ejecución, será castigado con la pena de prisión de uno a tres años, multa de seis a doce meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de seis a doce años.

Artículo 506 bis. (Suprimido)

Artículo 507.

El Juez o Magistrado que se arrogare atribuciones administrativas de las que careciere, o impidiere su legítimo ejercicio por quien las ostentare, será castigado con la pena de prisión de seis meses a un año, multa de tres a seis meses y suspensión de empleo o cargo público por tiempo de uno a tres años.

Artículo 508.

1. La autoridad o funcionario público que se arrogare atribuciones judiciales o impidiere ejecutar una resolución dictada por la autoridad judicial competente, será castigado con las penas de prisión de seis meses a un año, multa de tres a ocho meses y suspensión de empleo o cargo público por tiempo de uno a tres años.

2. La autoridad o funcionario administrativo o militar que atentare contra la independencia de los Jueces o Magistrados, garantizada por la Constitución, dirigiéndoles instrucción, orden o intimación relativas a causas o actuaciones que estén conociendo, será castigado con la pena de prisión de uno a dos años, multa de cuatro a diez meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de dos a seis años.

Artículo 509.

El Juez o Magistrado, la autoridad o el funcionario público que, legalmente requerido de inhibición, continuare procediendo sin esperar a que se decida el correspondiente conflicto jurisdiccional, salvo en los casos permitidos por la Ley, será castigado con la pena de multa de tres a diez meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de seis meses a un año.

CAPÍTULO IV

De los delitos relativos al ejercicio de los derechos fundamentales y libertades públicas. Sección 1.ª De los delitos cometidos con ocasión del ejercicio de los derechos fundamentales y de las libertades públicas garantizados por la Constitución

Artículo 510.

1. Serán castigados con una pena de prisión de uno a cuatro años y multa de seis a doce meses:

a) Quienes públicamente fomenten, promuevan o inciten directa o indirectamente al odio, hostilidad, discriminación o violencia contra un grupo, una parte del mismo o contra una persona determinada por razón de su pertenencia a aquél, por motivos racistas, antisemitas u otros referentes a la ideología, religión o creencias, situación familiar, la pertenencia de sus miembros a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, orientación o identidad sexual, por razones de género, enfermedad o discapacidad.

b) Quienes produzcan, elaboren, posean con la finalidad de distribuir, faciliten a terceras personas el acceso, distribuyan, difundan o vendan escritos o cualquier otra clase de material o soportes que por su contenido sean idóneos para fomentar, promover, o incitar directa o indirectamente al odio, hostilidad, discriminación o violencia contra un grupo, una parte del mismo, o contra una persona determinada por razón de su pertenencia a aquél, por motivos racistas, antisemitas u otros referentes a la ideología, religión o creencias, situación familiar, la pertenencia de sus miembros a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, orientación o identidad sexual, por razones de género, enfermedad o discapacidad.

c) Públicamente nieguen, trivialicen gravemente o enaltezcan los delitos de genocidio, de lesa humanidad o contra las personas y bienes protegidos en caso de conflicto armado, o enaltezcan a sus autores, cuando se hubieran cometido contra un grupo o una parte del mismo, o contra una persona determinada por razón de su pertenencia al mismo, por motivos racistas, antisemitas u otros referentes a la ideología, religión o creencias, la situación familiar o la pertenencia de sus miembros a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, orientación o identidad sexual, por razones de género, enfermedad o discapacidad, cuando de este modo se promueva o favorezca un clima de violencia, hostilidad, odio o discriminación contra los mismos.

2. Serán castigados con la pena de prisión de seis meses a dos años y multa de seis a doce meses:

a) Quienes lesionen la dignidad de las personas mediante acciones que entrañen humillación, menosprecio o descrédito de alguno de los grupos a que se refiere el apartado anterior, o de una parte de los mismos, o de cualquier persona determinada por razón de su pertenencia a ellos por motivos racistas, antisemitas u otros referentes a la ideología, religión o creencias, situación familiar, la pertenencia de sus miembros a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, orientación o identidad sexual, por razones de género, enfermedad o discapacidad, o produzcan, elaboren, posean con la finalidad de distribuir, faciliten a terceras personas el acceso, distribuyan, difundan o vendan escritos o cualquier otra clase de material o soportes que por su contenido sean

idóneos para lesionar la dignidad de las personas por representar una grave humillación, menosprecio o descrédito de alguno de los grupos mencionados, de una parte de ellos, o de cualquier persona determinada por razón de su pertenencia a los mismos.

b) Quienes enaltezcan o justifiquen por cualquier medio de expresión pública o de difusión los delitos que hubieran sido cometidos contra un grupo, una parte del mismo, o contra una persona determinada por razón de su pertenencia a aquél por motivos racistas, antisemitas u otros referentes a la ideología, religión o creencias, situación familiar, la pertenencia de sus miembros a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, orientación o identidad sexual, por razones de género, enfermedad o discapacidad, o a quienes hayan participado en su ejecución.

Los hechos serán castigados con una pena de uno a cuatro años de prisión y multa de seis a doce meses cuando de ese modo se promueva o favorezca un clima de violencia, hostilidad, odio o discriminación contra los mencionados grupos.

3. Las penas previstas en los apartados anteriores se impondrán en su mitad superior cuando los hechos se hubieran llevado a cabo a través de un medio de comunicación social, por medio de internet o mediante el uso de tecnologías de la información, de modo que, aquel se hiciera accesible a un elevado número de personas.

4. Cuando los hechos, a la vista de sus circunstancias, resulten idóneos para alterar la paz pública o crear un grave sentimiento de inseguridad o temor entre los integrantes del grupo, se impondrá la pena en su mitad superior, que podrá elevarse hasta la superior en grado.

5. En todos los casos, se impondrá además la pena de inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en el ámbito docente, deportivo y de tiempo libre, por un tiempo superior entre tres y diez años al de la duración de la pena de privación de libertad impuesta en su caso en la sentencia, atendiendo proporcionalmente a la gravedad del delito, el número de los cometidos y a las circunstancias que concurran en el delincuente.

6. El juez o tribunal acordará la destrucción, borrado o inutilización de los libros, archivos, documentos, artículos y cualquier clase de soporte objeto del delito a que se refieren los apartados anteriores o por medio de los cuales se hubiera cometido. Cuando el delito se hubiera cometido a través de tecnologías de la información y la comunicación, se acordará la retirada de los contenidos.

En los casos en los que, a través de un portal de acceso a internet o servicio de la sociedad de la información, se difundan exclusiva o preponderantemente los contenidos a que se refiere el apartado anterior, se ordenará el bloqueo del acceso o la interrupción de la prestación del mismo.

Artículo 510 bis.

Cuando de acuerdo con lo establecido en el artículo 31 bis una persona jurídica sea responsable de los delitos comprendidos en los dos artículos anteriores, se le impondrá la pena de multa de dos a cinco años. Atendidas las reglas establecidas en el artículo 66 bis, los jueces y tribunales podrán asimismo imponer las penas recogidas en las letras b) a g) del apartado 7 del artículo 33.

En este caso será igualmente aplicable lo dispuesto en el número 3 del artículo 510 del Código Penal.

Artículo 511.

1. Incurrirá en la pena de prisión de seis meses a dos años, multa de doce a veinticuatro meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de uno a tres años el particular encargado de un servicio público que deniegue a una persona una prestación a la que tenga derecho por razón de su ideología, religión o creencias, su situación familiar, pertenencia a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, edad, orientación o identidad sexual o de género, razones de género, de aporofobia o de exclusión social, la enfermedad que padezca o su discapacidad.

2. Las mismas penas serán aplicables cuando los hechos se cometan contra una asociación, fundación, sociedad o corporación o contra sus miembros por razón de su ideología, religión o creencias, su situación familiar, la pertenencia de sus miembros o de alguno de ellos a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, edad, orientación o identidad sexual o de género, razones de género, de aporofobia o de exclusión social, la enfermedad que padezca o su discapacidad.

3. Los funcionarios públicos que cometan alguno de los hechos previstos en este artículo, incurrirán en las mismas penas en su mitad superior y en la de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de dos a cuatro años.

4. En todos los casos se impondrá además la pena de inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en el ámbito docente, deportivo y de tiempo libre, por un tiempo superior entre uno y tres años al de la duración de la pena impuesta si esta fuera de privación de libertad, cuando la pena impuesta fuera de multa, la pena de inhabilitación especial tendrá una duración de uno a tres años. En todo caso se atenderá proporcionalmente a la gravedad del delito y a las circunstancias que concurran en el delincuente.

Artículo 512.

Quienes en el ejercicio de sus actividades profesionales o empresariales denegaren a una persona una prestación a la que tenga derecho por razón de su ideología, religión o creencias, su situación familiar, su pertenencia a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, edad, orientación o identidad sexual o de género, razones de género, de aporofobia o de exclusión social, la enfermedad que padezca o su discapacidad, incurrirán en la pena de inhabilitación especial para el ejercicio de profesión, oficio, industria o comercio e inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en el ámbito docente, deportivo y de tiempo libre por un periodo de uno a cuatro años

Artículo 513.

Son punibles las reuniones o manifestaciones ilícitas, y tienen tal consideración:

1.º Las que se celebren con el fin de cometer algún delito.

2.º Aquéllas a las que concurren personas con armas, artefactos explosivos u objetos contundentes o de cualquier otro modo peligroso.

Artículo 514.

1. Los promotores o directores de cualquier reunión o manifestación comprendida en el número 1.º del artículo anterior y los que, en relación con el número 2.º del mismo, no hayan tratado de impedir por todos los medios a su alcance las circunstancias en ellos mencionadas, incurrirán en las penas de prisión de uno a tres años y multa de doce a veinticuatro meses. A estos efectos, se reputarán directores o promotores de la reunión o manifestación los que las convoquen o presidan.

2. Los asistentes a una reunión o manifestación que porten armas u otros medios igualmente peligrosos serán castigados con la pena de prisión de uno a dos años y multa de seis a doce meses. Los Jueces o Tribunales, atendiendo a los antecedentes del sujeto, circunstancias del caso y características del arma o instrumento portado, podrán rebajar en un grado la pena señalada.

3. Las personas que, con ocasión de la celebración de una reunión o manifestación, realicen actos de violencia contra la autoridad, sus agentes, personas o propiedades públicas o privadas, serán castigadas con la pena que a su delito corresponda, en su mitad superior.

4. Los que impidieren el legítimo ejercicio de las libertades de reunión o manifestación, o perturbaren gravemente el desarrollo de una reunión o manifestación lícita serán castigados con la pena de prisión de dos a tres años si los hechos se realizaran con violencia, y con la pena de prisión de tres a seis meses o multa de seis a 12 meses si se cometieren mediante vías de hecho o cualquier otro procedimiento ilegítimo.

5. Los promotores o directores de cualquier reunión o manifestación que convocaren, celebraren o intentaren celebrar de nuevo una reunión o manifestación que hubiese sido previamente suspendida o prohibida, y siempre que con ello pretendieran subvertir el orden constitucional o alterar gravemente la paz pública, serán castigados con las penas de prisión de seis meses a un año y multa de seis a doce meses, sin perjuicio de la pena que pudiera corresponder, en su caso, conforme a los apartados precedentes.

Artículo 515.

Son punibles las asociaciones ilícitas, teniendo tal consideración:

1.º Las que tengan por objeto cometer algún delito o, después de constituidas, promuevan su comisión.

2.º Las que, aun teniendo por objeto un fin lícito, empleen medios violentos o de alteración o control de la personalidad para su consecución.

3.º Las organizaciones de carácter paramilitar.

4.º Las que fomenten, promuevan o inciten directa o indirectamente al odio, hostilidad, discriminación o violencia contra personas, grupos o asociaciones por razón de su ideología, religión o creencias, la pertenencia de sus miembros o de alguno de ellos a una etnia, raza o nación, su origen nacional, su sexo, edad, orientación o identidad sexual o de género, razones de género, de aporofobia o de exclusión social, situación familiar, enfermedad o discapacidad.

Artículo 516. (Suprimido)

Artículo 517.

En los casos previstos en los números 1.º y 3.º al 6.º del artículo 515 se impondrán las siguientes penas:

1.º A los fundadores, directores y presidentes de las asociaciones, las de prisión de dos a cuatro años, multa de doce a veinticuatro meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de seis a doce años.

2.º A los miembros activos, las de prisión de uno a tres años y multa de doce a veinticuatro meses.

Artículo 518.

Los que con su cooperación económica o de cualquier otra clase, en todo caso relevante, favorezcan la fundación, organización o actividad de las asociaciones comprendidas en los números 1.o y 3.o al 6.o del artículo 515, incurrirán en la pena de prisión de uno a tres años, multa de doce a veinticuatro meses, e inhabilitación para empleo o cargo público por tiempo de uno a cuatro años.

Artículo 519.

La provocación, la conspiración y la proposición para cometer el delito de asociación ilícita se castigarán con la pena inferior en uno o dos grados a la que corresponda, respectivamente, a los hechos previstos en los artículos anteriores.

Artículo 520.

Los Jueces o Tribunales, en los supuestos previstos en el artículo 515, acordarán la disolución de la asociación ilícita y, en su caso, cualquier otra de las consecuencias accesorias del artículo 129 de este Código.

Artículo 521.

En el delito de asociación ilícita, si el reo fuera autoridad, agente de ésta o funcionario público, se le impondrá, además de las penas señaladas, la de inhabilitación absoluta de diez a quince años.

Artículo 521 bis. (Suprimido)

Sección 2.ª De los delitos contra la libertad de conciencia, los sentimientos religiosos y el respeto a los difuntos

Artículo 522.

Incurrirán en la pena de multa de cuatro a diez meses:

- 1.º Los que por medio de violencia, intimidación, fuerza o cualquier otro apremio ilegítimo impidan a un miembro o miembros de una confesión religiosa practicar los actos propios de las creencias que profesen, o asistir a los mismos.
- 2.º Los que por iguales medios fuercen a otro u otros a practicar o concurrir a actos de culto o ritos, o a realizar actos reveladores de profesar o no profesar una religión, o a mudar la que profesen.

Artículo 523.

El que con violencia, amenaza, tumulto o vías de hecho, impidiere, interrumpiere o perturbare los actos, funciones, ceremonias o manifestaciones de las confesiones religiosas inscritas en el correspondiente registro público del Ministerio de Justicia e Interior, será castigado con la pena de prisión de seis meses a seis años, si el hecho se ha cometido en lugar destinado al culto, y con la de multa de cuatro a diez meses si se realiza en cualquier otro lugar.

Artículo 524.

El que en templo, lugar destinado al culto o en ceremonias religiosas ejecutare actos de profanación en ofensa de los sentimientos religiosos legalmente tutelados será castigado con la pena de prisión de seis meses a un año o multa de 12 a 24 meses.

Artículo 525.

1. Incurrirán en la pena de multa de ocho a doce meses los que, para ofender los sentimientos de los miembros de una confesión religiosa, hagan públicamente, de palabra, por escrito o mediante cualquier tipo de documento, escarnio de sus dogmas, creencias, ritos o ceremonias, o vejen, también públicamente, a quienes los profesan o practican.
2. En las mismas penas incurrirán los que hagan públicamente escarnio, de palabra o por escrito, de quienes no profesan religión o creencia alguna.

Artículo 526.

El que, faltando al respeto debido a la memoria de los muertos, violare los sepulcros o sepulturas, profanare un cadáver o sus cenizas o, con ánimo de ultraje, destruyere, alterare o dañare las urnas funerarias, panteones,

Artículo 527. (Sin contenido)

Artículo 528. (Derogado)

CAPÍTULO V

De los delitos cometidos por los funcionarios públicos contra las garantías constitucionales

Sección 1.ª De los delitos cometidos por los funcionarios públicos contra la libertad individual

Artículo 529.

1. El Juez o Magistrado que entregare una causa criminal a otra autoridad o funcionario, militar o administrativo, que ilegalmente se la reclame, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de seis meses a dos años.
2. Si además entregara la persona de un detenido, se le impondrá la pena superior en grado.

Artículo 530.

La autoridad o funcionario público que, mediando causa por delito, acordare, practicare o prolongare cualquier privación de libertad de un detenido, preso o sentenciado, con violación de los plazos o demás garantías constitucionales o legales, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de cuatro a ocho años.

Artículo 531.

La autoridad o funcionario público que, mediando causa por delito, decretare, practicare o prolongare la incomunicación de un detenido, preso o sentenciado, con violación de los plazos o demás garantías constitucionales o legales, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de dos a seis años.

Artículo 532.

Si los hechos descritos en los dos artículos anteriores fueran cometidos por imprudencia grave, se castigarán con la pena de suspensión de empleo o cargo público por tiempo de seis meses a dos años.

Artículo 533.

El funcionario penitenciario o de centros de protección o corrección de menores que impusiere a los reclusos o internos sanciones o privaciones indebidas, o usare con ellos de un rigor innecesario, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de dos a seis años.

Sección 2.ª De los delitos cometidos por los funcionarios públicos contra la inviolabilidad domiciliaria y demás garantías de la intimidad

Artículo 534.

1. Será castigado con las penas de multa de seis a doce meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público de dos a seis años la autoridad o funcionario público que, mediando causa por delito, y sin respetar las garantías constitucionales o legales:

- 1.º Entre en un domicilio sin el consentimiento del morador.
- 2.º Registre los papeles o documentos de una persona o los efectos que se hallen en su domicilio, a no ser que el dueño haya prestado libremente su consentimiento.

Si no devolviera al dueño, inmediatamente después del registro, los papeles, documentos y efectos registrados, las penas serán las de inhabilitación especial para empleo o cargo público de seis a doce años y multa de doce a veinticuatro meses, sin perjuicio de la pena que pudiera corresponderle por la apropiación.

2. La autoridad o funcionario público que, con ocasión de lícito registro de papeles, documentos o efectos de una persona, cometa cualquier vejación injusta o daño innecesario en sus bienes, será castigado con las penas previstas para estos hechos, impuestas en su mitad superior, y, además, con la pena de inhabilitación especial

Artículo 535.

La autoridad o funcionario público que, mediando causa por delito, interceptare cualquier clase de correspondencia privada, postal o telegráfica, con violación de las garantías constitucionales o legales, incurrirá en la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de dos a seis años.

Si divulgara o revelara la información obtenida, se impondrá la pena de inhabilitación especial, en su mitad superior, y, además, la de multa de seis a dieciocho meses.

Artículo 536.

La autoridad, funcionario público o agente de éstos que, mediando causa por delito, interceptare las telecomunicaciones o utilizare artificios técnicos de escuchas, transmisión, grabación o reproducción del sonido, de la imagen o de cualquier otra señal de comunicación, con violación de las garantías constitucionales o legales, incurrirá en la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de dos a seis años.

Si divulgare o revelare la información obtenida, se impondrán las penas de inhabilitación especial, en su mitad superior y, además, la de multa de seis a dieciocho meses.

Sección 3.ª De los delitos cometidos por los funcionarios públicos contra otros derechos individuales

Artículo 537.

La autoridad o funcionario público que impida u obstaculice el derecho a la asistencia de abogado al detenido o preso, procure o favorezca la renuncia del mismo a dicha asistencia o no le informe de forma inmediata y de modo que le sea comprensible de sus derechos y de las razones de su detención, será castigado con la pena de multa de cuatro a diez meses e inhabilitación especial para empleo o cargo público de dos a cuatro años.

Artículo 538.

La autoridad o funcionario público que establezca la censura previa o, fuera de los casos permitidos por la Constitución y las Leyes, recoja ediciones de libros o periódicos o suspenda su publicación o la difusión de cualquier emisión radiotelevisiva, incurrirá en la pena de inhabilitación absoluta de seis a diez años.

Artículo 539.

La autoridad o funcionario público que disuelva o suspenda en sus actividades a una asociación legalmente constituida, sin previa resolución judicial, o sin causa legítima le impida la celebración de sus sesiones, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de ocho a doce años y multa de seis a doce meses.

Artículo 540.

La autoridad o funcionario público que prohíba una reunión pacífica o la disuelva fuera de los casos expresamente permitidos por las Leyes, será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público de cuatro a ocho años y multa de seis a nueve meses.

Artículo 541.

La autoridad o funcionario público que expropie a una persona de sus bienes fuera de los casos permitidos y sin cumplir los requisitos legales, incurrirá en las penas de inhabilitación especial para empleo o cargo público de uno a cuatro años y multa de seis a doce meses.

Artículo 542.

Incurrirá en la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de uno a cuatro años la autoridad o el funcionario público que, a sabiendas, impida a una persona el ejercicio de otros derechos cívicos reconocidos por la Constitución y las Leyes.

CAPÍTULO VI

De los ultrajes a España

Artículo 543.

Las ofensas o ultrajes de palabra, por escrito o de hecho a España, a sus Comunidades Autónomas o a sus símbolos o emblemas, efectuados con publicidad, se castigarán con la pena de multa de siete a doce meses.

TÍTULO XXII

Delitos contra el orden público

CAPÍTULO I Sedición

Artículo 544.

Son reos de sedición los que, sin estar comprendidos en el delito de rebelión, se alcen pública y tumultuariamente para impedir, por la fuerza o fuera de las vías legales, la aplicación de las Leyes o a cualquier autoridad, corporación oficial o funcionario público, el legítimo ejercicio de sus funciones o el cumplimiento de sus acuerdos, o de las resoluciones administrativas o judiciales.

Artículo 545.

- 1. Los que hubieren inducido, sostenido o dirigido la sedición o aparecieren en ella como sus principales autores, serán castigados con la pena de prisión de ocho a diez años, y con la de diez a quince años, si fueran personas constituidas en autoridad. En ambos casos se impondrá, además, la inhabilitación absoluta por el mismo tiempo.*
- 2. Fuera de estos casos, se impondrá la pena de cuatro a ocho años de prisión, y la de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de cuatro a ocho años.*

Artículo 546.

Lo dispuesto en el artículo 474 es aplicable al caso de sedición cuando ésta no haya llegado a organizarse con jefes conocidos.

Artículo 547.

En el caso de que la sedición no haya llegado a entorpecer de un modo grave el ejercicio de la autoridad pública y no haya tampoco ocasionado la perpetración de otro delito al que la Ley señale penas graves, los Jueces o Tribunales rebajarán en uno o dos grados las penas señaladas en este capítulo.

Artículo 548.

La provocación, la conspiración y la proposición para la sedición serán castigadas con las penas inferiores en uno o dos grados a las respectivamente previstas, salvo que llegue a tener efecto la sedición, en cuyo caso se castigará con la pena señalada en el primer apartado del artículo 545, y a sus autores se los considerará promotores.

Artículo 549.

Lo dispuesto en los artículos 479 a 484 es también aplicable al delito de sedición.

CAPÍTULO II

De los atentados contra la autoridad, sus agentes y los funcionarios públicos, y de la resistencia y desobediencia

Artículo 550.

- 1. Son reos de atentado los que agredieren o, con intimidación grave o violencia, opusieren resistencia grave a la autoridad, a sus agentes o funcionarios públicos, o los acometieren, cuando se hallen en el ejercicio de las funciones de sus cargos o con ocasión de ellas.
En todo caso, se considerarán actos de atentado los cometidos contra los funcionarios docentes o sanitarios que se hallen en el ejercicio de las funciones propias de su cargo, o con ocasión de ellas.*
- 2. Los atentados serán castigados con las penas de prisión de uno a cuatro años y multa de tres a seis meses si el atentado fuera contra autoridad y de prisión de seis meses a tres años en los demás casos.*
- 3. No obstante lo previsto en el apartado anterior, si la autoridad contra la que se atentare fuera miembro del Gobierno, de los Consejos de Gobierno de las Comunidades Autónomas, del Congreso de los Diputados, del*

Senado o de las Asambleas Legislativas de las Comunidades Autónomas, de las Corporaciones locales, del Consejo General del Poder Judicial, Magistrado del Tribunal Constitucional, juez, magistrado o miembro del Ministerio Fiscal, se impondrá la pena de prisión de uno a seis años y multa de seis a doce meses.

Artículo 551.

Se impondrán las penas superiores en grado a las respectivamente previstas en el artículo anterior siempre que el atentado se cometa:

- 1.º Haciendo uso de armas u otros objetos peligrosos.*
- 2.º Cuando el acto de violencia ejecutado resulte potencialmente peligroso para la vida de las personas o pueda causar lesiones graves. En particular, están incluidos los supuestos de lanzamiento de objetos contundentes o líquidos inflamables, el incendio y la utilización de explosivos.*
- 3.º Acometiendo a la autoridad, a su agente o al funcionario público haciendo uso de un vehículo de motor.*
- 4.º Cuando los hechos se lleven a cabo con ocasión de un motín, plante o incidente colectivo en el interior de un centro penitenciario.*

Artículo 552. (Suprimido)

Artículo 553.

La provocación, la conspiración y la proposición para cualquiera de los delitos previstos en los artículos anteriores, será castigada con la pena inferior en uno o dos grados a la del delito correspondiente.

Artículo 554.

- 1. Los hechos descritos en los artículos 550 y 551 serán también castigados con las penas expresadas en ellos cuando se cometieren contra un miembro de las Fuerzas Armadas que, vistiendo uniforme, estuviera prestando un servicio que le hubiera sido legalmente encomendado.*
- 2. Las mismas penas se impondrán a quienes acometan, empleen violencia o intimiden a las personas que acudan en auxilio de la autoridad, sus agentes o funcionarios.*
- 3. También se impondrán las penas de los artículos 550 y 551 a quienes acometan, empleen violencia o intimiden gravemente:*
  - a) A los bomberos o miembros del personal sanitario o equipos de socorro que estuvieran interviniendo con ocasión de un siniestro, calamidad pública o situación de emergencia, con la finalidad de impedirles el ejercicio de sus funciones.*
  - b) Al personal de seguridad privada, debidamente identificado, que desarrolle actividades de seguridad privada en cooperación y bajo el mando de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad.*

Artículo 555. (Suprimido)

Artículo 556.

- 1. Serán castigados con la pena de prisión de tres meses a un año o multa de seis a dieciocho meses, los que, sin estar comprendidos en el artículo 550, resistieren o desobedecieren gravemente a la autoridad o sus agentes en el ejercicio de sus funciones, o al personal de seguridad privada, debidamente identificado, que desarrolle actividades de seguridad privada en cooperación y bajo el mando de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad.*
- 2. Los que faltaren al respeto y consideración debida a la autoridad, en el ejercicio de sus funciones, serán castigados con la pena de multa de uno a tres meses.*

CAPÍTULO III

De los desórdenes públicos

Artículo 557.

- 1. Quienes actuando en grupo o individualmente pero amparados en él, alteraren la paz pública ejecutando actos de violencia sobre las personas o sobre las cosas, o amenazando a otros con llevarlos a cabo, serán castigados con una pena de seis meses a tres años de prisión.*
Estas penas serán impuestas sin perjuicio de las que pudieran corresponder a los actos concretos de violencia o de amenazas que se hubieran llevado a cabo.

2. Con las mismas penas se castigará a quienes actuaren sobre el grupo o sus individuos incitándoles a realizar las acciones descritas en el apartado anterior o reforzando su disposición a llevarlas a cabo.

Artículo 557 bis.

1. Los hechos descritos en el artículo anterior serán castigados con una pena de uno a seis años de prisión cuando concorra alguna de las circunstancias siguientes:

1.ª Cuando alguno de los partícipes en el delito portare un arma u otro instrumento peligroso, o exhibiere un arma de fuego simulada.

2.ª Cuando el acto de violencia ejecutado resulte potencialmente peligroso para la vida de las personas o pueda causar lesiones graves. En particular, están incluidos los supuestos de lanzamiento de objetos contundentes o líquidos inflamables, el incendio y la utilización de explosivos.

3.ª Cuando los hechos se lleven a cabo en una manifestación o reunión numerosa, o con ocasión de alguna de ellas.

4.ª Cuando se llevaren a cabo actos de pillaje.

5.ª Cuando el autor del hecho se prevaliera de su condición de autoridad, agente de ésta o funcionario público.

6.ª Cuando se lleven a cabo con ocultación del rostro y así se dificulte la identificación de sus autores.

Estas penas serán impuestas sin perjuicio de las que pudieran corresponder a los actos concretos de violencia, amenazas o pillaje que se hubieran llevado a cabo.

Artículo 557 ter.

1. Los que, actuando en grupo o individualmente pero amparados en él, invadan u ocupen, contra la voluntad de su titular, el domicilio de una persona jurídica pública o privada, un despacho, oficina, establecimiento o local, aunque se encuentre abierto al público, y causen con ello una perturbación relevante de la paz pública y de su actividad normal, serán castigados con una pena de prisión de tres a seis meses o multa de seis a doce meses, salvo que los hechos ya estuvieran castigados con una pena más grave en otro precepto de este Código.

2. Los hechos serán castigados con la pena superior en grado cuando concurren las circunstancias 1.ª, 3.ª, 4.ª ó 5.ª del artículo 557 bis.

Artículo 558.

Serán castigados con la pena de prisión de tres a seis meses o multa de seis a 12 meses, los que perturben gravemente el orden en la audiencia de un tribunal o juzgado, en los actos públicos propios de cualquier autoridad o corporación, en colegio electoral, oficina o establecimiento público, centro docente o con motivo de la celebración de espectáculos deportivos o culturales. En estos casos se podrá imponer también la pena de privación de acudir a los lugares, eventos o espectáculos de la misma naturaleza por un tiempo superior hasta tres años a la pena de prisión impuesta.

Artículo 559.

La distribución o difusión pública, a través de cualquier medio, de mensajes o consignas que inciten a la comisión de alguno de los delitos de alteración del orden público del artículo 557 bis del Código Penal, o que sirvan para reforzar la decisión de llevarlos a cabo, será castigado con una pena de multa de tres a doce meses o prisión de tres meses a un año.

Artículo 560.

1. Los que causaren daños que interrumpan, obstaculicen o destruyan líneas o instalaciones de telecomunicaciones o la correspondencia postal, serán castigados con la pena de prisión de uno a cinco años.

2. En la misma pena incurrirán los que causen daños en vías férreas u originen un grave daño para la circulación ferroviaria de alguna de las formas previstas en el artículo 382.

3. Igual pena se impondrá a los que dañen las conducciones o transmisiones de agua, gas o electricidad para las poblaciones, interrumpiendo o alterando gravemente el suministro o servicio.

Artículo 561.

Quien afirme falsamente o simule una situación de peligro para la comunidad o la producción de un siniestro a consecuencia del cual es necesario prestar auxilio a otro, y con ello provoque la movilización de los servicios de policía, asistencia o salvamento, será castigado con la pena de prisión de tres meses y un día a un año o multa de tres a dieciocho meses.

CAPÍTULO IV

Disposición común a los capítulos anteriores

Artículo 562.

En el caso de hallarse constituido en autoridad el que cometa cualquiera de los delitos expresados en los capítulos anteriores de este Título, la pena de inhabilitación que estuviere prevista en cada caso se sustituirá por la inhabilitación absoluta por tiempo de diez a quince años, salvo que dicha circunstancia esté específicamente contemplada en el tipo penal de que se trate.

CAPÍTULO V

De la tenencia, tráfico y depósito de armas, municiones o explosivos

Artículo 563.

La tenencia de armas prohibidas y la de aquellas que sean resultado de la modificación sustancial de las características de fabricación de armas reglamentadas, será castigada con la pena de prisión de uno a tres años.

Artículo 564.

1. La tenencia de armas de fuego reglamentadas, careciendo de las licencias o permisos necesarios, será castigada:

1.º Con la pena de prisión de uno a dos años, si se trata de armas cortas.

2.º Con la pena de prisión de seis meses a un año, si se trata de armas largas.

2. Los delitos previstos en el número anterior se castigarán, respectivamente, con las penas de prisión de dos a tres años y de uno a dos años, cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes:

1.ª Que las armas carezcan de marcas de fábrica o de número, o los tengan alterados o borrados.

2.ª Que hayan sido introducidas ilegalmente en territorio español.

3.ª Que hayan sido transformadas, modificando sus características originales.

Artículo 565.

Los Jueces o Tribunales podrán rebajar en un grado las penas señaladas en los artículos anteriores, siempre que por las circunstancias del hecho y del culpable se evidencie la falta de intención de usar las armas con fines ilícitos.

Artículo 566.

1. Los que fabriquen, comercialicen o establezcan depósitos de armas o municiones no autorizados por las leyes o la autoridad competente serán castigados:

1.º Si se trata de armas o municiones de guerra o de armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas o de minas antipersonas o municiones en racimo, con la pena de prisión de cinco a diez años los promotores y organizadores, y con la de prisión de tres a cinco años los que hayan cooperado a su formación.

2.º Si se trata de armas de fuego reglamentadas o municiones para las mismas, con la pena de prisión de dos a cuatro años los promotores y organizadores, y con la de prisión de seis meses a dos años los que hayan cooperado a su formación.

3.º Con las mismas penas será castigado, en sus respectivos casos, el tráfico de armas o municiones de guerra o de defensa, o de armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas o de minas antipersonas o municiones en racimo.

2. Las penas contempladas en el punto 1.º del apartado anterior se impondrán a los que desarrollen o empleen armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas o minas antipersonas o municiones en racimo, o inicien preparativos militares para su empleo o no las destruyan con infracción de los tratados o convenios internacionales en los que España sea parte.

Artículo 567.

1. Se considera depósito de armas de guerra la fabricación, la comercialización o la tenencia de cualquiera de dichas armas, con independencia de su modelo o clase, aun cuando se hallen en piezas desmontadas. Se considera depósito de armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas o de minas antipersonas o de

municiones en racimo la fabricación, la comercialización o la tenencia de las mismas.

El depósito de armas, en su vertiente de comercialización, comprende tanto la adquisición como la enajenación.

2. Se consideran armas de guerra las determinadas como tales en las disposiciones reguladoras de la defensa nacional. Se consideran armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas, minas antipersonas o municiones en racimo las determinadas como tales en los tratados o convenios internacionales en los que España sea parte. Se entiende por desarrollo de armas químicas, biológicas, nucleares o radiológicas, minas antipersonas o municiones en racimo cualquier actividad consistente en la investigación o estudio de carácter científico o técnico encaminada a la creación de una nueva arma química, biológica, nuclear o radiológica, o mina antipersona o munición en racimo o la modificación de una preexistente.

3. Se considera depósito de armas de fuego reglamentadas la fabricación, comercialización o reunión de cinco o más de dichas armas, aun cuando se hallen en piezas desmontadas.

4. Respecto de las municiones, los Jueces y Tribunales, teniendo en cuenta la cantidad y clase de las mismas, declararán si constituyen depósito a los efectos de este capítulo.

Artículo 568.

La tenencia o el depósito de sustancias o aparatos explosivos, inflamables, incendiarios o asfixiantes, o sus componentes, así como su fabricación, tráfico o transporte, o suministro de cualquier forma, no autorizado por las Leyes o la autoridad competente, serán castigados con la pena de prisión de cuatro a ocho años, si se trata de sus promotores y organizadores, y con la pena de prisión de tres a cinco años para los que hayan cooperado a su formación.

Artículo 569.

Los depósitos de armas, municiones o explosivos establecidos en nombre o por cuenta de una asociación con propósito delictivo, determinarán la declaración judicial de ilicitud y su consiguiente disolución.

Artículo 570.

1. En los casos previstos en este capítulo se podrá imponer la pena de privación del derecho a la tenencia y porte de armas por tiempo superior en tres años a la pena de prisión impuesta.

2. Igualmente, si el delincuente estuviera autorizado para fabricar o traficar con alguna o algunas de las sustancias, armas y municiones mencionadas en el mismo, sufrirá, además de las penas señaladas, la de inhabilitación especial para el ejercicio de su industria o comercio por tiempo de 12 a 20 años.

CAPÍTULO VI

De las organizaciones y grupos criminales

Artículo 570 bis.

1. Quienes promovieren, constituyeren, organizaren, coordinaren o dirigieren una organización criminal serán castigados con la pena de prisión de cuatro a ocho años si aquella tuviere por finalidad u objeto la comisión de delitos graves, y con la pena de prisión de tres a seis años en los demás casos; y quienes participaren activamente en la organización, formaren parte de ella o cooperaren económicamente o de cualquier otro modo con la misma serán castigados con las penas de prisión de dos a cinco años si tuviere como fin la comisión de delitos graves, y con la pena de prisión de uno a tres años en los demás casos.

A los efectos de este Código se entiende por organización criminal la agrupación formada por más de dos personas con carácter estable o por tiempo indefinido, que de manera concertada y coordinada se repartan diversas tareas o funciones con el fin de cometer delitos.

2. Las penas previstas en el número anterior se impondrán en su mitad superior cuando la organización:

a) esté formada por un elevado número de personas.

b) disponga de armas o instrumentos peligrosos.

c) disponga de medios tecnológicos avanzados de comunicación o transporte que por sus características resulten especialmente aptos para facilitar la ejecución de los delitos o la impunidad de los culpables.

Si concurrieran dos o más de dichas circunstancias se impondrán las penas superiores en grado.

3. Se impondrán en su mitad superior las penas respectivamente previstas en este artículo si los delitos fueren contra la vida o la integridad de las personas, la libertad, la libertad e indemnidad sexuales o la trata de seres humanos.

Artículo 570 ter.

1. Quienes constituyeren, financiaren o integraren un grupo criminal serán castigados:

a) Si la finalidad del grupo es cometer delitos de los mencionados en el apartado 3 del artículo anterior, con la pena de dos a cuatro años de prisión si se trata de uno o más delitos graves y con la de uno a tres años de prisión si se trata de delitos menos graves.

b) Con la pena de seis meses a dos años de prisión si la finalidad del grupo es cometer cualquier otro delito grave.

c) Con la pena de tres meses a un año de prisión cuando se trate de cometer uno o varios delitos menos graves no incluidos en el apartado a) o de la perpetración reiterada de delitos leves.

A los efectos de este Código se entiende por grupo criminal la unión de más de dos personas que, sin reunir alguna o algunas de las características de la organización criminal definida en el artículo anterior, tenga por finalidad o por objeto la perpetración concertada de delitos.

2. Las penas previstas en el número anterior se impondrán en su mitad superior cuando el grupo:

a) esté formado por un elevado número de personas. b) disponga de armas o instrumentos peligrosos.

c) disponga de medios tecnológicos avanzados de comunicación o transporte que por sus características resulten especialmente aptos para facilitar la ejecución de los delitos o la impunidad de los culpables.

Si concurrieran dos o más de dichas circunstancias se impondrán las penas superiores en grado.

Artículo 570 quáter.

1. Los jueces o tribunales, en los supuestos previstos en este Capítulo y el siguiente, acordarán la disolución de la organización o grupo y, en su caso, cualquier otra de las consecuencias de los artículos 33.7 y 129 de este Código.

2. Asimismo se impondrá a los responsables de las conductas descritas en los dos artículos anteriores, además de las penas en ellos previstas, la de inhabilitación especial para todas aquellas actividades económicas o negocios jurídicos relacionados con la actividad de la organización o grupo criminal o con su actuación en el seno de los mismos, por un tiempo superior entre seis y veinte años al de la duración de la pena de privación de libertad impuesta en su caso, atendiendo proporcionalmente a la gravedad del delito, al número de los cometidos y a las circunstancias que concurran en el delincuente.

En todo caso, cuando las conductas previstas en dichos artículos estuvieren comprendidas en otro precepto de este Código, será de aplicación lo dispuesto en la regla 4.ª del artículo 8.

3. Las disposiciones de este Capítulo serán aplicables a toda organización o grupo criminal que lleve a cabo cualquier acto penalmente relevante en España, aunque se hayan constituido, estén asentados o desarrollen su actividad en el extranjero.

4. Los jueces o tribunales, razonándolo en la sentencia, podrán imponer al responsable de cualquiera de los delitos previstos en este Capítulo la pena inferior en uno o dos grados, siempre que el sujeto haya abandonado de forma voluntaria sus actividades delictivas y haya colaborado activamente con las autoridades o sus agentes, bien para obtener pruebas decisivas para la identificación o captura de otros responsables o para impedir la actuación o el desarrollo de las organizaciones o grupos a que haya pertenecido, bien para evitar la perpetración de un delito que se tratara de cometer en el seno o a través de dichas organizaciones o grupos.

CAPÍTULO VII

De las organizaciones y grupos terroristas y de los delitos de terrorismo

Sección 1.ª De las organizaciones y grupos terroristas

Artículo 571.

A los efectos de este Código se considerarán organizaciones o grupos terroristas aquellas agrupaciones que, reuniendo las características respectivamente establecidas en el párrafo segundo del apartado 1 del artículo 570 bis y en el párrafo segundo del apartado 1 del artículo 570 ter, tengan por finalidad o por objeto la comisión de alguno de los delitos tipificados en la sección siguiente.

Artículo 572.

1. Quienes promovieran, constituyeran, organizaran o dirigieran una organización o grupo terrorista serán castigados con las penas de prisión de ocho a quince años e inhabilitación absoluta durante el tiempo de la condena.
2. Quienes participaran activamente en la organización o grupo, o formaran parte de ellos, serán castigados con las penas de prisión de seis a doce años e inhabilitación absoluta durante el tiempo de la condena.

Sección 2.ª De los delitos de terrorismo

Artículo 573.

1. Se considerará delito de terrorismo la comisión de cualquier delito grave contra la vida o la integridad física, la libertad, la integridad moral, la libertad e indemnidad sexuales, el patrimonio, los recursos naturales o el medio ambiente, la salud pública, de riesgo catastrófico, incendio, de falsedad documental, contra la Corona, de atentado y tenencia, tráfico y depósito de armas, municiones o explosivos, previstos en el presente Código, y el apoderamiento de aeronaves, buques u otros medios de transporte colectivo o de mercancías, cuando se llevaran a cabo con cualquiera de las siguientes finalidades:
  - 1.ª Subvertir el orden constitucional, o suprimir o desestabilizar gravemente el funcionamiento de las instituciones políticas o de las estructuras económicas o sociales del Estado, u obligar a los poderes públicos a realizar un acto o a abstenerse de hacerlo.
  - 2.ª Alterar gravemente la paz pública.
  - 3.ª Desestabilizar gravemente el funcionamiento de una organización internacional.
  - 4.ª Provocar un estado de terror en la población o en una parte de ella.
2. Se considerarán igualmente delitos de terrorismo los delitos informáticos tipificados en los artículos 197 bis y 197 ter y 264 a 264 quater cuando los hechos se cometan con alguna de las finalidades a las que se refiere el apartado anterior.
3. Asimismo, tendrán la consideración de delitos de terrorismo el resto de los delitos tipificados en este Capítulo.

Artículo 573 bis.

1. Los delitos de terrorismo a los que se refiere el apartado 1 del artículo anterior serán castigados con las siguientes penas:
  - 1.ª Con la de prisión por el tiempo máximo previsto en este Código si se causara la muerte de una persona.
  - 2.ª Con la de prisión de veinte a veinticinco años cuando, en los casos de secuestro o detención ilegal, no se dé razón del paradero de la persona.
  - 3.ª Con la de prisión de quince a veinte años si se causara un aborto del artículo 144, se produjeran lesiones de las tipificadas en los artículos 149, 150, 157 o 158, el secuestro de una persona, o estragos o incendio de los previstos respectivamente en los artículos 346 y 351.
  - 4.ª Con la de prisión de diez a quince años si se causara cualquier otra lesión, o se detuviera ilegalmente, amenazara o coaccionara a una persona.
- 5.ª Y con la pena prevista para el delito cometido en su mitad superior, pudiéndose llegar a la superior en grado, cuando se tratase de cualquier otro de los delitos a que se refiere el apartado 1 del artículo anterior.
2. Las penas se impondrán en su mitad superior si los hechos se cometieran contra las personas mencionadas en el apartado 3 del artículo 550 o contra miembros de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad o de las Fuerzas Armadas o contra empleados públicos que presten servicio en instituciones penitenciarias.
3. Los delitos de terrorismo a los que se refiere el apartado 2 del artículo anterior se castigarán con la pena superior en grado a la respectivamente prevista en los correspondientes artículos.
4. El delito de desórdenes públicos previsto en el artículo 557 bis, así como los delitos de rebelión y sedición, cuando se cometan por una organización o grupo terrorista o individualmente pero amparados en ellos, se castigarán con la pena superior en grado a las previstas para tales delitos.

Artículo 574.

1. El depósito de armas o municiones, la tenencia o depósito de sustancias o aparatos explosivos, inflamables, incendiarios o asfixiantes, o de sus componentes, así como su fabricación, tráfico, transporte o suministro de cualquier forma, y la mera colocación o empleo de tales sustancias o de los medios o artificios adecuados, serán castigados con la pena de prisión de ocho a quince años cuando los hechos se cometan con cualquiera de las

finalidades expresadas en el apartado 1 del artículo 573.

2. Se impondrá la pena de diez a veinte años de prisión cuando se trate de armas, sustancias o aparatos nucleares, radiológicos, químicos o biológicos, o cualesquiera otros de similar potencia destructiva.

3. Serán también castigados con la pena de diez a veinte años de prisión quienes, con las mismas finalidades indicadas en el apartado 1, desarrollen armas químicas o biológicas, o se apoderen, posean, transporten, faciliten a otros o manipulen materiales nucleares, elementos radioactivos o materiales o equipos productores de radiaciones ionizantes.

Artículo 575.

1. Será castigado con la pena de prisión de dos a cinco años quien, con la finalidad de capacitarse para llevar a cabo cualquiera de los delitos tipificados en este Capítulo, reciba adoctrinamiento o adiestramiento militar o de combate, o en técnicas de desarrollo de armas químicas o biológicas, de elaboración o preparación de sustancias o aparatos explosivos, inflamables, incendiarios o asfixiantes, o específicamente destinados a facilitar la comisión de alguna de tales infracciones.

2. Con la misma pena se castigará a quien, con la misma finalidad de capacitarse para cometer alguno de los delitos tipificados en este Capítulo, lleve a cabo por sí mismo cualquiera de las actividades previstas en el apartado anterior.

Se entenderá que comete este delito quien, con tal finalidad, acceda de manera habitual a uno o varios servicios de comunicación accesibles al público en línea o contenidos accesibles a través de internet o de un servicio de comunicaciones electrónicas cuyos contenidos estén dirigidos o resulten idóneos para incitar a la incorporación a una organización o grupo terrorista, o a colaborar con cualquiera de ellos o en sus fines. Los hechos se entenderán cometidos en España cuando se acceda a los contenidos desde el territorio español.

Asimismo se entenderá que comete este delito quien, con la misma finalidad, adquiera o tenga en su poder documentos que estén dirigidos o, por su contenido, resulten idóneos para incitar a la incorporación a una organización o grupo terrorista o a colaborar con cualquiera de ellos o en sus fines.

3. La misma pena se impondrá a quien, para ese mismo fin, o para colaborar con una organización o grupo terrorista, o para cometer cualquiera de los delitos comprendidos en este Capítulo, se traslade o establezca en un territorio extranjero controlado por un grupo u organización terrorista.

Artículo 576.

1. Será castigado con la pena de prisión de cinco a diez años y multa del triple al quíntuplo de su valor el que, por cualquier medio, directa o indirectamente, recabe, adquiera, posea, utilice, convierta, transmita o realice cualquier otra actividad con bienes o valores de cualquier clase con la intención de que se utilicen, o a sabiendas de que serán utilizados, en todo o en parte, para cometer cualquiera de los delitos comprendidos en este Capítulo.

2. Si los bienes o valores se pusieran efectivamente a disposición del responsable del delito de terrorismo, se podrá imponer la pena superior en grado. Si llegaran a ser empleados para la ejecución de actos terroristas concretos, el hecho se castigará como coautoría o complicidad, según los casos.

3. En el caso de que la conducta a que se refiere el apartado 1 se hubiera llevado a cabo atentando contra el patrimonio, cometiendo extorsión, falsedad documental o mediante la comisión de cualquier otro delito, éstos se castigarán con la pena superior en grado a la que les corresponda, sin perjuicio de imponer además la que proceda conforme a los apartados anteriores.

4. El que estando específicamente sujeto por la ley a colaborar con la autoridad en la prevención de las actividades de financiación del terrorismo dé lugar, por imprudencia grave en el cumplimiento de dichas obligaciones, a que no sea detectada o impedida cualquiera de las conductas descritas en el apartado 1 será castigado con la pena inferior en uno o dos grados a la prevista en él.

5. Cuando, de acuerdo con lo establecido en el artículo 31 bis, una persona jurídica sea responsable de los delitos tipificados en este artículo se le impondrán las siguientes penas:

a) Multa de dos a cinco años si el delito cometido por la persona física tiene prevista una pena de prisión de más de cinco años.

b) Multa de uno a tres años si el delito cometido por la persona física tiene prevista una pena de más de dos años de privación de libertad no incluida en la letra anterior.

Atendidas las reglas establecidas en el artículo 66 bis, los jueces y tribunales podrán asimismo imponer las penas previstas en las letras b) a g) del apartado 7 del artículo 33.

Artículo 577.

1. Serà castigado con las penas de prisión de cinco a diez años y multa de dieciocho a veinticuatro meses el que lleve a cabo, recabe o facilite cualquier acto de colaboración con las actividades o las finalidades de una organización, grupo o elemento terrorista, o para cometer cualquiera de los delitos comprendidos en este Capítulo.

En particular son actos de colaboración la información o vigilancia de personas, bienes o instalaciones, la construcción, acondicionamiento, cesión o utilización de alojamientos o depósitos, la ocultación, acogimiento o traslado de personas, la organización de prácticas de entrenamiento o la asistencia a ellas, la prestación de servicios tecnológicos, y cualquier otra forma equivalente de cooperación o ayuda a las actividades de las organizaciones o grupos terroristas, grupos o personas a que se refiere el párrafo anterior.

Cuando la información o vigilancia de personas mencionada en el párrafo anterior ponga en peligro la vida, la integridad física, la libertad o el patrimonio de las mismas se impondrá la pena prevista en este apartado en su mitad superior. Si se produjera la lesión de cualquiera de estos bienes jurídicos se castigará el hecho como coautoría o complicidad, según los casos.

2. Las penas previstas en el apartado anterior se impondrán a quienes lleven a cabo cualquier actividad de captación, adoctrinamiento o adiestramiento, que esté dirigida o que, por su contenido, resulte idónea para incitar a incorporarse a una organización o grupo terrorista, o para cometer cualquiera de los delitos comprendidos en este Capítulo. Asimismo se impondrán estas penas a los que faciliten adiestramiento o instrucción sobre la fabricación o uso de explosivos, armas de fuego u otras armas o sustancias nocivas o peligrosas, o sobre métodos o técnicas especialmente adecuados para la comisión de alguno de los delitos del artículo 573, con la intención o conocimiento de que van a ser utilizados para ello.

Las penas se impondrán en su mitad superior, pudiéndose llegar a la superior en grado, cuando los actos previstos en este apartado se hubieran dirigido a menores de edad o personas con discapacidad necesitadas de especial protección o a mujeres víctimas de trata con el fin de convertirlas en cónyuges, compañeras o esclavas sexuales de los autores del delito, sin perjuicio de imponer las que además procedan por los delitos contra la libertad sexual cometidos.

3. Si la colaboración con las actividades o las finalidades de una organización o grupo terrorista, o en la comisión de cualquiera de los delitos comprendidos en este Capítulo, se hubiera producido por imprudencia grave se impondrá la pena de prisión de seis a dieciocho meses y multa de seis a doce meses.

Artículo 578.

1. El enaltecimiento o la justificación públicos de los delitos comprendidos en los artículos 572 a 577 o de quienes hayan participado en su ejecución, o la realización de actos que entrañen descrédito, menosprecio o humillación de las víctimas de los delitos terroristas o de sus familiares, se castigará con la pena de prisión de uno a tres años y multa de doce a dieciocho meses. El juez también podrá acordar en la sentencia, durante el período de tiempo que él mismo señale, alguna o algunas de las prohibiciones previstas en el artículo 57.

2. Las penas previstas en el apartado anterior se impondrán en su mitad superior cuando los hechos se hubieran llevado a cabo mediante la difusión de servicios o contenidos accesibles al público a través de medios de comunicación, internet, o por medio de servicios de comunicaciones electrónicas o mediante el uso de tecnologías de la información.

3. Cuando los hechos, a la vista de sus circunstancias, resulten idóneos para alterar gravemente la paz pública o crear un grave sentimiento de inseguridad o temor a la sociedad o parte de ella se impondrá la pena en su mitad superior, que podrá elevarse hasta la superior en grado.

4. El juez o tribunal acordará la destrucción, borrado o inutilización de los libros, archivos, documentos, artículos o cualquier otro soporte por medio del que se hubiera cometido el delito. Cuando el delito se hubiera cometido a través de tecnologías de la información y la comunicación se acordará la retirada de los contenidos.

Si los hechos se hubieran cometido a través de servicios o contenidos accesibles a través de internet o de servicios de comunicaciones electrónicas, el juez o tribunal podrá ordenar la retirada de los contenidos o servicios ilícitos. Subsidiariamente, podrá ordenar a los prestadores de servicios de alojamiento que retiren los contenidos ilícitos, a los motores de búsqueda que supriman los enlaces que apunten a ellos y a los proveedores de servicios de comunicaciones electrónicas que impidan el acceso a los contenidos o servicios ilícitos siempre que concurra alguno de los siguientes supuestos:

- a) Cuando la medida resulte proporcionada a la gravedad de los hechos y a la relevancia de la información y necesaria para evitar su difusión.
- b) Cuando se difundan exclusiva o preponderantemente los contenidos a los que se refieren los apartados anteriores.

5. Las medidas previstas en el apartado anterior podrán también ser acordadas por el juez instructor con carácter cautelar durante la instrucción de la causa.

Artículo 579.

1. Será castigado con la pena inferior en uno o dos grados a la prevista para el delito de que se trate el que, por cualquier medio, difunda públicamente mensajes o consignas que tengan como finalidad o que, por su contenido, sean idóneos para incitar a otros a la comisión de alguno de los delitos de este Capítulo.
2. La misma pena se impondrá al que, públicamente o ante una concurrencia de personas, incite a otros a la comisión de alguno de los delitos de este Capítulo, así como a quien solicite a otra persona que los cometa.
3. Los demás actos de provocación, conspiración y proposición para cometer alguno de los delitos regulados en este Capítulo se castigarán también con la pena inferior en uno o dos grados a la que corresponda respectivamente a los hechos previstos en este Capítulo.
4. En los casos previstos en este precepto, los jueces o tribunales podrán adoptar las medidas establecidas en los apartados 4 y 5 del artículo anterior.

Artículo 579 bis.

1. El responsable de los delitos previstos en este Capítulo, sin perjuicio de las penas que correspondan con arreglo a los artículos precedentes, será también castigado, atendiendo proporcionalmente a la gravedad del delito, el número de los cometidos y a las circunstancias que concurren en el delincuente, con las penas de inhabilitación absoluta, inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en los ámbitos docente, deportivo y de tiempo libre, por un tiempo superior entre seis y veinte años al de la duración de la pena de privación de libertad impuesta en su caso en la sentencia.
2. Al condenado a pena grave privativa de libertad por uno o más delitos comprendidos en este Capítulo se le impondrá además la medida de libertad vigilada de cinco a diez años, y de uno a cinco años si la pena privativa de libertad fuera menos grave. No obstante lo anterior, cuando se trate de un solo delito que no sea grave, y su autor hubiere delinquirido por primera vez, el tribunal podrá imponer o no la medida de libertad vigilada, en atención a su menor peligrosidad.
3. En los delitos previstos en este Capítulo, los jueces y tribunales, razonándolo en sentencia, podrán imponer la pena inferior en uno o dos grados a la señalada para el delito de que se trate, cuando el sujeto haya abandonado voluntariamente sus actividades delictivas, se presente a las autoridades confesando los hechos en que haya participado y colabore activamente con éstas para impedir la producción del delito, o coadyuve eficazmente a la obtención de pruebas decisivas para la identificación o captura de otros responsables o para impedir la actuación o el desarrollo de organizaciones, grupos u otros elementos terroristas a los que haya pertenecido o con los que haya colaborado.
4. Los jueces y tribunales, motivadamente, atendiendo a las circunstancias concretas, podrán imponer también la pena inferior en uno o dos grados a la señalada en este Capítulo para el delito de que se trate, cuando el hecho sea objetivamente de menor gravedad, atendidos el medio empleado o el resultado producido.

Artículo 580.

En todos los delitos de terrorismo, la condena de un juez o tribunal extranjero será equiparada a las sentencias de los jueces o tribunales españoles a los efectos de aplicación de la agravante de reincidencia.

TÍTULO XXIII

De los delitos de traición y contra la paz o la independencia del Estado y relativos a la Defensa Nacional CAPÍTULO I Delitos de traición

Artículo 581.

El español que indujere a una potencia extranjera a declarar la guerra a España o se concertare con ella para el mismo fin, será castigado con la pena de prisión de quince a veinte años.

Artículo 582.

Será castigado con la pena de prisión de doce a veinte años:

- 1.º El español que facilite al enemigo la entrada en España, la toma de una plaza, puesto militar, buque o aeronave del Estado o almacenes de intendencia o armamento.
- 2.º El español que seduzca o allegue tropa española o que se halle al servicio de España, para que se pase a las

filas enemigas o deserte de sus banderas estando en campaña.

3.º El español que reclute gente o suministre armas u otros medios eficaces para hacer la guerra a España, bajo banderas enemigas.

Artículo 583.

Será castigado con la pena de prisión de doce a veinte años:

1.º El español que tome las armas contra la Patria bajo banderas enemigas.

Se impondrá la pena superior en grado al que obre como jefe o promotor, o tenga algún mando, o esté constituido en autoridad.

2.º El español que suministre a las tropas enemigas caudales, armas, embarcaciones, aeronaves, efectos o municiones de intendencia o armamento u otros medios directos y eficaces para hostilizar a España, o favorezca el progreso de las armas enemigas de un modo no comprendido en el artículo anterior.

3.º El español que suministre al enemigo planos de fortalezas, edificios o de terrenos, documentos o noticias que conduzcan directamente al mismo fin de hostilizar a España o de favorecer el progreso de las armas enemigas.

4.º El español que, en tiempo de guerra, impida que las tropas nacionales reciban los auxilios expresados en el número 2.º o los datos y noticias indicados en el número 3.º de este artículo.

Artículo 584.

El español que, con el propósito de favorecer a una potencia extranjera, asociación u organización internacional, se procure, falsee, inutilice o revele información clasificada como reservada o secreta, susceptible de perjudicar la seguridad nacional o la defensa nacional, será castigado, como traidor, con la pena de prisión de seis a doce años.

Artículo 585.

La provocación, la conspiración y la proposición para cualquiera de los delitos previstos en los artículos anteriores de este capítulo, serán castigadas con la pena de prisión inferior en uno o dos grados a la del delito correspondiente.

Artículo 586.

El extranjero residente en España que cometiere alguno de los delitos comprendidos en este capítulo será castigado con la pena inferior en grado a la señalada para ellos, salvo lo establecido por Tratados o por el Derecho de gentes acerca de los funcionarios diplomáticos, consulares y de Organizaciones internacionales.

Artículo 587.

Las penas señaladas en los artículos anteriores de este capítulo son aplicables a los que cometieren los delitos comprendidos en los mismos contra una potencia aliada de España, en caso de hallarse en campaña contra el enemigo común.

Artículo 588.

Incurrirán en la pena de prisión de quince a veinte años los miembros del Gobierno que, sin cumplir con lo dispuesto en la Constitución, declararan la guerra o firmaran la paz.

CAPÍTULO II

Delitos que comprometen la paz o la independencia del Estado

Artículo 589.

El que publicare o ejecutare en España cualquier orden, disposición o documento de un Gobierno extranjero que atente contra la independencia o seguridad del Estado, se oponga a la observancia de sus Leyes o provoque su incumplimiento, será castigado con la pena de prisión de uno a tres años.

Artículo 590.

1. El que, con actos ilegales o que no estén debidamente autorizados, provocare o diere motivo a una declaración

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre public, l'Estat i la Comunitat Internacional de guerra contra España por parte de otra potencia, o expusiere a los españoles a experimentar vejaciones o represalias en sus personas o en sus bienes, será castigado con la pena de prisión de ocho a quince años si es autoridad o funcionario, y de cuatro a ocho si no lo es.

2. Si la guerra no llegara a declararse ni a tener efecto las vejaciones o represalias, se impondrá, respectivamente, la pena inmediata inferior.

Artículo 591.

Con las mismas penas señaladas en el artículo anterior será castigado, en sus respectivos casos, el que, durante una guerra en que no intervenga España, ejecutare cualquier acto que comprometa la neutralidad del Estado o infringiere las disposiciones publicadas por el Gobierno para mantenerla.

Artículo 592.

1. Serán castigados con la pena de prisión de cuatro a ocho años los que, con el fin de perjudicar la autoridad del Estado o comprometer la dignidad o los intereses vitales de España, mantuvieran inteligencia o relación de cualquier género con Gobiernos extranjeros, con sus agentes o con grupos, Organismos o Asociaciones internacionales o extranjeras.

2. Quien realizara los actos referidos en el apartado anterior con la intención de provocar una guerra o rebelión será castigado con arreglo a los artículos 581, 473 ó 475 de este Código según los casos.

Artículo 593.

Se impondrá la pena de prisión de ocho a quince años a quien violare tregua o armisticio acordado entre la Nación española y otra enemiga, o entre sus fuerzas beligerantes.

Artículo 594.

1. El español que, en tiempo de guerra, comunicare o hiciera circular noticias o rumores falsos encaminados a perjudicar el crédito del Estado o los intereses de la Nación, será castigado con las penas de prisión de seis meses a dos años.

2. En las mismas penas incurrirá el extranjero que en el territorio español realizare cualquiera de los hechos comprendidos en el apartado anterior.

Artículo 595.

El que, sin autorización legalmente concedida, levantara tropas en España para el servicio de una potencia extranjera, cualquiera que sea el objeto que se proponga o la Nación a la que intente hostilizar, será castigado con la pena de prisión de cuatro a ocho años.

Artículo 596.

1. El que, en tiempo de guerra y con el fin de comprometer la paz, seguridad o independencia del Estado, tuviere correspondencia con un país enemigo u ocupado por sus tropas cuando el Gobierno lo hubiera prohibido, será castigado con la pena de prisión de uno a cinco años. Si en la correspondencia se dieran avisos o noticias de las que pudiera aprovecharse el enemigo se impondrá la pena de prisión de ocho a quince años.

2. En las mismas penas incurrirá el que ejecutare los delitos comprendidos en este artículo, aunque dirija la correspondencia por país amigo o neutral para eludir la Ley.

3. Si el reo se propusiera servir al enemigo con sus avisos o noticias, se estimará comprendido en el número 3.º o el número 4.º del artículo 583.

Artículo 597.

El español o extranjero que, estando en el territorio nacional, pasare o intentare pasar a país enemigo cuando lo haya prohibido el Gobierno, será castigado con la pena de multa de seis a doce meses.

CAPÍTULO III

Del descubrimiento y revelación de secretos e informaciones relativas a la Defensa Nacional

Artículo 598.

El que, sin propósito de favorecer a una potencia extranjera, se procurare, revelare, falseare o inutilizare

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional
información legalmente calificada como reservada o secreta, relacionada con la seguridad nacional o la defensa nacional o relativa a los medios técnicos o sistemas empleados por las Fuerzas Armadas o las industrias de interés militar, será castigado con la pena de prisión de uno a cuatro años.

Artículo 599.

La pena establecida en el artículo anterior se aplicará en su mitad superior cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes:

- 1.º Que el sujeto activo sea depositario o conocedor del secreto o información por razón de su cargo o destino.*
- 2.º Que la revelación consistiera en dar publicidad al secreto o información en algún medio de comunicación social o de forma que asegure su difusión.*

Artículo 600.

1. El que sin autorización expresa reprodujere planos o documentación referentes a zonas, instalaciones o materiales militares que sean de acceso restringido y cuyo conocimiento esté protegido y reservado por una información legalmente calificada como reservada o secreta, será castigado con la pena de prisión de seis meses a tres años.

2. Con la misma pena será castigado el que tenga en su poder objetos o información legalmente calificada como reservada o secreta, relativos a la seguridad o a la defensa nacional, sin cumplir las disposiciones establecidas en la legislación vigente.

Artículo 601.

El que, por razón de su cargo, comisión o servicio, tenga en su poder o conozca oficialmente objetos o información legalmente calificada como reservada o secreta o de interés militar, relativos a la seguridad nacional o la defensa nacional, y por imprudencia grave dé lugar a que sean conocidos por persona no autorizada o divulgados, publicados o inutilizados, será castigado con la pena de prisión de seis meses a un año.

Artículo 602.

El que descubriere, violare, revelare, sustrajere o utilizare información legalmente calificada como reservada o secreta relacionada con la energía nuclear, será castigado con la pena de prisión de seis meses a tres años, salvo que el hecho tenga señalada pena más grave en otra Ley.

Artículo 603.

El que destruyere, inutilizare, falseare o abriere sin autorización la correspondencia o documentación legalmente calificada como reservada o secreta, relacionadas con la defensa nacional y que tenga en su poder por razones de su cargo o destino, será castigado con la pena de prisión de dos a cinco años e inhabilitación especial de empleo o cargo público por tiempo de tres a seis años.

Artículo 604. (Sin contenido)

TÍTULO XXIV

Delitos contra la Comunidad Internacional

CAPÍTULO I

Delitos contra el Derecho de gentes

Artículo 605.

1. El que matare al Jefe de un Estado extranjero, o a otra persona internacionalmente protegida por un Tratado, que se halle en España, será castigado con la pena de prisión permanente revisable.

2. El que causare lesiones de las previstas en el artículo 149 a las personas mencionadas en el apartado anterior, será castigado con la pena de prisión de quince a veinte años.

Si se tratara de alguna de las lesiones previstas en el artículo 150 se castigará con la pena de prisión de ocho a quince años, y de cuatro a ocho años si fuera cualquier otra lesión.

3. Cualquier otro delito cometido contra las personas mencionadas en los números precedentes, o contra los locales oficiales, la residencia particular o los medios de transporte de dichas personas, será castigado con las penas establecidas en este Código para los respectivos delitos, en su mitad superior.

Artículo 606.

1. *El que violare la inmunidad personal del Jefe de otro Estado o de otra persona internacionalmente protegida por un Tratado, será castigado con la pena de prisión de seis meses a tres años.*

2. *Cuando los delitos comprendidos en este artículo y en el anterior no tengan señalada una penalidad recíproca en las leyes del país a que correspondan las personas ofendidas, se impondrá al delincuente la pena que sería propia del delito, con arreglo a las disposiciones de este Código, si la persona ofendida no tuviese el carácter oficial mencionado en el apartado anterior.*

CAPÍTULO II Delitos de genocidio

Artículo 607.

1. *Los que, con propósito de destruir total o parcialmente un grupo nacional, étnico, racial, religioso o determinado por la discapacidad de sus integrantes, perpetraren alguno de los actos siguientes, serán castigados:*

1.º *Con la pena de prisión permanente revisable, si mataran a alguno de sus miembros.*

2.º *Con la pena de prisión permanente revisable, si agredieran sexualmente a alguno de sus miembros o produjeran alguna de las lesiones previstas en el artículo 149.*

3.º *Con la pena de prisión de ocho a quince años, si sometieran al grupo o a cualquiera de sus individuos a condiciones de existencia que pongan en peligro su vida o perturben gravemente su salud, o cuando les produjeran algunas de las lesiones previstas en el artículo 150.*

4.º *Con la misma pena, si llevaran a cabo desplazamientos forzosos del grupo o sus miembros, adoptaran cualquier medida que tienda a impedir su género de vida o reproducción, o bien trasladaran por la fuerza individuos de un grupo a otro.*

5.º *Con la de prisión de cuatro a ocho años, si produjeran cualquier otra lesión distinta de las señaladas en los numerales 2.º y 3.º de este apartado.*

2. *En todos los casos se impondrá además la pena de inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en el ámbito docente, deportivo y de tiempo libre, por un tiempo superior entre tres y cinco años al de la duración de la pena de privación de libertad impuesta en su caso en la sentencia, atendiendo proporcionalmente a la gravedad del delito y a las circunstancias que concurran en el delincuente.*

CAPÍTULO II BIS

De los delitos de lesa humanidad

Artículo 607 bis.

1. *Son reos de delitos de lesa humanidad quienes cometan los hechos previstos en el apartado siguiente como parte de un ataque generalizado o sistemático contra la población civil o contra una parte de ella.*

En todo caso, se considerará delito de lesa humanidad la comisión de tales hechos:

1.º *Por razón de pertenencia de la víctima a un grupo o colectivo perseguido por motivos políticos, raciales, nacionales, étnicos, culturales, religiosos, de género, discapacidad u otros motivos universalmente reconocidos como inaceptables con arreglo al derecho internacional.*

2.º *En el contexto de un régimen institucionalizado de opresión y dominación sistemáticas de un grupo racial sobre uno o más grupos raciales y con la intención de mantener ese régimen.*

2. *Los reos de delitos de lesa humanidad serán castigados:*

1.º *Con la pena de prisión permanente revisable si causaran la muerte de alguna persona.*

2.º *Con la pena de prisión de 12 a 15 años si cometieran una violación, y de cuatro a seis años de prisión si el hecho consistiera en cualquier otra agresión sexual.*

3.º *Con la pena de prisión de 12 a 15 años si produjeran alguna de las lesiones del artículo 149, y con la de ocho a 12 años de prisión si sometieran a las personas a condiciones de existencia que pongan en peligro su vida o perturben gravemente su salud o cuando les produjeran alguna de las lesiones previstas en el artículo 150. Se aplicará la pena de prisión de cuatro a ocho años si cometieran alguna de las lesiones del artículo 147.*

4.º *Con la pena de prisión de ocho a 12 años si deportaran o trasladaran por la fuerza, sin motivos autorizados*

Delictes contra la Constitució Espanyola, l'ordre públic, l'Estat i la Comunitat Internacional
por el derecho internacional, a una o más personas a otro Estado o lugar, mediante la expulsión u otros actos de coacción.

5.º Con la pena de prisión de seis a ocho años si forzaran el embarazo de alguna mujer con intención de modificar la composición étnica de la población, sin perjuicio de la pena que corresponda, en su caso, por otros delitos.

6.º Con la pena de prisión de doce a quince años la desaparición forzada de personas. Se entenderá por desaparición forzada la aprehensión, detención o el secuestro o cualquier otra forma de privación de libertad que sean obra de agentes del Estado o por personas o grupos de personas que actúan con la autorización, el apoyo o la aquiescencia del Estado, seguida de la negativa a reconocer dicha privación de libertad o del ocultamiento de la suerte o el paradero de la persona desaparecida, sustrayéndola de la protección de la ley.

7.º Con la pena de prisión de ocho a 12 años si detuvieran a otro, privándolo de su libertad, con infracción de las normas internacionales sobre la detención.

Se impondrá la pena inferior en grado cuando la detención dure menos de quince días.

8.º Con la pena de cuatro a ocho años de prisión si cometieran tortura grave sobre personas que tuvieran bajo su custodia o control, y con la de prisión de dos a seis años si fuera menos grave.

A los efectos de este artículo, se entiende por tortura el sometimiento de la persona a sufrimientos físicos o psíquicos.

La pena prevista en este número se impondrá sin perjuicio de las penas que correspondieran, en su caso, por los atentados contra otros derechos de la víctima.

9.º Con la pena de prisión de cuatro a ocho años si cometieran alguna de las conductas relativas a la prostitución recogidas en el artículo 187.1, y con la de seis a ocho años en los casos previstos en el artículo 188.1.

Se impondrá la pena de seis a ocho años a quienes trasladen a personas de un lugar a otro, con el propósito de su explotación sexual, empleando violencia, intimidación o engaño, o abusando de una situación de superioridad o de necesidad o de vulnerabilidad de la víctima.

Cuando las conductas previstas en el párrafo anterior y en el artículo 188.1 se cometan sobre menores de edad o incapaces, se impondrán las penas superiores en grado.

10.º Con la pena de prisión de cuatro a ocho años si sometieran a alguna persona a esclavitud o la mantuvieran en ella. Esta pena se aplicará sin perjuicio de las que, en su caso, correspondan por los concretos atentados cometidos contra los derechos de las personas.

Por esclavitud se entenderá la situación de la persona sobre la que otro ejerce, incluso de hecho, todos o algunos de los atributos del derecho de propiedad, como comprarla, venderla, prestarla o darla en trueque.

3. En todos los casos previstos en el apartado anterior se impondrá además la pena de inhabilitación especial para profesión u oficio educativos, en el ámbito docente, deportivo y de tiempo libre, por un tiempo superior entre tres y cinco años al de la duración de la pena de privación de libertad impuesta en su caso en la sentencia, atendiendo proporcionalmente a la gravedad del delito y a las circunstancias que concurran en el delincuente.

CAPÍTULO III

De los delitos contra las personas y bienes protegidos en caso de conflicto armado

Artículo 608.

A los efectos de este capítulo, se entenderá por personas protegidas:

1.º Los heridos, enfermos o náufragos y el personal sanitario o religioso, protegidos por el I y II Convenios de Ginebra de 12 de agosto de 1949 o por el Protocolo I Adicional de 8 de junio de 1977.

2.º Los prisioneros de guerra protegidos por el III Convenio de Ginebra de 12 de agosto de 1949 o por el Protocolo I Adicional de 8 de junio de 1977.

3.º La población civil y las personas civiles protegidas por el IV Convenio de Ginebra de 12 de agosto de 1949 o por el Protocolo I Adicional de 8 de junio de 1977.

4.º Las personas fuera de combate y el personal de la Potencia Protectora y de su sustituto protegidos por los Convenios de Ginebra de 12 de agosto de 1949 o por el Protocolo I Adicional de 8 de junio de 1977.

5.º Los parlamentarios y las personas que los acompañen, protegidos por el Convenio II de La Haya de 29 de julio de 1899.

6.º El personal de Naciones Unidas y personal asociado, protegidos por la Convención sobre la Seguridad del Personal de las Naciones Unidas y del Personal Asociado, de 9 de diciembre de 1994.

7.º Cualquier otra que tenga aquella condición en virtud del Protocolo II Adicional de 8 de junio de 1977 o de cualesquiera otros Tratados internacionales en los que España fuere parte.

Artículo 609.

El que, con ocasión de un conflicto armado, maltrate de obra o ponga en grave peligro la vida, la salud o la integridad de cualquier persona protegida, la haga objeto de tortura o tratos inhumanos, incluidos los experimentos biológicos, le cause grandes sufrimientos o la someta a cualquier acto médico que no esté indicado por su estado de salud ni de acuerdo con las normas médicas generalmente reconocidas que la Parteresponsible de la actuación aplicaría, en análogas circunstancias médicas, a sus propios nacionales no privados de libertad, será castigado con la pena de prisión de cuatro a ocho años, sin perjuicio de la pena que pueda corresponder por los resultados lesivos producidos.

Artículo 610.

El que, con ocasión de un conflicto armado, emplee u ordene emplear métodos o medios de combate prohibidos o destinados a causar sufrimientos innecesarios o males superfluos, así como aquéllos concebidos para causar o de los que fundamentalmente quepa prever que causen daños extensos, duraderos y graves al medio ambiente natural, comprometiendo la salud o la supervivencia de la población, u ordene no dar cuartel, será castigado con la pena de prisión de 10 a 15 años, sin perjuicio de la pena que corresponda por los resultados producidos.

Artículo 611.

Será castigado con la pena de prisión de diez a quince años, sin perjuicio de la pena que corresponda por los resultados producidos, el que, con ocasión de un conflicto armado:

- 1.º Realice u ordene realizar ataques indiscriminados o excesivos o haga objeto a la población civil de ataques, represalias o actos o amenazas de violencia cuya finalidad principal sea aterrorizarla.*
- 2.º Destruya o dañe, violando las normas del Derecho Internacional aplicables en los conflictos armados, buque o aeronave no militares de una Parte adversa o neutral, innecesariamente y sin dar tiempo o sin adoptar las medidas necesarias para proveer a la seguridad de las personas y a la conservación de la documentación de a bordo.*
- 3.º Obligue a un prisionero de guerra o persona civil a servir, en cualquier forma, en las Fuerzas Armadas de la Parte adversa, o les prive de su derecho a ser juzgados regular e imparcialmente.*
- 4.º Deportar, traslade de modo forzoso, tome como rehén o detenga o confine ilegalmente a cualquier persona protegida o la utilice para poner ciertos puntos, zonas o fuerzas militares a cubierto de los ataques de la parte adversa.*
- 5.º Traslade y asiente, directa o indirectamente, en territorio ocupado a población de la parte ocupante, para que resida en él de modo permanente.*
- 6.º Realice, ordene realizar o mantenga, respecto de cualquier persona protegida, prácticas de segregación racial y demás prácticas inhumanas y degradantes basadas en otras distinciones de carácter desfavorable, que entrañen un ultraje contra la dignidad personal.*
- 7.º Impida o demore, injustificadamente, la liberación o la repatriación de prisioneros de guerra o de personas civiles.*
- 8.º Declare abolidos, suspendidos o inadmisibles ante un Juez o Tribunal los derechos y acciones de los nacionales de la parte adversa.*
- 9.º Atente contra la libertad sexual de una persona protegida cometiendo actos de violación, esclavitud sexual, prostitución inducida o forzada, embarazo forzado, esterilización forzada o cualquier otra forma de agresión sexual.*

Artículo 612.

Será castigado con la pena de prisión de tres a siete años, sin perjuicio de la pena que corresponda por los resultados producidos, el que, con ocasión de un conflicto armado:

- 1.º Violar a sabiendas la protección debida a hospitales, instalaciones, material, unidades y medios de transporte sanitario, campos de prisioneros, zonas y localidades sanitarias y de seguridad, zonas neutralizadas, lugares de internamiento de la población civil, localidades no defendidas y zonas desmilitarizadas, dadas a conocer por los signos o señales distintivos apropiados.*
- 2.º Ejercer violencia sobre el personal sanitario o religioso o integrante de la misión médica, o de las sociedades de socorro o contra el personal habilitado para usar los signos o señales distintivos de los Convenios de Ginebra, de conformidad con el derecho internacional.*
- 3.º Injuriar gravemente, prive o no procure el alimento indispensable o la asistencia médica necesaria a cualquier persona protegida o la haga objeto de tratos humillantes o degradantes, omita informarle, sin demora justificada*

y de modo comprensible, de su situación, imponga castigos colectivos por actos individuales o viole las prescripciones sobre el alojamiento de mujeres y familias o sobre protección especial de mujeres y niños establecidas en los tratados internacionales en los que España fuera parte y, en particular, reclute o aliste a menores de dieciocho años o los utilice para participar directamente en las hostilidades.

4.º Use indebidamente los signos protectores o distintivos, emblemas o señales establecidos y reconocidos en los tratados internacionales en los que España fuere parte, especialmente los signos distintivos de la Cruz Roja, de la Media Luna Roja y del Cristal Rojo.

5.º Utilice indebidamente o de modo pérfido bandera, uniforme, insignia o emblema distintivo de Estados neutrales, de las Naciones Unidas o de otros Estados que no sean partes en el conflicto o de Partes adversas, durante los ataques o para cubrir, favorecer, proteger u obstaculizar operaciones militares, salvo en los casos exceptuados expresamente previstos en los Tratados internacionales en los que España fuere parte.

6.º Utilice indebidamente o de modo pérfido bandera de parlamento o de rendición, atente contra la inviolabilidad o retenga indebidamente a parlamentario o a cualquiera de las personas que lo acompañen, a personal de la Potencia Protectora o su sustituto, o a miembro de la Comisión Internacional de Encuesta.

7.º Despoje de sus efectos a un cadáver, herido, enfermo, naufrago, prisionero de guerra o persona civil internada.

8.º Haga padecer intencionadamente hambre a la población civil como método de guerra, privándola de los bienes indispensables para su supervivencia, incluido el hecho de obstaculizar arbitrariamente los suministros de socorro, realizados de conformidad con los Convenios de Ginebra y sus Protocolos Adicionales.

9.º Viole suspensión de armas, armisticio, capitulación u otro convenio celebrado con la parte adversa.

10.º Dirija intencionadamente ataques contra cualquier miembro del personal de las Naciones Unidas, personal asociado o participante en una misión de paz o de asistencia humanitaria, de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas, siempre que tengan derecho a la protección otorgada a personas o bienes civiles, con arreglo al derecho internacional de los conflictos armados, o les amenace con tal ataque para obligar a una persona natural o jurídica a realizar o abstenerse de realizar algún acto.

Artículo 613.

1. Será castigado con la pena de prisión de cuatro a seis años el que, con ocasión de un conflicto armado, realice u ordene realizar alguna de las siguientes acciones:

a) Ataque o haga objeto de represalias o actos de hostilidad contra bienes culturales o lugares de culto que constituyen el patrimonio cultural o espiritual de los pueblos, siempre que tales bienes o lugares no estén situados en la inmediata proximidad de un objetivo militar o no sean utilizados en apoyo del esfuerzo militar del adversario y estén debidamente señalizados;

b) Use indebidamente los bienes culturales o lugares de culto referidos en la letra a) en apoyo de una acción militar;

c) Se apropie a gran escala, robe, saquee o realice actos de vandalismo contra los bienes culturales o lugares de culto referidos en la letra a);

d) Ataque o haga objeto de represalias o de actos de hostilidad a bienes de carácter civil de la parte adversa, causando su destrucción, siempre que ello no ofrezca, en las circunstancias del caso, una ventaja militar definida o que tales bienes no contribuyan eficazmente a la acción militar del adversario;

e) Ataque, destruya, sustraiga o inutilice los bienes indispensables para la supervivencia de la población civil, salvo que la parte adversa utilice tales bienes en apoyo directo de una acción militar o exclusivamente como medio de subsistencia para los miembros de sus fuerzas armadas;

f) Ataque o haga objeto de represalias a las obras o instalaciones que contengan fuerzas peligrosas, cuando tales ataques puedan producir la liberación de aquellas fuerzas y causar, en consecuencia, pérdidas importantes en la población civil, salvo que tales obras o instalaciones se utilicen en apoyo regular, importante y directo de operaciones militares y que tales ataques sean el único medio factible de poner fin a tal apoyo;

g) Destruya, dañe o se apodere, sin necesidad militar, de cosas que no le pertenezcan, obligue a otro a entregarlas o realice cualesquiera otros actos de pillaje;

h) Requite, indebida o innecesariamente, bienes muebles o inmuebles en territorio ocupado o destruya buque o aeronave no militares, y su carga, de una parte adversa o neutral o los capture, con infracción de las normas internacionales aplicables a los conflictos armados en la mar;

i) Ataque o realice actos de hostilidad contra las instalaciones, material, unidades, residencia privada o vehículos de cualquier miembro del personal referido en el ordinal 10.º del artículo 612 o amenace con tales ataques o actos de hostilidad para obligar a una persona natural o jurídica a realizar o abstenerse de realizar algún acto.

2. Cuando el ataque, la represalia, el acto de hostilidad o la utilización indebida tengan por objeto bienes culturales o lugares de culto bajo protección especial o a los que se haya conferido protección en virtud de acuerdos especiales, o bienes culturales inmuebles o lugares de culto bajo protección reforzada o sus alrededores inmediatos, se podrá imponer la pena superior en grado.

En los demás supuestos previstos en el apartado anterior de este artículo, se podrá imponer la pena superior en grado cuando se causen destrucciones extensas e importantes en los bienes, obras o instalaciones sobre los que recaigan o en los supuestos de extrema gravedad.

Artículo 614.

El que, con ocasión de un conflicto armado, realice u ordene realizar cualesquiera otras infracciones o actos contrarios a las prescripciones de los tratados internacionales en los que España fuere parte y relativos a la conducción de las hostilidades, regulación de los medios y métodos de combate, protección de los heridos, enfermos y náufragos, trato debido a los prisioneros de guerra, protección de las personas civiles y protección de los bienes culturales en caso de conflicto armado, será castigado con la pena de prisión de seis meses a dos años.

Artículo 614 bis.

Cuando cualquiera de las conductas contenidas en este capítulo formen parte de un plan o política o se cometan a gran escala, se aplicarán las respectivas penas en su mitad superior.

CAPÍTULO IV Disposiciones comunes

Artículo 615.

La provocación, la conspiración y la proposición para la ejecución de los delitos previstos en los capítulos anteriores de este Título se castigarán con la pena inferior en uno o dos grados a la que correspondería a los mismos.

Artículo 615 bis.

1. La autoridad o jefe militar o quien actúe efectivamente como tal que no adoptara las medidas a su alcance para evitar la comisión, por las fuerzas sometidas a su mando o control efectivo, de alguno de los delitos comprendidos en los capítulos II, II bis y III de este título, será castigado con la misma pena que los autores.
2. Si la conducta anterior se realizara por imprudencia grave, la pena será la inferior en uno o dos grados.
3. La autoridad o jefe militar o quien actúe efectivamente como tal que no adoptara las medidas a su alcance para que sean perseguidos los delitos comprendidos en los capítulos II, II bis y III de este título cometidos por las personas sometidas a su mando o control efectivo será castigada con la pena inferior en dos grados a la de los autores.
4. El superior no comprendido en los apartados anteriores que, en el ámbito de su competencia, no adoptara las medidas a su alcance para evitar la comisión por sus subordinados de alguno de los delitos comprendidos en los capítulos II, II bis y III de este título será castigado con la misma pena que los autores.
5. El superior que no adoptara las medidas a su alcance para que sean perseguidos los delitos comprendidos en los capítulos II, II bis y III de este título cometidos por sus subordinados será castigado con la pena inferior en dos grados a la de los autores.
6. El funcionario o autoridad que, sin incurrir en las conductas previstas en los apartados anteriores, y faltando a la obligación de su cargo, dejara de promover la persecución de alguno de los delitos de los comprendidos en los capítulos II, II bis y III de este título de que tenga noticia será castigado con la pena de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de dos a seis años.

Artículo 616.

En el caso de cometerse cualquiera de los delitos comprendidos en los Capítulos anteriores de este Título, excepto los previstos en el artículo 614 y en los apartados 2 y 6 del 615 bis, y en el Título anterior por una autoridad o funcionario público, se le impondrá, además de las penas señaladas en ellos, la de inhabilitación absoluta por tiempo de diez a veinte años; si fuese un particular, los jueces y tribunales podrán imponerle la de inhabilitación especial para empleo o cargo público por tiempo de uno a diez años.

Artículo 616 bis.

Lo dispuesto en el artículo 20.7.º de este Código en ningún caso resultará aplicable a quienes cumplan mandatos de cometer o participar en los hechos incluidos en los capítulos II y II bis de este título.

CAPÍTULO V Delito de piratería

Artículo 616 ter.

El que con violencia, intimidación o engaño, se apodere, dañe o destruya una aeronave, buque u otro tipo de embarcación o plataforma en el mar, o bien atente contra las personas, cargamento o bienes que se hallaren a bordo de las mismas, será castigado como reo del delito de piratería con la pena de prisión de diez a quince años. En todo caso, la pena prevista en este artículo se impondrá sin perjuicio de las que correspondan por los delitos cometidos.

Artículo 616 quáter.

1. El que con ocasión de la prevención o persecución de los hechos previstos en el artículo anterior, se resistiere o desobedeciere a un buque de guerra o aeronave militar u otro buque o aeronave que lleve signos claros y sea identificable como buque o aeronave al servicio del Estado español y esté autorizado a tal fin, será castigado con la pena de prisión de uno a tres años.
2. Si en la conducta anterior se empleare fuerza o violencia se impondrá la pena de diez a quince años de prisión.
3. En todo caso, las penas previstas en este artículo se impondrán sin perjuicio de las que correspondan por los delitos cometidos.